

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ చీకటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

క్రిమినల్ పిటిషన్ నెం.4819, 4843, 4844, 4867, 4938

మరియు 5384 ఆఫ్ 2020

తేది 19-01-2021

క్రిమినల్ పిటిషన్ నెం.4819 ఆఫ్ 2020:

1. చెక్ గురు మురళీ మోహన్మరియు మరొకరు.....పిటిషనర్లు

వర్సెస్.

SHO, సిఐడి పిఎస్, ఎపి ద్వారా ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం,

మంగళగిరి, గుంటూరు జిల్లా, పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్,

ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టుమరియు మరొకరు

.... ప్రతివాదులు

పిటిషనర్ల తరపు న్యాయవాది - శ్రీ సిద్ధార్థ లూథ్రా, సీనియర్ న్యాయవాది,

శ్రీ పోసాని వెంకటేశ్వర్లు, సీనియర్ కౌన్సెల్,

శ్రీ కె.ఎస్.మూర్తి గారు,

శ్రీ గింజుపల్లి సుబ్బారావు గారు,

శ్రీమతి ఎస్.ప్రణతి,

శ్రీ ఎ.కె.కిశోర్ రెడ్డి మరియు

శ్రీ ఎం.వి.సుబ్బారెడ్డి

మొదటిప్రతివాది-రాష్ట్రం కొరకు న్యాయవాది : గౌరవ అడ్వొకేట్ జనరల్

మరియు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్

2వ ప్రతివాది తరపు న్యాయవాది-వాస్తవ ఫిర్యాదుదారు: శ్రీ ఓ.కైలాష్ నాథ్ రెడ్డి

GIST:

హెడ్ నోట్:

రిఫర్ చేసిన కేసులు

1. AIR1984SC718=(1984)2 SCC 500
2. 1987 (1) BOMCR 59 = 1986 MHLJ 1004;
3. 1908 సిఎల్జె 342;
4. 02.03.2020 నాటి 2011 సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 196లో తీర్పు
5. (2007) 8 SCC 705;
6. (2013) 1 ఎస్పిసి 353;
7. (1866) 35 బీవ్ 27;
8. (1788) 2 బ్రో. సి.సి. 400 = 29 ఇ. ఆర్. 224;
9. (1886) 11 యాప్ కాస్ 232, 235;
10. 1817 SCC ఆన్ లైన్ US SC 28=15 US 178 (1817) = 4L.Ed.214 = 2 Wheat..178
11. 1915 ఎస్ సిసి ఆన్ లైన్ సిండ్ జెసి 6 = ఎఐఆర్ 1915 సిండ్ 21;
12. (1896) 20 బోమ్ 522;13. (1905) ఐఎల్ఆర్ 27 ఆల్ 561;

14. (2009) 8 ఎస్సీసీ 751;
15. (2004)11 SCC 585;
16. (1980) 2 ఎస్సీసీ 665;
17. 2010 (8) సుప్రీం 389;
18. 1992 Supp.(1) SCC 335 = 1992 CriLJ527;
19. (2015) 8 ఎస్సీసీ 293;
20. (2000) 1 SCC 210;
21. (2013) 10 ఎస్సీసీ 591;
22. (2007) 1 ఎస్సీసీ 1;
23. ఏఐఆర్ 1964 ఎస్సీ 72;
24. (2012) 2 ఎస్సీసీ 688;
25. (1977) 4 ఎస్సీసీ 451;
26. (2011) 10 ఎస్సీసీ 632;
27. 2020 నాటి 26.11.2020 నాటి తీర్పు ఎస్ఎల్పీ (క్రి) నెం.4931లో;
28. (2004) 15 SCC 691;
29. 2020 యొక్క CRL.P.నెం.1719, తేదీ 21.10.2020.

క్రిమినల్ పిటిషన్ నెం.4819, 4843, 4844, 4867, 4938

మరియు 5384 ఆఫ్ 2020

క్రిమినల్ పిటిషన్ నెం.4819 ఆఫ్ 2020:

1. చెక్ గురు మురళీ మోహన్మరియు మరొకరు.....పిటిషనర్లు

వర్సెస్.

SHO, సిఐడి పిఎస్, ఎపి ద్వారా ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం,

మంగళగిరి, గుంటూరు జిల్లా, పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్,

ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టుమరియు మరొకరు

.... ప్రతివాదులు

ఉత్తర్వులు జారీ: 19-01-2021

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ చీకటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

1. స్థానిక వార్తాపత్రికల రిపోర్టర్లుతీర్పులను చూడటానికి అనుమతించవచ్చు?

--

2. తీర్పు కాపీలు ఏమైనా కావచ్చులా రిపోర్టర్లు/జర్నల్స్ కు మార్క్ చేయబడింది

-అవును-

3. వారి లేడీషిప్ / లార్జిస్ చూడాలనుకుంటున్నారాతీర్పు యొక్క న్యాయమైన కాపీ?

-అవును-

జస్టిస్ చీకటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ చీకటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

క్రిమినల్ పిటిషన్ నెం.4819, 4843, 4844, 4867, 4938

మరియు5384 ఆఫ్2020

ఉమ్మడి ఆర్డర్:

ఐపీసీ సెక్షన్ 420, 409, 406, 120-బీ కింద శిక్షార్హమైన నేరాలకు సంబంధించి పిటిషనర్లపై మంగళగిరి ఏపీ సీఐడీపీఎస్ క్రైమ్ నెం.49 ఆఫ్ 2020లోని కామన్ ఎఫ్ ఐఆర్ ను రద్దు చేయాలని కోరుతూ సెక్షన్ 482 సీఆర్.పీ.సీ కింద ఈ బ్యాచ్ క్రిమినల్ పిటిషన్లు దాఖలయ్యాయి.

2) భూములను కొనుగోలు చేసిన పిటిషనర్లు భూముల అమ్మకందారులను మోసం చేశారనే కారణంతో వెలగపూడి గ్రామానికి చెందిన శ్రీ శాలివేంద్ర సురేష్ అనే వ్యక్తి మంగళగిరి పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేశారు.

3) ఈ క్రిమినల్ పిటిషన్లను పరిష్కరించడానికి ఉద్దేశించిన నివేదికలోని అంశాల సారాంశాన్ని ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొనవచ్చు:

(ఎ) వాస్తవ ఫిర్యాదుదారుడు రాజధాని ప్రాంత అభివృద్ధి ప్రాధికార సంస్థ (ఇకపై "సి.ఆర్.డి.ఎ"గా పిలువబడుతుంది) పరిధిలో ఉన్న వెలగపూడి గ్రామ నివాసి అని నివేదికలో ఆరోపించారు. రాజధాని పరిధిలో ఉన్న భూములకు సంబంధించి జరిగిన అవకతవకలకు సంబంధించి శాసనసభలో జరుగుతున్న వార్తలు, చర్చలను ఆయన ఫాలో అవుతున్నారు. ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం తెలంగాణ రాష్ట్రం, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రాలుగా విడిపోయిన తర్వాత ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రానికి రాజధాని లేదు. అందువల్ల ఆంధ్రప్రదేశ్ పునర్విభజన చట్టం ప్రకారం అవశేష ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రానికి రాజధాని ఎక్కడ ఉండాలో

నిర్ణయించడానికి శివరామకృష్ణ కమిటీని ఏర్పాటు చేశారు. 2014 డిసెంబర్ నెలలో అప్పటి ముఖ్యమంత్రి శ్రీ నారా చంద్రబాబు నాయుడు రాజధాని ప్రాంత అభివృద్ధి ప్రాధికార సంస్థ చట్టాన్ని తీసుకువచ్చి కృష్ణా నదిని ఆనుకుని ఉన్న 25 గ్రామాలను రాజధానిగా చేస్తామని ప్రకటించారు.

(బి) అయితే అంతకు ముందు కూడా ప్రభుత్వంలోని ప్రముఖులతో పరిచయమున్న చాలా మందికి రాజధాని ఎక్కడ ఉంటుందనే సమాచారం అందడంతో వారు ఆ ప్రాంతంలోని, సి.ఆర్.డి.ఎ ప్రాంతానికి ఆనుకుని ఉన్న భూములను ఆ ప్రాంత రైతుల నుంచి మోసపూరితంగా కొనుగోలు చేశారు.

(సి) అయితే 2019 జూలై నెల తర్వాత, గత ప్రభుత్వంలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులతో సన్నిహితంగా మెలిగిన వ్యక్తులు రాజధాని ఎక్కడ, రైతులు, రైతులకు వచ్చిన ముందస్తు సమాచారం ఆధారంగా వారి పేర్లతో, వారి కంపెనీల పేరిట భూములు కొనుగోలు చేశారని మీడియాలో విస్తృతంగా ప్రచురితమైంది. తమ ప్రాంతంలో రాజధాని ఎక్కడుందో సమాచారం లేని వారు భూములు అమ్ముకున్నారు. ప్రస్తుత ప్రభుత్వం సి.ఆర్.డి.ఎ చట్టాన్ని రద్దు చేసే బిల్లును శాసనసభలో ప్రవేశపెట్టినప్పుడు, శాసనసభలో జరిగిన చర్చల సందర్భంగా, ప్రభుత్వంలో ఉన్నత పదవుల్లో పనిచేసిన అధికారులు, ఆ సమయంలో అధికారంలో ఉన్న రాజకీయ నాయకులు సి.ఆర్.డి.ఎ ప్రాంతంలో, ఆ పక్కనే ఉన్న నల్లధనాన్ని ఉపయోగించి వారి పేర్లతో, బినామీ పేర్లతో భూములు కొన్నారని ఆయన తెలుసుకున్నారు. తక్కువ అమ్మకపు పరిగణనలోకి తీసుకున్న ప్రాంతం మరియు తద్వారా వారికి ఆర్థిక లాభం ఉంది. అధికారులు, రాజకీయ నాయకులు, ఆ భూములను కొనుగోలు చేసిన వ్యక్తుల మధ్య జరిగిన కుట్ర ప్రకారమే ఇదంతా జరిగిందన్నారు.

(డి) అందువల్ల రిజిస్ట్రేషన్ శాఖ వెబ్ సైట్ లో సి.ఆర్.డి.ఎ ప్రాంతంలో జరిగిన అమ్మకపు లావాదేవీలను పరిశీలించినపుడు (1) లలితా సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రి అని వెలుగులోకి వచ్చింది. (2) శ్రీ తొట్టంపూడి వెంకటేశ్వరరావు, వారికి చెందిన నార్త్ వెస్ట్ హోల్డింగ్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కు చెందిన చెరుకూరి తేజస్వి; (3) వెర్టెక్స్ హోమ్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కు చెందిన శ్రీ సి.డి.మురళీ మోహన్ మరియు శ్రీ బి.వి.ఆర్.శర్మ; (4) గాయత్రి రియల్టర్స్ లిమిటెడ్, చెన్నై; (5) శ్రీ నారా చంద్రబాబు నాయుడు మరియు శ్రీ నారా లోకేష్ లకు అత్యంత సన్నిహితుడైన శ్రీమతి కిలారు శ్రీహాస కిలారు రాజేష్ మరియు (6) గుడ్ లైఫ్ ఎస్టేట్స్, విజయవాడ, (పిటిషనర్లు) రాజధాని ప్రాంతంలో మరియు దానికి సమీపంలో విస్తారమైన భూములను కొనుగోలు చేశారు. వాస్తవ ఫిర్యాదుదారుడు సేకరించిన సమాచారం ప్రకారం, రాజధాని ఎక్కడ ఉండబోతోందో అధికారికంగా ప్రకటించక ముందే ప్రభుత్వ అధికారులు, రాజకీయ నాయకులు రహస్యంగా రాజధాని ఎక్కడ ఉండబోతోందో వారి బంధువులకు, వారి మనుషులకు, కంపెనీలకు, ఇచ్చిన సమాచారం ఆధారంగా బహిర్గతం చేశారని పేర్కొన్నారు. పైన పేర్కొన్న వ్యక్తులు మరియు కంపెనీలు ఆ ప్రాంత రైతుల నుండి భూములను కొనుగోలు చేశాయి. అందుకే భూములు అమ్ముకున్న రైతులు మోసపోయారు. 2014 జూన్ నుంచి 2014 డిసెంబర్ వరకు రాజధాని ప్రాంతాన్ని అధికారికంగా ప్రకటించడానికి ముందు ఒకవైపు ఉన్నత స్థాయి ప్రభుత్వ అధికారులు, మరోవైపు రాజకీయ నాయకులకు, రైతుల నుంచి భూములు భూములను కొనుగోలు చేసిన వ్యక్తులకు మధ్య కుట్ర జరిగిందని, అధికారిక సమాచారాన్ని రహస్యంగా కొనుగోలు చేసిన వ్యక్తులకు లీక్ చేశారని నివేదికలో వాస్తవిక ఫిర్యాదుదారుడు ఆరోపించారు. అందువల్ల దీనిపై విచారణ జరిపి చట్టపరమైన చర్యలు తీసుకోవాలని ఆయన తన నివేదికలో కోరారు.

4) ది. 07.09.2020 న 13.30 గంటలకు వాస్తవ ఫిర్యాదుదారుడు పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేశాడు. మొదట్లో జనరల్ డైరీలో అంటే జీడిలో పోలీసులు నమోదు చేశారు. సీఐడీ అడిషనల్

డిప్యూటీ జనరల్ ఆఫ్ పోలీస్ ఆదేశాల మేరకు నివేదికలో పేర్కొన్న ఆరోపణలపై ప్రాథమిక విచారణకు ఆదేశించారు. ఈ ఆరోపణలకు సంబంధించి సీఐడీ ఇన్స్పెక్టర్, విజయవాడ ఆర్వో ఆర్ఎస్ కిశోర్ కుమార్ ప్రాథమిక విచారణ జరిపారు. కాజా గ్రామానికి చెందిన మారెళ్ల నాగిరెడ్డి ఎస్సై రామిరెడ్డిని విచారించామని, 2014 జూన్ నెలలో బేతంపూడి గ్రామానికి చెందిన చిలకపాటి శ్రీనివాస్ అనే వ్యక్తి తన వద్దకు వచ్చి తన భూమిని గుడ్ లైఫ్ ఎస్టేట్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కు విక్రయించాలని కోరాడని, అందుకు ఆయన నిరాకరించారని మంగళగిరి సీఐడీ అదనపు డీజీపీకి తన ప్రాథమిక విచారణ నివేదికను సమర్పించారు. ఆ తర్వాత మళ్లీ తన వద్దకు వచ్చి ఆ స్థలాన్ని రూ.40 లక్షలకు విక్రయించాలని ఒత్తిడి తెచ్చాడని, అందుకు అనుగుణంగా ఆ భూమిని కె.వెంకటేశ్వర్లు, జె.శ్రీనివాసరావు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న గుడ్ లైఫ్ ఎస్టేట్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కు విక్రయించాడని, ఆ తర్వాత కొన్ని నెలలకే అప్పటి ప్రభుత్వం తుళ్లూరు ప్రాంతంలో రాజధాని స్థలాన్ని ప్రకటించింది, బేతంపూడి గ్రామం కూడా రాజధాని ప్రాంతంలోనే ఉందని, ఫలితంగా భూముల విలువ పెరిగింది. గుంటూరు నెహ్రూనగర్ కు చెందిన పాండి హనుమంతరావు సత్యనారాయణ అనే వ్యక్తిని కూడా ఇన్ స్పెక్టర్ ఆఫ్ పోలీస్ విచారించారని, తనకు నంబూరు గ్రామంలో భూమి ఉందని, 2014 జూలై నెలలో తన భూమిని వీవీఆర్ వర్మ, సీవీ మురళీమోహన్ అనే వ్యక్తులకు విక్రయించినట్లు ప్రాథమిక విచారణ నివేదికలో పేర్కొన్నారు. వెర్టెక్స్ హోమ్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ ప్రతినిధులు ఎవరు, ఆ తర్వాత రాజధాని ప్రాంతాన్ని ప్రకటించి నంబూరు గ్రామం కేవలం కోర్ క్యాపిటల్ ఏరియాను ప్రోత్సహిస్తోందని, అందువల్ల ఆ భూముల విలువ కూడా పెరిగిందని, ఈ భూములను విక్రయించిన పైన పేర్కొన్న వ్యక్తులు ఆ భూముల్లో రాజధాని ఎక్కడ ఉండాలనే ప్రతిపాదనను వెల్లడించకుండా భూములు ఎందుకు కొనుగోలు చేశారని ఫోన్ లో ప్రశ్నించగా.. తీవ్ర పరిణామాలు ఎదుర్కోవాల్సి వస్తుందని కొనుగోలుదారులు బెదిరించారు.

5) 16.09.2020 నాటి ప్రాథమిక విచారణ నివేదిక ఆధారంగా, వాస్తవ ఫిర్యాదుదారుడు దాఖలు చేసిన నివేదికలోని అంశాలు కాగ్నిజబుల్ నేరానికి పాల్పడినట్లు వెల్లడించాయని, ప్రస్తుత

ఎఫ్ఐఆర్ అడిషనల్ డిప్యూటీ జీపీ, సిఐడి, సిఐడి, మంగళగిరి ఆదేశాల మేరకు 2020 క్రెమ్ నెం.49 లో నేరం నం.49 కింద నమోదు చేయబడింది. ఐపీసీ 409, 406, 120-బీ సెక్షన్లు ఉన్నాయి. ప్రస్తుతం ఈ కేసు విచారణలో ఉంది.

6) పైన పేర్కొన్న ఎఫ్.ఐ.ఆర్.లో నిందితులుగా చూపించబడిన ఈ బ్యాచ్ క్రిమినల్ పిటిషన్లలోని పిటిషనర్లు, కేసు యొక్క వాస్తవాలు నిజమని భావించినప్పటికీ, సెక్షన్ 420 ప్రకారం శిక్షార్హమైన నేరంగా పరిగణించబడవు కాబట్టి తమపై నమోదైన సాధారణ ఎఫ్ఐఆర్లు రద్దు చేయాలని కోరారు. ఐపీసీ 409, 406, 120-బీ సెక్షన్ల కింద ఎఫ్ ఐఆర్ నమోదుకు అనుగుణంగా వారిపై చర్యలు కొనసాగించడానికి అనుమతించడం చట్ట ప్రక్రియను దుర్వినియోగం చేయడమే అవుతుంది.

7) ఎఫ్ ఐఆర్ ను రద్దు చేయాలన్న పిటిషనర్ల వాదనను వ్యతిరేకిస్తూ ప్రభుత్వం తరపున హాజరైన పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ కౌంటర్ అఫిడవిట్, అదనపు కౌంటర్ అఫిడవిట్ దాఖలు చేశారు. ఎఫ్ ఐఆర్ ను రద్దు చేయాలన్న పిటిషనర్ల వాదనను వ్యతిరేకిస్తూ రెండో ప్రతివాది కూడా కౌంటర్ అఫిడవిట్ దాఖలు చేశారు. 2వ ప్రతివాది దాఖలు చేసిన కౌంటర్ అఫిడవిట్ ఎఫ్.ఐ.ఆర్ లోని అంశాలను పునరుద్ధాటించడం తప్ప మరేమీ కాదు. పిటిషనర్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ తన కౌంటర్ అఫిడవిట్, అదనపు కౌంటర్ అఫిడవిట్ లో తీసుకున్న పిటిషన్లను పరిగణనలోకి తీసుకుని, వాదనలు పునరావృతం కాకుండా ఉండేందుకు ప్రభుత్వం తరపున అడ్వోకేట్ జనరల్ చేసిన విస్తృత వాదనలను ప్రస్తావించారు. ప్రాసిక్యూషన్ దాఖలు చేసిన కౌంటర్ అఫిడవిట్, అదనపు కౌంటర్ అఫిడవిట్ లో తీసుకున్న పిటిషన్లను కవర్ చేస్తూ రాష్ట్రం తరపున అడ్వోకేట్ జనరల్ చేసిన వాదనలను సవివరంగా ప్రస్తావిస్తే సరిపోతుంది.

8) ఈ క్రిమినల్ పిటిషన్లు ఈ కోర్టు ముందు తుది విచారణకు వచ్చినప్పుడు, ఈ క్రిమినల్ పిటిషన్లన్నింటిలోనూ సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ సిద్ధార్థ లూథ్రా, ప్రముఖ సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ పోసాని వెంకటేశ్వర్లు, పిటిషనర్ల తరపు ఇతర ప్రముఖ న్యాయవాది శ్రీ కె.ఎస్.మూర్తి, శ్రీ గింజుపల్లి సుబ్బారావు, ఎం.ఎస్.ప్రణతి, శ్రీ ఎ.కె.కిశోర్ రెడ్డి, శ్రీ ఎం.వి.సుబ్బారెడ్డి, అడ్వోకేట్ జనరల్ వాదనలు విన్నాను. దీనికి రాష్ట్రం తరపున విద్యావంతులైన పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ సుదీర్ఘంగా సహాయం చేశారు. వాస్తవ ఫిర్యాదుదారుని తరపు న్యాయవాది శ్రీ ఓ.కైలాష్ నాథ్ రెడ్డి వాదనలు వినిపించారు. పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ దాఖలు చేసిన లిఖితపూర్వక సమర్పణలను కూడా పరిగణనలోకి తీసుకున్నారు.

ప్రత్యర్థుల వాదనలు:

9) పిటిషనర్ల తరపు న్యాయవాది, సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ సిద్ధార్థ లూథ్రా వాదనలు వినిపిస్తూ, ఈ కేసు వాస్తవాలు ఐపీసీలోని సెక్షన్లు 420, 409, 406, 120-బి కింద శిక్షార్హమైన నేరాలు కావని, వీటికి పిటిషనర్లపై ఎఫ్ ఐఆర్ నమోదు చేశామని తెలిపారు. వ్యాపార రంగంలో ఉన్న పిటిషనర్లలో చాలా మంది రియల్ ఎస్టేట్ రంగంలో, నిర్మాణ రంగంలో తమ వ్యాపార కార్యకలాపాలను అభివృద్ధి చేసుకునే క్రమంలో మాత్రమే భూములను కొనుగోలు చేశారని వారు పేర్కొన్నారు. అందువల్ల రిజిస్టర్డ్ సేల్ డీడ్స్ కింద చెల్లుబాటు అయ్యే పరిశీలనకు భూములు కొనడం నేరం కిందకు రాదు.

10) కృష్ణా నదిని ఆనుకుని కృష్ణా జిల్లా, గుంటూరు జిల్లాల మధ్య కొత్తగా ఏర్పడిన ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రానికి రాజధాని ఎక్కడ ఏర్పాటు చేస్తారనే వార్తలు, కృష్ణా జిల్లా, గుంటూరు జిల్లాల మధ్య హైవేకు సంబంధించిన వార్తలు ప్రచారంలో ఉన్నాయని, ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర విభజనకు ఆంధ్రప్రదేశ్ పునర్యవస్థీకరణ చట్టం పార్లమెంటులో ఆమోదం పొందినప్పటి నుంచి ఊహగానాలు వినిపిస్తున్నాయి. 2014 మార్చి నెలలో, 2014 జూన్ నెలలో ప్రభుత్వం ఏర్పడినప్పుడు కూడా 09.06.2014 న అప్పటి ముఖ్యమంత్రి తన ప్రమాణ స్వీకారం చేసిన వెంటనే కృష్ణా జిల్లాకు,

గుంటూరు జిల్లాకు మధ్య కృష్ణా నది ఒడ్డున ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రానికి కొత్త రాజధానిని కనుగొనే ఆలోచనలో ఉన్నట్లు బహిరంగంగా ప్రకటించారని, అది విస్తృతంగా ప్రచారంలో ఉన్న అన్ని వార్తాపత్రికలలో విస్తృతంగా ప్రచురితమైందని వారు వాదిస్తారు. ఆ తర్వాత కూడా కృష్ణా జిల్లాకు, గుంటూరు జిల్లాకు మధ్య రాజధానిని ఏర్పాటు చేయాలన్న ప్రభుత్వ ప్రతిపాదనకు సంబంధించిన వార్తలు వివిధ విస్తృతంగా ప్రసారమైన తెలుగు, ఆంగ్ల దినపత్రికల్లో నిరంతరం ప్రచురితమయ్యాయి. అందువల్ల కృష్ణానదికి ఆనుకుని కృష్ణా జిల్లాకు, గుంటూరు జిల్లాకు మధ్య రాజధానిని ఏర్పాటు చేయాలన్న ప్రభుత్వ ప్రతిపాదన పబ్లిక్ డొమైన్ లో ఉందని, అది ప్రభుత్వ సర్కిల్ లో కానీ, పబ్లిక్ సర్కిల్ లో కానీ ప్రజాతర సమాచారం కాదన్నారు. కాబట్టి, సదరు ప్రాంతంలో రాజధానిని గుర్తించాలన్న ప్రభుత్వ ప్రతిపాదనకు సంబంధించి పత్రికల్లో ప్రచురితమైన వార్తల ద్వారా సమాచారం అందుకున్న పిటిషనర్లు సదరు భూముల యజమానులు ఇష్టపూర్వకంగా అమ్మిన భూములను చట్టప్రకారం నేరం కాదని, పిటిషనర్లకు ఎలాంటి క్రిమినల్ బాధ్యత ఉండదని వారు వాదిస్తారు. కేసుకు సంబంధించిన వాస్తవాలు, పరిస్థితుల దృష్ట్యా.

11) కాబట్టి, తన వెనుక ఉన్న కొందరు స్వార్థపరుల ప్రోద్బలంతో ఆ అమ్మకం లావాదేవీలకు అపరిచితుడు ఇచ్చిన అస్పష్టమైన నివేదికపై, తమ భూములను అమ్మి ఆరేళ్లు గడిచిన తర్వాత ఆ భూమి అమ్మకందారులు ఇచ్చిన వాంగ్మూలాల ఆధారంగా పిటిషనర్లపై క్రిమినల్ ప్రాసిక్యూషన్ చేపట్టాలని వారు వాదిస్తారు. తమ భూములు ఉన్న ప్రాంతంలోనే రాజధాని ఉండబోతోందన్న విషయాన్ని భూములు కొనుగోలు చేసే ముందు తమకు తెలియజేయలేదని, ప్రభుత్వం అధికారికంగా రాజధానిని ప్రకటించిన తర్వాత భూముల ధరలు పెరిగాయని ఆరోపించడం న్యాయ ప్రక్రియను దుర్వినియోగం చేయడమేనని విచారణలో వెల్లడైంది. అందువల్ల, ఈ కేసులో పేర్కొన్న వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో క్రిమినల్ ప్రాసిక్యూషన్ చట్టపరంగా తమపై నిర్వహించబడదని పేర్కొంటూ ఎఫ్ ఐఆర్ ను రద్దు చేయాలని పిటిషనర్ల తరపు న్యాయవాది అభ్యర్థించారు.

12) అమ్మకం లావాదేవీలకు అపరిచితుడైన, ఆ అమ్మకపు లావాదేవీల వల్ల ఎలాంటి నష్టాన్ని చవిచూడని వాస్తవ ఫిర్యాదుదారుకు ఆ నివేదికను పోలీసులకు సమర్పించి, పిటిషనర్లపై క్రిమినల్ ప్రొసిక్యూషన్ ప్రారంభించే అధికారం లేదని పిటిషనర్ల తరపు న్యాయవాది వాదించారు.

13) రాజధాని ప్రాంతంలో భూములు కొనుగోలు చేసిన పిటిషనర్లు ప్రభుత్వంలో పనిచేస్తున్న ఉన్నతాధికారుల నుంచి, ప్రభుత్వంలో తమకు సన్నిహితంగా మెలిగిన రాజకీయ నాయకుల నుంచి కచ్చితమైన ప్రదేశానికి సంబంధించి ముందస్తు సమాచారం పొందారని ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర పబ్లిక్ ప్రొసిక్యూటర్ శ్రీ ఆర్.శ్రీనివాసరెడ్డి సహకారంతో అడ్వోకేట్ జనరల్ గట్టిగా వాదించారు. రాజధాని ప్రాంతం, ప్రతిపాదిత గ్రామాలు రాజధాని పరిధిలోకి వస్తాయని అనధికారికంగా తమకు అందిన ముందస్తు సమాచారం ఆధారంగా రాజధాని తమ గ్రామాల్లోనే ఉండబోతోందని చెప్పకుండా రైతుల నుంచి భూములు కొనుగోలు చేశారని, ఆ విషయాన్ని దాచిపెట్టడం అమ్మకందారులను ఎంతగానో మోసం చేయడమే అవుతుందన్నారు. సెక్షన్ 415 ఐపిసికి జతచేయబడిన వివరణ ప్రకారం, నిజాయితీ లేని వాస్తవాన్ని దాచడం పైన పేర్కొన్న సెక్షన్ యొక్క అర్థంలో మోసం అని స్పష్టం చేస్తుంది. అందువల్ల రాజధానికి సంబంధించిన సమాచారాన్ని అనధికారికంగా బహిర్గతం చేయడంలో భూములు కొనుగోలు చేసిన పిటిషనర్లకు, ఆ సమయంలో ప్రభుత్వంలో పనిచేస్తున్న ప్రభుత్వ ఉన్నతాధికారులకు, రాజకీయ నాయకులకు మధ్య కుట్ర జరిగిందని, అందువల్ల విచారణ సందర్భంగా కొందరు భూముల వ్యాపారులు ఇచ్చిన వాంగ్మూలాలను బలపరుస్తున్న ఈ వాస్తవాలు ప్రాథమికంగా నిరూపితమవుతాయని ఆయన వాదిస్తారు. ఐపిసి సెక్షన్ 420 మరియు ఐపిసి సెక్షన్ 120-బి కింద శిక్షార్హమైన నేరాలను తొలగించండి. ఒకవైపు పిటిషనర్లకు, మరోవైపు ఆ సమయంలో పనిచేసిన ప్రభుత్వ

ఉన్నతాధికారులకు, రాజకీయ నాయకులకు మధ్య జరిగిన కుట్రను వెలికి తీయడానికి లోతైన దర్యాప్తు అవసరమని అడ్వోకేట్ జనరల్ గట్టిగా వాదిస్తారు.

14) వాస్తవ ఫిర్యాదుదారునికి నివేదిక సమర్పించే హక్కుకు సంబంధించిన వాదనను తోసిపుచ్చుతూ, విజ్ఞులైన అడ్వోకేట్ జనరల్, లోకస్ స్టాండి అనే భావన క్రిమినల్ చట్టానికి అతీతమైనదని, నేరానికి సంబంధించిన సమాచారం పొందిన ఏ వ్యక్తి అయినా సిఆర్పిసిలోని సెక్షన్లు 195 నుండి 199 వరకు పేర్కొన్న కొన్ని సందర్భాల్లో మినహా క్రిమినల్ చట్టాన్ని అమలు చేయడానికి చట్టబద్ధంగా నివేదిక సమర్పించే హక్కు ఉందని సమర్పిస్తారు. ప్రస్తుత నేరాలు సెక్షన్ 195 నుంచి 199 సీఆర్ పీసీ పరిధిలోకి రానందున, వాస్తవ ఫిర్యాదుదారు నివేదికను దాఖలు చేసే హక్కు గురించి పిటిషనర్లు లేవనెత్తిన వాదనలో వాస్తవం లేదు.

15) ఆస్తి బదలాయింపు చట్టంలోని సెక్షన్ 55(5)(ఎ) ప్రకారం, కొనుగోలుదారునికి తెలిసిన ఆస్తిపై అమ్మకందారు ఆసక్తి యొక్క స్వభావం లేదా పరిధికి సంబంధించిన ఏవైనా వాస్తవాలను కొనుగోలుదారునికి వెల్లడించాల్సి ఉంటుందని, అయితే దాని గురించి అమ్మకందారుకు తెలియదని నమ్మడానికి అతనికి కారణం ఉందని అతను వాదిస్తాడు. మరియు ఇది అటువంటి వడ్డీ యొక్క విలువను భౌతికంగా పెంచుతుంది. అందువల్ల పిటిషనర్లు భూమి కొనుగోలుదారులు కావడం వల్ల ఆ ప్రాంతంలో రాజధాని ఉండబోతోందని అమ్మకందారుకు తెలియజేయాల్సిన చట్టపరమైన బాధ్యత ఉందని, భూములను కొనుగోలు చేసే ముందు ఆ విషయాన్ని వెల్లడించకపోవడం, ఆ వాస్తవాన్ని దాచిపెట్టడం ఐపీసీ సెక్షన్ 415కు జత చేసిన వివరణ పరిధిలోకి వస్తుందని స్పష్టం చేశారు. నిజాన్ని నిజాయితీగా దాచిపెట్టడం అనేది పైన పేర్కొన్న సెక్షన్ యొక్క అర్థంలో మోసం. అందువల్ల, సెక్షన్ 420 ఐపీసీ యొక్క స్పష్టమైన కేసును బహిర్గతం చేయాలని ఆయన సమర్పిస్తారు. కాబట్టి, ఈ కేసు వాస్తవాలు సెక్షన్ 420 ఐపీసీ కింద

శిక్షార్థమైన నేరం కాదని పిటిషనర్ల వాదనలో వాస్తవం లేదని, వాస్తవానికి ఈ కేసు వాస్తవాలు స్పష్టంగా ఐపిసి సెక్షన్లు 420 మరియు 120-బి కింద శిక్షార్థమైన నేరాలుగా ఉన్నాయని ఆయన వాదించారు.

16) సచివాలయంలోని సంబంధిత విభాగంలో పనిచేస్తున్న ఉద్యోగుల్ జీవోల తయారీలో భాగస్వాములయ్యారని అడ్వకేట్ జనరల్ వాదించారు. సి.ఆర్.డి.ఎ. పరిధిలోకి వచ్చే ప్రాంతాన్ని నిర్ణయించడంలో సెక్షన్ 161 సి.ఆర్.పి.సి కింద మరియు సెక్షన్ 164 సి.ఆర్.పి.సి కింద ముసాయిదా జి.బి.ల తయారీలో కొన్ని అవకతవకలు జరిగాయని దర్యాప్తు సమయంలో వరుసగా పోలీసులు మరియు మేజిస్ట్రేట్ ముందు వాంగ్మూలం ఇచ్చారు. ఆ రాజధాని పరిధిలోకి వచ్చే గ్రామాల పేర్లను ప్రస్తావించకుండా రహస్యంగా ఉంచారని, అందువల్ల ఈ జీవోల తయారీలో కొన్ని అక్రమాలు, అవకతవకలు జరిగాయని ఈ ప్రకటనలు ప్రాథమికంగా రుజువు చేస్తున్నాయన్నారు. ప్రొసెక్యూషన్ ఆరోపించినట్లుగా కుట్రను కూడా రుజువు చేస్తుంది.

17) ప్రభుత్వంలోని ఉన్నతాధికారులు, అప్పటి ప్రభుత్వ రాజకీయ నాయకులు, పైన పేర్కొన్న భూములను కొనుగోలు చేసిన పిటిషనర్ల మధ్య జరిగిన కుట్ర కారణంగా ఇన్వెడర్ ట్రేడింగ్ నేరం జరిగిందని ఈ వాస్తవాలు రుజువు చేస్తున్నాయని, దర్యాప్తు సమయంలో లోతైన దర్యాప్తు అవసరమని ఆయన పేర్కొన్నారు. అందువల్ల ఈ క్రిమినల్ పిటిషన్లను కొట్టివేయాలని అడ్వకేట్ జనరల్ కోరారు.

18) ప్రభుత్వం తరపున విజ్ఞులైన అడ్వోకేట్ జనరల్ లేవనెత్తిన పైన పేర్కొన్న వాదనలకు సమాధానంగా, టిపి చట్టంలోని సెక్షన్ 55(5)(ఎ) కేవలం ఆస్తిపై అమ్మకందారుని ఆసక్తి స్వభావం మరియు పరిధికి సంబంధించిన ఒక వాస్తవాన్ని మాత్రమే అమ్మకందారుకు వెల్లడించాల్సిన

బాధ్యతను మాత్రమే విధించిందని, ఇది అటువంటి వడ్డీ విలువను భౌతికంగా పెంచుతుందని, అది అలా చేస్తుందని సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ సిద్ధార్థ లూత్రా వాదించారు. సదరు భూములను కొనుగోలుదారుడు కొనుగోలు చేయడానికి గల కారణం లేదా ఆ భూములకు సంబంధించి వారు భవిష్యత్తులో పొందే ఏదైనా ప్రయోజనానికి సంబంధించిన సమాచారాన్ని కవర్ చేయకూడదు. అందువల్ల, పెట్టుబడి ఆ ప్రాంతంలోకి వస్తుందనే వాస్తవాన్ని అమ్మకందారుకు వెల్లడించకపోవడం అనేది సెక్షన్ 415 ఐపిసికి జతచేయబడిన వివరణ ప్రకారం అవసరమైన భౌతిక వాస్తవాన్ని దాచిపెట్టినట్లు కాదని సీనియర్ న్యాయవాది వాదిస్తారు. ఆ ప్రాంతంలో పెట్టుబడి ఉన్న కారణంగా ఆస్తి విలువ పెరుగుతుందన్న వాస్తవం సెక్షన్ 420 ఐపీసీ కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి పిటిషనర్లను ప్రాసిక్యూట్ చేయడానికి కారణం కాదని ఆయన వాదిస్తారు. టిపి చట్టంలోని సెక్షన్ 55(6)(ఎ) ప్రకారం, కొనుగోలుదారుడు ఆస్తి యొక్క విలువలో ఏదైనా మెరుగుదల లేదా పెరుగుదల మరియు ఆస్తి యొక్క యాజమాన్యం అతనికి బదిలీ అయినప్పుడు దాని అద్దెలు మరియు లాభాల ప్రయోజనం పొందడానికి అర్హులు. అందువల్ల, కొనుగోలుదారుడు తనకు బదిలీ చేయబడిన ఆస్తి యొక్క యాజమాన్యం కారణంగా ఆస్తి విలువలో పెరుగుదల ప్రయోజనాన్ని చట్టబద్ధంగా పొందడానికి అర్హత కలిగి ఉన్నప్పుడు, అమ్మకందారులు ఆస్తి విలువలో పెరుగుదల ఉన్నందున కొనుగోలుదారులు తాము మోసపోయామని చట్టబద్ధంగా ఫిర్యాదు చేయలేరు.

19) ఇన్వెడర్ ట్రేడింగ్ నేరాన్ని ఐపీసీలోని ఏ నిబంధనల ప్రకారం నేరంగా పరిగణించలేదని, ఇది స్టాక్ మార్కెట్లో సెక్యూరిటీలు, బాండ్ల అమ్మకం, కొనుగోళ్లకు సంబంధించిన మోసానికి మాత్రమే సంబంధించినదని, సెక్యూరిటీస్ అండ్ ఎక్స్చేంజ్ బోర్డ్ ఆఫ్ ఇండియా చట్టం ప్రకారం మాత్రమే ఇది నేరం అవుతుందని సీనియర్ న్యాయవాది సిద్ధార్థ లూత్రా వాదించారు. 1992 (ఇక్కడ దీనిని "సబ్ చట్టం" అని పిలుస్తారు). అందువల్ల, ఐపీసీ కింద శిక్షార్హమైన నేరాలకు ఈ కేసులో పిటిషనర్లను ప్రాసిక్యూట్ చేయడానికి ఇన్వెడర్ ట్రేడింగ్ సిద్ధాంతాన్ని సాపేక్షంగా లేదా సందర్భోచితంగా కూడా ఉపయోగించడం చట్టపరంగా సమర్థనీయం కాదని ఆయన వాదిస్తారు.

మేజిస్ట్రేట్ ముందు ఇచ్చిన 164 సీఆర్ పీసీ వాంగ్మూలాల్లో కొందరు అధికారిక సాక్షులు చెప్పిన అవకతవకలు, అక్రమాలు వ్యాపార నిబంధనల ఉల్లంఘనకు నిదర్శనమని, ఒకవేళ అది నిజమే అయినప్పటికీ, జీవోల తయారీతో సంబంధం లేని ఈ పిటిషనర్లపై ఎలాంటి అభియోగాలు రుజువు చేయలేదని ఆయన వాదించారు. అందువలన ఈ పిటిషనర్లపై ప్రాసిక్యూషన్ కేసుకు ఈ ప్రకటనలు ఏ విధంగానూ మద్దతు ఇవ్వవు.

20) ప్రాసిక్యూషన్ మరియు పిటిషనర్లు లేవనెత్తిన ముఖ్యమైన సమస్యలు మరియు వాదనల పరిమాణాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, సుప్రా గురించి విపులంగా చర్చించబడింది, ముఖ్యంగా ఈ కేసులోని వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో ఈ తీర్పులో నమోదు చేయబడే అంశాలు ఇప్పటికే జరిగిన మరియు భవిష్యత్తులో జరిగే అన్ని అమ్మకాల లావాదేవీలపై దీర్ఘకాలిక ప్రభావాలను చూపుతాయి. రెండు పార్టీలు లేవనెత్తిన పైన పేర్కొన్న ప్రత్యర్థుల వాదనలను నేను చిత్తశుద్ధితో, ఆత్మతగా, ఆలోచనాత్మకంగా పరిగణనలోకి తీసుకున్నాను.

21) ప్రస్తుత ప్రభుత్వం పిటిషనర్లపై, గత ప్రభుత్వంతో కొంత పరిచయం ఉన్న కొంతమంది వ్యక్తులపై కక్ష సాధింపు చర్యలకు దిగేందుకు ప్రయత్నిస్తోందని ఈ క్రిమినల్ పిటిషన్లలో కొందరు పిటిషనర్ల తరపు న్యాయవాది వాదనలు వినిపించినప్పటికీ, ప్రస్తుత ప్రాసిక్యూషన్ చట్టవిరుద్ధంగా, దురుద్దేశంతో పిటిషనర్లను ఇబ్బందులకు గురిచేయడానికి, అవమానించడానికి వాస్తవాలను వక్రీకరించి పిటిషనర్లను కుట్రలోకి లాగింది. పిటిషనర్లు ప్రస్తుత ప్రభుత్వానికి ఆపాదించిన ఉద్దేశ్యానికి సంబంధించి ఎలాంటి వివాదంలోకి దిగకుండా, ఈ క్రిమినల్ పిటిషన్లను ఇరువైపులా ఆపాదించిన ఉద్దేశాలతో సంబంధం లేకుండా నిష్పక్షపాతంగా పరిష్కరించాలని, వాస్తవాల ప్రశ్నకు ఖచ్చితంగా కట్టుబడి ఉండాలని ప్రభుత్వ అధికారులు ఒక తప్పుడు కథనాన్ని అల్లడం ద్వారా ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఈ క్రిమినల్ పిటిషన్లలో ఇమిడి ఉన్న ప్రస్తుత వివాదాన్ని

నిర్ణయించడానికి చట్టానికి సంబంధించిన ప్రశ్న, మరియు సందర్భోచితంగా సంబంధిత చట్టపరమైన నిబంధనల వివరణ. ఎఫ్ ఐఆర్ నమోదు చేసిన ఐపీసీ సెక్షన్ 420, 409, 406, 120-బి కింద శిక్షార్హమైన నేరాలు ఏమైనా ఉన్నాయా లేదా అనే విషయాలను కోర్టు ప్రాథమికంగా పరిశీలించాల్సి ఉంటుంది. ఎఫ్.ఐ.ఆర్. నమోదు చేయబడిన అన్ని లేదా ఏదైనా ఒక నేరానికి కేసు యొక్క వాస్తవాలు ప్రాథమికంగా ఉంటే, ఆ ఆరోపణలలో నిజానిజాలు లేదా ఇతరత్రా తెలుసుకోవడానికి దర్యాప్తును కొనసాగించడానికి కోర్టు అనుమతిస్తుంది. ఎఫ్ ఐఆర్ నమోదు చేసిన నేరాలు ఏవీ లేకపోతే, కేసు వాస్తవాల నుంచి ఎలాంటి నేరం జరగకపోతే, పిటిషనర్లపై ఎఫ్ ఐఆర్ నమోదుకు అనుగుణంగా ప్రారంభించిన క్రిమినల్ ప్రొసీడింగ్స్ ను కొనసాగించడానికి అనుమతించడం, వారిపై నమోదైన ఎఫ్ ఐఆర్ ను రద్దు చేయడం చట్ట ప్రక్రియను దుర్వినియోగం చేయడమే అవుతుంది. కాబట్టి, కేసు యొక్క వాస్తవాలు ఏదైనా నేరం లేదా ఎఫ్.ఐ.ఆర్ నమోదు చేయబడిన నేరాలు కాదా అని నిర్ధారించే కీలకమైన అంశంపై కోర్టు యొక్క ప్రధాన దృష్టి ఉండాలి.

22) ఇది చాలా విచిత్రమైన మరియు చాలా ఆసక్తికరమైన కేసు మరియు వాస్తవానికి ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలకు సాపేక్షంగా వర్తించే ఇన్సైడర్ ట్రేడింగ్ నేరం అనే భావన / సిద్ధాంతాన్ని ఉపయోగించడం ద్వారా పిటిషనర్లు భూమి కొనుగోలుదారులుగా మరియు భూమి అమ్మకందారులుగా సుమారు ఆరు సంవత్సరాల క్రితం జరిగిన ఫ్రైవేట్ అమ్మకపు లావాదేవీలను నేరంగా పరిగణించడానికి ప్రాసిక్యూషన్ ప్రయత్నించిన మొదటి కేసు. ప్రధానంగా భూమి కొనుగోలుదారులుగా పిటిషనర్లు ఆ ప్రాంతంలో రాజధాని ఉండబోతోందని భూముల యజమానులకు తెలియజేయకపోవడం, తద్వారా ఆ విషయాన్ని దాచిపెట్టి భూముల యజమానులను మోసం చేయడం, ఆ తర్వాత రాజధానిని అధికారికంగా ప్రకటించడంతో భూమి విలువ అనూహ్యంగా పెరిగిందనే కారణంతో.. మరియు ఈ వాస్తవాన్ని దాచిపెట్టడం వల్ల భూమి యజమానులు నష్టపోయారు.

23) కాబట్టి, ప్రాసిక్యూషన్ కేసు ప్రధానాంశం అయినప్పుడు, రాజధాని ప్రాంతం తమ భూముల్లో ఉండబోతోందని లేదా రాజధాని ప్రాంతం ఉండబోతోందని కొనుగోలుదారులకు తెలియజేయలేదనే ఏకైక కారణంతో, చెల్లుబాటు అయ్యే అమ్మకపు పరిశీలన కోసం భూమి యజమానులు / అమ్మకందారులు ఇష్టపూర్వకంగా చేసుకున్న ప్రైవేట్ అమ్మకపు లావాదేవీలను నేరంగా పరిగణించడం చట్టపరంగా అనుమతించబడుతుందా అనే ప్రధాన ప్రశ్నలు ఉత్పన్నమవుతాయి. ఐపీసీ సెక్షన్ 420 కింద కాదా? ఐపీసీ సెక్షన్ 415కు జత చేసిన వివరణ ప్రకారం వాస్తవాలను నిజాయితీగా దాచిపెట్టడమేనా? ఆ తర్వాత ఆ ప్రాంతంలో రాజధాని ఎక్కడుందో అధికారికంగా ప్రకటించడంతో భూముల విలువ పెరిగినా ఐపీసీ సెక్షన్ 420 ప్రకారం ఏదైనా నేరం జరిగిందా లేదా అన్నది కూడా ప్రశ్నార్థకమే. అలాంటప్పుడు ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ నేరం అనే భావన ప్రస్తుత కేసు వాస్తవాలకు వర్తిస్తుందా అనేది మరో ముఖ్యమైన ప్రశ్న. అంతిమంగా ఈ వ్యవహారంలో నేరపూరిత అంశాలేమైనా ఉన్నాయా లేదా అన్నది తేలాల్సి ఉంది.

పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేయడానికి వాస్తవిక ఫిర్యాదుదారు యొక్క లోకస్ స్టాండి:-

24) పై కీలక ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పడానికి ముందు, క్రిమినల్ చట్టాన్ని అమలు చేస్తూ పోలీసులకు నివేదికను సమర్పించడానికి వాస్తవ ఫిర్యాదుదారు యొక్క హక్కుకు సంబంధించి లేవనెత్తిన వాదనను కోర్టు మొదట నిర్ణయించడానికి మొగ్గు చూపుతుంది. ప్రశ్నార్థకమైన భూముల అమ్మకానికి సంబంధించి పిటిషనర్లకు, విక్రేతలకు మధ్య జరిగిన అమ్మకాల లావాదేవీలకు వాస్తవ ఫిర్యాదుదారుడు పూర్తిగా అపరిచితుడనడంలో సందేహం లేదు. వాస్తవంగా ఫిర్యాదుదారుడు పిటిషనర్లకు లేదా ఎవరికీ భూములను విక్రయించిన వ్యక్తి కాదని, ఆ విక్రయ లావాదేవీల వల్ల నష్టపోయిన వ్యక్తి కాదని పేర్కొన్నారు. ఏదేమైనా, క్రిమినల్ చట్టాన్ని అమలు చేయడానికి లోకస్ స్టాండి అనే భావన క్రిమినల్ చట్టానికి విరుద్ధమని విజ్ఞులైన అడ్వకేట్ జనరల్

వాదించడం చట్టరీత్యా సమంజసమని గమనించాలి. కాగ్నిజబుల్ నేరానికి సంబంధించిన సమాచారం పొందిన ఏ వ్యక్తి అయినా ఆ వెర్షన్ యొక్క నిజానిజాలు లేదా ఇతరత్రా దర్యాప్తు చేయడానికి సంబంధిత పోలీసుల దృష్టికి తీసుకురావడానికి మరియు క్రిమినల్ చట్టాన్ని అమలు చేయడానికి అర్హులు. మన క్రిమినల్ న్యాయశాస్త్రం ప్రకారం, చివరికి, ప్రతి నేరం సమాజానికి వ్యతిరేకంగా ఉంటుంది అనేది ప్రాథమిక సూత్రం. అందువల్ల, ఏదైనా కాగ్నిజబుల్ నేరానికి సంబంధించిన కేసు యొక్క వాస్తవాలను తెలుసుకున్న ఏ వ్యక్తి అయినా ఆ మేరకు ఒక నివేదికను దాఖలు చేయడం ద్వారా క్రిమినల్ చట్టాన్ని అమలు చేయవచ్చు. కొన్ని నేరాలకు సంబంధించి సెక్షన్ 195 నుంచి 199 సీఆర్ పీసీలో పేర్కొన్న ఈ సూత్రం నుంచి మినహాయింపు పొందిన అసాధారణ కేసుల్లో మాత్రమే నేరస్థుడిని శిక్షించాల్సి ఉంటుంది. పిటిషనర్లను ప్రాసిక్యూట్ చేయాలని కోరుతున్న ప్రస్తుత నేరాలు సెక్షన్ 195 నుండి 199 సీఆర్ పీసీ కింద అసాధారణ కేసుల పరిధిలోకి రావు.

25) ఈ విషయంలో చట్టపరమైన స్థితి సరైనది కాదు మరియు ఇది చాలా సాధికారికంగా పరిష్కరించబడింది. ఎ.ఆర్.అంతులే వర్సెస్ రాందాస్ శ్రీనివాస్ నాయక్ తదితరుల కేసులో సుప్రీంకోర్టు రాజ్యాంగ ధర్మాసనం క్రిమినల్ చట్టాన్ని అమలు చేయడానికి ఒక వ్యక్తి యొక్క ఈ హక్కు భావనను పరిష్కరించే అవకాశం ఉంది. తీర్పులోని పేరా నెం.6లో సుప్రీంకోర్టు ఈ విధంగా పేర్కొంది.

"నేరాన్ని అమలు చేయడం లేదా సృష్టించడం అనే శాసనం విరుద్ధంగా సూచించిన చోట తప్ప ఎవరైనా క్రిమినల్ చట్టాన్ని ఏర్పాటు చేయవచ్చు లేదా అమలు చేయవచ్చు అనేది క్రిమినల్ న్యాయశాస్త్రం యొక్క బాగా గుర్తించబడిన సూత్రం. క్రిమినల్ నేరాలను కోర్టుకు తీసుకెళ్లడానికి రెండు సమాంతర మరియు స్వతంత్ర ఏజెన్సీలను సి.ఆర్.పి.సి పథకం భావిస్తుంది. అత్యంత తీవ్రమైన హత్యా నేరానికి కూడా ప్రైవేటు ఫిర్యాదు చేయడమే కాకుండా, విచారణకు స్వీకరించి చట్టప్రకారం ముందుకు సాగవచ్చుననే వాదనకు తావులేదు.

ఇంకా ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"ఫిర్యాదుదారుని యొక్క లోకస్ స్టాండి అనేది క్రిమినల్ న్యాయశాస్త్రానికి అతీతమైన భావన, ఒక నేరాన్ని సృష్టించే విగ్రహం ఫిర్యాదుదారుని అర్హతను కల్పిస్తుంది తప్ప, అవసరమైన చిక్కు ద్వారా సాధారణ సూత్రం అటువంటి చట్టబద్ధమైన నిబంధన నుండి మినహాయించబడుతుంది. సెక్షన్ 190 సీఆర్ పీసీ ప్రకారం ఎవరైనా ఫిర్యాదుతో మేజిస్ట్రేట్ ను ఆశ్రయించవచ్చు కానీ ఫిర్యాదు చేయడానికి ఫిర్యాదుదారుడు పూర్తి చేయాల్సిన అర్హతను నిర్దేశించలేదు. అయితే ఫిర్యాదుదారుడి అర్హతా ప్రమాణాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్నప్పుడు సెక్షన్ 195 నుంచి 199 సీఆర్ పీసీలో కనిపించేలా నిర్దిష్ట నిబంధనలు చేశారు. ఈ నిర్దిష్ట నిబంధనలు అటువంటి చట్టబద్ధమైన నిబంధనలు ఏవీ లేనప్పుడు, ఫిర్యాదుదారు యొక్క హక్కు అనేది క్రిమినల్ న్యాయశాస్త్రానికి అతీతమైన భావన అని స్పష్టంగా సూచిస్తున్నాయి. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, చట్టబద్ధమైన నిబంధనకు విరుద్ధంగా ఉంటే తప్ప ఎవరైనా క్రిమినల్ చట్టాన్ని ఏర్పాటు చేయవచ్చు లేదా అమలు చేయవచ్చు అనే సూత్రం చెక్కుచెదరకుండా ఉంటుంది.

26) దాదాపు సార్యజనీన అనువర్తనం యొక్క సాధారణ సూత్రం ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న ఏదైనా చట్టం ద్వారా శిక్షార్హమైన ఒక చర్య లేదా తప్పిదం (సెక్షన్ 2(ఎస్) సి.ఆర్.పి.సి చూడండి) కేవలం హాని కలిగించే వ్యక్తికి సంబంధించి చేసిన నేరం మాత్రమే కాదు, సమాజానికి వ్యతిరేకంగా కూడా నేరం అనే విధానంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. సమాజం దాని క్రమబద్ధమైన మరియు శాంతియుత అభివృద్ధి కోసం నేరస్థుడిని శిక్షించడానికి ఆసక్తి చూపుతుంది. అందువలన, తీవ్రమైన నేరాలకు ప్రాసిక్యూషన్ ప్రజలకు ప్రాతినిధ్యం వహించే రాజ్యం పేరిట చేపట్టబడుతుంది, ఇది వ్యక్తిగత వెంటాటా లేదా ప్రతీకారం యొక్క ఏ అంశాన్ని మినహాయించదు. సమాజ శ్రేయస్సు కోసం రూపొందించిన శిక్షాస్పృతుల వెనుక ఉన్న లక్ష్యాల్లో ఒకటైన నేరస్థుడిని

శిక్షించడం, నిర్దిష్ట చట్టపరమైన మినహాయింపు మినహా, క్రిమినల్ న్యాయశాస్త్రానికి తెలియని సూటి జాకెట్ ఫార్ములాలో ఉంచడం ద్వారా విచారణను ప్రారంభించే హక్కును విచ్ఛిన్నం చేయడం, చుట్టుముట్టడం లేదా బంధించడం సాధ్యం కాదు.

27) శ్రీరామ్ కృష్ణప్ప అసిగావర్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర కేసులో బాంబే హైకోర్టు నాగ్ పూర్ బెంచ్ తీర్పులోని పేరా నెం.12లో ఈ విధంగా తీర్పునిచ్చింది.

అందువల్ల ఐపీసీ సెక్షన్ 420 ప్రకారం శిక్షార్హమైన చీటింగ్ నేరంపై ఎవరైనా ఫిర్యాదు చేయవచ్చునని, అలాంటి ఫిర్యాదును మోసపోయిన వ్యక్తి మాత్రమే దాఖలు చేయాల్సిన అవసరం లేదని స్పష్టం చేసింది.

28) ఈ నిర్ణయకు వచ్చినప్పుడు, బాంబే హైకోర్టు మహాడియోలాల్ వర్సెస్ చక్రవర్తి 3 కేసులో కలకత్తా హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ ఇచ్చిన తీర్పుపై ఆధారపడింది, దీనిలో కలకత్తా హైకోర్టు క్రిమినల్ కేసులో ప్రాసిక్యూటర్ నిజంగా క్రౌన్ అని మరియు ఫిర్యాదుదారు కేవలం చట్టాల యంత్రాంగాన్ని నడుపుతాడని పేర్కొంది. మరియు, మోసం చేసిన కేసులో ఫిర్యాదుదారుడు మోసపోయిన వ్యక్తిగా ఉండవలసిన అవసరం లేదని అందులో పేర్కొన్నారు. ఆ కేసులో ఓ ప్లీడర్ కాంట్రాక్ట్ రద్దు లేఖ రాసి మోసపోయాడని, మోసాన్ని తెలుసుకున్న ఓ సంస్థ ఉద్యోగి ఫిర్యాదు చేశాడు. ఒక సంస్థ ఉద్యోగి ప్రారంభించిన ప్రాసిక్యూషన్ సమర్థనీయమని అభిప్రాయపడింది.

29) కాబట్టి, పైన పేర్కొన్న తీర్పుల్లో పేర్కొన్న చట్టం దృష్ట్యా, పోలీసులకు నివేదిక ఇవ్వడం ద్వారా క్రిమినల్ ప్రాసిక్యూషన్ ప్రారంభించే హక్కు వాస్తవ ఫిర్యాదుదారుడికి లేదని

పిటిషనర్ల వాదనలో వాస్తవం లేదని, అది తిరస్కరణకు గురవుతుందని పిటిషనర్లు చేసిన వాదన. ప్రాసిక్యూషన్ కు అనుకూలంగా సమాధానమిస్తారు.

30) అయితే పిటిషనర్లు లేవనెత్తిన హక్కుకు సంబంధించిన పిటిషన్ చట్టపరంగా సుస్థిరమైనది కానప్పటికీ, పిటిషనర్లపై క్రిమినల్ ప్రాసిక్యూషన్ ప్రారంభిస్తూ పోలీసులకు నివేదిక ఇవ్వడంలో, అది కూడా ఆరేళ్లు గడిచిన తర్వాత, దాని వాస్తవికత ఖచ్చితంగా పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన సంబంధిత అంశం. ఈ తీర్పుపై చర్చ సందర్భంగా సరైన సమయంలో వ్యవహరించాలి.

ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ యొక్క భావన మరియు కేసు యొక్క వాస్తవాలకు దాని అనువర్తనం:-

31) ఇన్సైడర్ ట్రేడింగ్ నేరం యొక్క మూలం మరియు చరిత్రను పరిశీలిస్తే, ప్రాథమికంగా ఇన్సైడర్ ట్రేడింగ్ నేరం కంపెనీకి సంబంధించిన మెటీరియల్, పబ్లిక్ కాని సమాచారం ఆధారంగా ఒక పబ్లిక్ కంపెనీ స్టాక్ లేదా ఇతర సెక్యూరిటీస్ (బాండ్లు లేదా స్టాక్ ఆప్షన్లు వంటివి) ట్రేడింగ్కు సంబంధించినదని తెలుస్తుంది. వివిధ దేశాలలో, ఇన్సైడర్ సమాచారం ఆధారంగా కొన్ని రకాల ట్రేడింగ్ చట్టవిరుద్ధం, ఎందుకంటే ఇది సమాచారానికి ప్రాప్యత లేని ఇతర పెట్టుబడిదారులకు అన్యాయంగా పరిగణించబడుతుంది, ఎందుకంటే ఇన్సైడర్ సమాచారం ఉన్న పెట్టుబడిదారుడు సాధారణ పెట్టుబడిదారు సంపాదించే దానికంటే ఎక్కువ లాభాలను ఆర్జించవచ్చు. ఇన్సైడర్ ట్రేడింగ్ నేరాన్ని నియంత్రించే నిబంధనలు సంక్లిష్టమైనవని, దేశాన్ని బట్టి గణనీయంగా మారుతాయని ఈ అంశంపై జరిపిన అధ్యయనంలో వెల్లడైంది. అమలు పరిధి కూడా ఒక దేశం నుండి మరొక దేశానికి మారుతుంది. ఉద్యోగులు వంటి నిర్దిష్ట ఇన్ సైడర్ల ట్రేడింగ్ సాధారణంగా పబ్లిక్ డొమైన్ లో లేని మెటీరియల్ సమాచారంపై ఆధారపడనంత వరకు అనుమతించబడుతుంది. మెటీరియల్ నాన్ పబ్లిక్ సమాచారంపై ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ ను నిషేధించే లేదా నేరంగా పరిగణించే నిబంధనలు ప్రపంచవ్యాప్తంగా చాలా అధికార పరిధుల్లో ఉన్నాయి,

అయితే వివరాలు మరియు వాటిని అమలు చేసే ప్రయత్నాలు గణనీయంగా మారుతూ ఉంటాయి. యునైటెడ్ స్టేట్స్, సెక్యూరిటీస్ ఎక్స్చేంజ్ చట్టం, 1934 లోని సెక్షన్లు 16 (బి) మరియు 10 (బి) ప్రత్యక్షంగా మరియు పరోక్షంగా ఇన్వెడర్ ట్రేడింగ్ను ప్రస్తావిస్తాయి. 1929 లో స్టాక్ మార్కెట్ కుప్పకూలిన తరువాత యునైటెడ్ స్టేట్స్ కాంగ్రెస్ ఈ చట్టాన్ని చేసింది.

32) యూరోపియన్ యూనియన్ మరియు యునైటెడ్ కింగ్ డమ్ లలో, పబ్లిక్ కాని సమాచారంపై ట్రేడింగ్ అనేది మార్కెట్ దుర్వినియోగం ముసుగులో, కనీసం సివిల్ పెనాల్టీలకు మరియు సాధ్యమయ్యే క్రిమినల్ శిక్షలకు కూడా లోబడి ఉంటుంది. క్రిమినల్ జస్టిస్ యాక్ట్, 1993 ద్వారా నిర్వచించబడిన ఇన్ సైడర్ డీల్ ను దర్యాప్తు చేయడానికి మరియు ప్రాసిక్యూట్ చేయడానికి యునైటెడ్ కింగ్ డమ్ యొక్క పైనాన్షియల్ కండక్ట్ అథారిటీ బాధ్యతను కలిగి ఉంది. ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ కు వ్యతిరేకంగా జపాన్ 1988లో తొలి చట్టాన్ని తీసుకొచ్చింది. ఈ విషయంలో ఆస్ట్రేలియా చట్టం 1989 పార్లమెంటరీ కమిటీ నివేదిక నుండి ఉద్భవించింది, ఇది వ్యాపారి సంస్థ కార్పొరేట్లో 'అనుసంధానం' ఉండాలనే నిబంధనను తొలగించాలని సిఫార్సు చేసింది.

33) ఈ విధంగా ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ నేరానికి సంబంధించిన చరిత్రను పరిశీలిస్తే ప్రధానంగా స్టాక్ మార్కెట్ రంగంలో ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ ను అరికట్టేందుకే పై చట్టాలను తీసుకువచ్చినట్లు స్పష్టమవుతోంది. కాబట్టి, ఇన్వెడర్ ట్రేడింగ్ నేరం తప్పనిసరిగా కంపెనీకి సంబంధించిన మెటీరియల్, పబ్లిక్ కాని సమాచారం ఆధారంగా పబ్లిక్ కంపెనీ స్టాక్స్ లేదా బాండ్లు లేదా స్టాక్ ఆప్షన్లు వంటి ఇతర సెక్యూరిటీల ట్రేడింగ్కు సంబంధించిన నేరం అని స్పష్టమవుతోంది. స్టాక్ మార్కెట్ వ్యాపార వ్యవహారాలతో సంబంధం లేని స్థిరాస్తులైన భూముల క్రయవిక్రయాలతో దీనికి ఎలాంటి సంబంధం లేదు. కంపెనీ వ్యవహారాలతో సంబంధం ఉన్న సంస్థలోని ఇన్ సైడర్లు కొందరు ఇన్వెస్టర్లకు షేర్లు, బాండ్లు, ఇతర సెక్యూరిటీల విక్రయానికి సంబంధించి అనధికారికంగా నాన్ పబ్లిక్ సమాచారాన్ని అందిస్తున్నారని, దీనివల్ల ఇతర ఇన్వెస్టర్లకు నష్టం వాటిల్లుతోందని, ఇది

అన్యాయమని తేలడంతో ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ కు అడ్డుకట్ట వేసేందుకు... ప్రపంచంలోని వివిధ దేశాలు వివిధ చట్టాలను తీసుకువచ్చాయి.

34) అదేవిధంగా, భారతదేశంలో స్టాక్ మార్కెట్ రంగంలో ఇన్సైడర్ ట్రేడింగ్ నేరాన్ని అరికట్టడానికి సెక్యూరిటీస్ అండ్ ఎక్స్చేంజ్ బోర్డ్ ఆఫ్ ఇండియా చట్టం, 1992 ను కూడా భారతదేశం అమల్లోకి తెచ్చింది.

35) ఈ చట్టం యొక్క ఉద్దేశాలు మరియు కారణాల ప్రకటన ప్రకారం, వాస్తవానికి సెబీ 1988 లో సెక్యూరిటీస్ మార్కెట్ యొక్క క్రమబద్ధమైన మరియు ఆరోగ్యకరమైన వృద్ధిని ప్రోత్సహించడానికి మరియు పెట్టుబడిదారుల రక్షణ కోసం ప్రభుత్వ తీర్మానం ద్వారా స్థాపించబడింది. ఈ లక్ష్యాలను సాధించడానికి స్టాక్ ఎక్స్చేంజీలు, మ్యూచువల్ ఫండ్స్, మర్చంట్ బ్యాంకర్లు మొదలైన వాటి కార్యకలాపాలను ఈ సెబీ పర్యవేక్షిస్తోంది. క్యాపిటల్ మార్కెట్ విపరీతమైన వృద్ధిని సాధించింది, ముఖ్యంగా ప్రజల భాగస్వామ్యం పెరుగుతున్నందున, పెట్టుబడిదారుల రక్షణను నిర్ధారించడం ద్వారా క్యాపిటల్ మార్కెట్పై పెట్టుబడిదారుల నమ్మకాన్ని నిలుపుకోవచ్చని భావిస్తున్నారు. దీన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని క్యాపిటల్ మార్కెట్ కు సంబంధించిన అన్ని విషయాలను సమర్థవంతంగా డీల్ చేయడానికి అవసరమైన చట్టబద్ధమైన అధికారాలను సెబీకి వెంటనే ఇవ్వాలని ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. అందువల్ల, 1992 నాటి ఈ చట్టం 15 పై లక్ష్యంతో ప్రవేశపెట్టబడింది మరియు సెబీ బిల్లు పార్లమెంటు ఉభయ సభలచే ఆమోదించబడింది మరియు 1992 ఏప్రిల్ 4 న రాష్ట్రపతి ఆమోదం పొందింది మరియు ఇది 30-01-1992 నుండి అమల్లోకి వచ్చే సెక్యూరిటీస్ అండ్ ఎక్స్చేంజ్ బోర్డ్ ఆఫ్ ఇండియా చట్టం, 1992 గా శాసన పుస్తకంలోకి వచ్చింది.

36) అందువల్ల సెబీ చట్టంలోని సెక్షన్ 12-ఏ, 15-జీ ప్రకారం భారత్ లో ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ నేరం. పైన పేర్కొన్న చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం, కంపెనీ సెక్యూరిటీలకు సంబంధించిన నాన్ పబ్లిక్, ప్రైవేట్ సెన్సిటివ్ సమాచారాన్ని యాక్సెస్ చేసుకున్న వ్యక్తి సబ్ స్ట్రైట్ చేయడం, కొనడం, అమ్మడం లేదా డీల్స్ కు అంగీకరించడం లేదా ప్రెన్సిపాల్ లేదా ఏజెంట్ గా మరొకరిని సలహా ఇచ్చినప్పుడు ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ నేరంగా పరిగణిస్తారు. ప్రైవేట్ సెన్సిటివ్ ఇన్ఫర్మేషన్ అనేది సెక్యూరిటీల విలువను భౌతికంగా ప్రభావితం చేసే సమాచారం. సెబీ చట్టంలోని సెక్షన్ 12-ఏ ప్రకారం గుర్తింపు పొందిన స్టాక్ ఎక్స్చేంజ్ లో లిస్ట్ అయిన లేదా లిస్ట్ అయ్యే ఏదైనా సెక్యూరిటీల అమ్మకానికి సంబంధించి ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ కు సంబంధించిన చర్యలు, సెక్షన్ 15-జీ ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ నేరానికి పాల్పడినందుకు జరిమానా విధించడం.

37) అందువల్ల, సెబీ చట్టం, 1992 ప్రకారం భారతదేశంలో ఇన్సైడర్ ట్రేడింగ్ మాత్రమే నేరం చేయబడుతుంది మరియు ఇది పబ్లిక్ కాని మెటీరియల్ సమాచారం ఆధారంగా స్టాక్ మార్కెట్ రంగంలో సెక్యూరిటీల అమ్మకం మరియు కొనుగోలుకు సంబంధించినది. స్టాక్ మార్కెట్లో సెక్యూరిటీల అమ్మకానికి సంబంధించిన నేరాలకు సంబంధించి ప్రత్యేకంగా, ప్రత్యేకంగా చర్చించే ప్రత్యేక చట్టం ఇది. ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ ప్రకారం ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ ను నేరంగా పరిగణించారు. ఇన్సైడర్ ట్రేడింగ్ అనే భావన/సిద్ధాంతాన్ని ఉపయోగించి స్థిరాస్తులైన భూముల క్రయవిక్రయాలకు సంబంధించిన ప్రైవేటు విక్రయ లావాదేవీలకు సంబంధించి సెబీ చట్టంలోని సెక్షన్ 12-ఏ, 15-జీ వంటి నిబంధనలను పార్లమెంటు ఐపీసీలో పొందుపర్చలేదు. అందువల్ల, ఇన్సైడర్ ట్రేడింగ్ నేరం ఐపీసీ కింద మన క్రిమినల్ చట్టానికి పూర్తిగా విరుద్ధం. ఇది భారతీయ శిక్షాస్ఫూర్తి ప్రకారం మన క్రిమినల్ చట్టానికి పూర్తిగా తెలియని భావన లేదా నేరం.

38) ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ నేరం పైవేటు వ్యక్తుల భూములు వంటి స్థిరాస్తుల కొనుగోళ్లకు వర్తించనప్పుడు, సెబీ చట్టం కింద సెక్యూరిటీలు, బాండ్ల కొనుగోలుకు మాత్రమే పరిమితమైనప్పుడు, దానిని సందర్భోచితంగా లేదా సాపేక్షంగా వర్తింపజేయడం లేదా స్థిరాస్తుల ముసుగులో స్థిరాస్తుల కొనుగోలుకు సంబంధించిన పైవేటు విక్రయ లావాదేవీలను నేరంగా పరిగణించడం సాధ్యం కాదు. ఇన్సైడర్ ట్రేడింగ్ నేరం.. సెబీ చట్టంలోని సెక్షన్లు 12- ఏ, 15-జీలోని నిబంధనలను కానీ, అందులోని ఏదైనా నిబంధనలను ఐపీసీ సెక్షన్ 420 పరిధిలోకి తీసుకురావడం కుదరదు. ఐపీసీ సెక్షన్ 420 కింద లేదా ఐపీసీ పథకంలోని ఏదైనా నిబంధనల ప్రకారం స్థిరాస్తుల పైవేట్ అమ్మకం లావాదేవీలకు క్రిమినల్ బాధ్యతను ఆపాదించడం పార్లమెంటు ఉద్దేశం కాదు. అందువల్ల, కంపెనీ సెక్యూరిటీలు మరియు బాండ్ల అక్రమ విక్రయానికి సంబంధించిన నేరం అయిన ఇన్సైడర్ ట్రేడింగ్ నేరం యొక్క ఈ భావన / సిద్ధాంతాన్ని ఐపీసీ సెక్షన్ 420 కింద ఐపీసీలోని ఏదైనా నిబంధనల కింద ఆ లావాదేవీలను నేరంగా పరిగణించడానికి భూముల అమ్మకం మరియు కొనుగోలుకు సంబంధించిన పైవేట్ అమ్మకపు లావాదేవీలకు వర్తింపజేయలేమని చెప్పడానికి ఈ కోర్టు ఎటువంటి సంకోచం లేదు. ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ అనే భావనను, ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ ముసుగులో ఐపీసీ సెక్షన్ 420, 406, 409, 120-బీ కింద పిటిషనర్లను ప్రాసిక్యూట్ చేయడం చట్టరీత్యా ఆమోదయోగ్యం కాదు.

39) ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ నేరం అనే భావనను ప్రస్తుత కేసులకు వర్తింపజేయాలని అడ్వకేట్ జనరల్ వాదిస్తారు, ఎందుకంటే ఈ కేసు యొక్క ప్రస్తుత వాస్తవాలు సెబీ చట్టం ప్రకారం ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ యొక్క నేరాన్ని కొంతవరకు పోలి ఉంటాయి. ఈ వాదన ద్వారా, అనుభవజ్ఞుడైన అడ్వకేట్ జనరల్ చెప్పదలుచుకున్న అభిప్రాయం ఏమిటంటే, పిటిషనర్లు రాజధాని ఖచ్చితమైన ప్రదేశానికి సంబంధించి ప్రభుత్వంలోని ఉన్నతాధికారులు మరియు రాజకీయ నాయకుల నుండి ముందస్తు సమాచారం పొందారని, తద్వారా ఆ సమాచారం ఆధారంగా ఆ ప్రాంతంలోని భూములను కొనుగోలు చేశారని ఎఫ్ ఐఆర్ లో ఆరోపణలు చెబుతున్నాయి. ఈ కేసులోని వాస్తవాలు ఆ

భూముల కొనుగోలులో ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ ను తలపించే నేరం. ఈ వాదనను ఈ కోర్టు అంగీకరించలేకపోతోంది. ఇన్సైడర్ ట్రేడింగ్ నేరం అనే భావనను విపులంగా చర్చించారు మరియు ఇన్సైడర్ ట్రేడింగ్ యొక్క నేరం మూలధన మార్కెట్ను రక్షించే లక్ష్యంతో మరియు మూలధన మార్కెట్లో పెట్టుబడిదారుల విశ్వాసాన్ని పెంపొందించే లక్ష్యంతో ప్రత్యేక చట్టం కింద ప్రభుత్వతర మెటీరియల్ సమాచారం ఆధారంగా సెక్యూరిటీలు మరియు బాండ్ల అమ్మకం మరియు కొనుగోలుకు మాత్రమే సంబంధించినది. అందువల్ల, ఇది క్యాపిటల్ మార్కెట్ రంగంలో సెక్యూరిటీలు మరియు బాండ్ల అమ్మకం మరియు కొనుగోలుకు మాత్రమే పరిమితం అయినప్పుడు, ఇది ఇప్పటికే ఉన్న విధంగా, ఐపిసిలోని నిబంధనలను సెక్షన్ 420 ఐపిసిలో చాలా తక్కువగా చదవలేము. ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ అనే భావనను వర్తింపజేయడం ద్వారా భూస్వామ్యానికి సంబంధించిన ఫ్రైవేటు విక్రయ లావాదేవీలను నేరంగా పరిగణించాలని లేదా ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ అనే భావన పరిధిలోకి తీసుకురావాలని పార్లమెంటు ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. అందువల్ల, ఈ వాదనలో నీరు లేదు.

ఆస్తిని పొందే హక్కు రాజ్యాంగ హక్కు మరియు చట్టబద్ధమైన హక్కు:

40) భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 19(1)(ఎఫ్), ఆర్టికల్ 31 పౌరుల ప్రాథమిక హక్కులకు సంబంధించిన రాజ్యాంగంలోని మూడో అధ్యాయంలో భాగంగా ఉండేవర్సెస్ ఆర్టికల్ 19(1)(ఎఫ్) భారత పౌరుడికి ఆస్తిని సంపాదించే, కలిగి ఉండటానికి మరియు పారవేసే హక్కును కల్పించింది. 31వ అధికరణ ప్రకారం చట్టప్రకారం తప్ప ఏ వ్యక్తి కూడా తన ఆస్తిని కోల్పోకూడదు. అందువల్ల రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 19(1)(ఎఫ్), ఆర్టికల్ 31 దృష్ట్యా ఆస్తి హక్కు పౌరుడి ప్రాథమిక హక్కులో భాగం. తదనంతరం, 44 వ రాజ్యాంగ సవరణ ద్వారా ఆర్టికల్ 19 (1) (ఎఫ్) మరియు ఆర్టికల్ 31 రెండూ 20.06.1979 నుండి రద్దు చేయబడ్డాయి. దీంతో ఆస్తి హక్కు ప్రాథమిక హక్కుగా

నిలిచిపోయింది. అయితే, ఆస్తిని సంపాదించే హక్కు రాజ్యాంగ హక్కుగా, చట్టబద్ధమైన హక్కుగా, మానవ హక్కుగా కొనసాగుతోంది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 300-ఎలోని చాప్టర్-4లో 'ఆస్తి హక్కు' అనే నిబంధన కింద ఆర్టికల్ 31ని చేర్చారు.

41) డి.బి.బాస్పెట్ వర్సెస్ కలెక్టర్, తూర్పు జిల్లా, గ్యాంగ్ టక్, సిక్కిం 4 కేసులో సుప్రీంకోర్టు తీర్పులోని 14వ పేరాలో ఈ క్రింది విధంగా తీర్పునిచ్చింది:

భూమిపై హక్కులు ప్రాథమిక హక్కు కానప్పటికీ, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 300ఎ ప్రకారం అది రాజ్యాంగ హక్కుగా మిగిలిపోయింది.

42) ఇండోర్ వికాస్ అధికార్ వర్సెస్ ప్యూర్ ఇండస్ట్రియల్ కోక్ అండ్ కెమికల్స్ లిమిటెడ్ 5 చైర్మన్ కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఈ క్రింది విధంగా తీర్పునిచ్చింది:

ఆస్తి హక్కు ఇప్పుడు రాజ్యాంగ హక్కుగానే కాకుండా మానవ హక్కుగా కూడా పరిగణిస్తున్నారు. ఐక్యరాజ్యసమితి సర్వప్రతినిధి సభ తీర్మానంలో ఆమోదించిన 10-12-1948 నాటి యూనివర్సల్ డిక్లరేషన్ ఆఫ్ హ్యూమన్ రైట్స్, 1948లోని ఆర్టికల్ 17 ప్రకారం ఇలా పేర్కొన్నారు:

1. ప్రతి ఒక్కరికీ ఒంటరిగా, ఇతరులతో కలిసి ఆస్తిని సొంతం చేసుకునే హక్కు ఉంటుంది.

(2) ఏ ఒక్కరూ యథేచ్ఛగా తన ఆస్తిని కోల్పోకూడదు. గతంలో వ్యక్తుల ఆరోగ్య హక్కు, జీవనోపాధి హక్కు, ఆశ్రయం, ఉపాధి హక్కు మొదలైనవాటికి మానవ హక్కులు ఉండేవి, కానీ ఇప్పుడు మానవ హక్కులు బహుముఖ దృక్పథాన్ని పొందడం ప్రారంభించాయి. ఇప్పుడు ఆస్తి హక్కులు కూడా మానవ హక్కుల నిర్వచనంలో చేర్చబడ్డాయి. ప్రతికూల స్వాధీన వాదనను కూడా మానవ హక్కులకు అనుగుణంగా చదవాలి. ఆస్తి అనేది ప్రాథమిక హక్కుగా ఉన్నప్పటికీ చట్టబద్ధమైన హక్కుగా స్పష్టమైన గుర్తింపు ఇస్తామని, చట్టప్రకారం తప్ప ఏ వ్యక్తి కూడా తన ఆస్తిని కోల్పోకూడదనే నిబంధనను రూపొందిస్తున్నామని పేర్కొంది.

43) తుకా రామ్ కానా జోషి వర్సెస్ మహారాష్ట్ర ఇండస్ట్రియల్ డెవలప్ మెంట్ కార్పొరేషన్ 6 కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఆస్తి హక్కు ఇప్పుడు రాజ్యాంగబద్ధమైన లేదా చట్టబద్ధమైన హక్కుగా మాత్రమే కాకుండా, మానవ హక్కుగా కూడా పరిగణించబడుతుందని పునరుద్ఘాటించింది. ఇది రాజ్యాంగం యొక్క ప్రాథమిక లక్షణం లేదా ప్రాథమిక హక్కు కానప్పటికీ, ఆరోగ్య హక్కు, జీవనోపాధి హక్కు, ఆశ్రయం మరియు ఉపాధి హక్కు వంటి వ్యక్తిగత హక్కుల పరిధిలో మానవ హక్కులు పరిగణించబడే కొత్త కోణాలలో భాగంగా ఆస్తి హక్కు చాలా పరిగణించబడుతుంది. మరియు అటువంటి హక్కులు మరింత బహుముఖ కోణాన్ని పొందుతున్నాయి.

44) పైన పేర్కొన్న చట్టం యొక్క వివరణ నుండి, ఒక పౌరుడికి ఆస్తిని పొందడానికి మరియు కలిగి ఉండటానికి చట్టబద్ధమైన మరియు రాజ్యాంగబద్ధమైన హక్కు ఉందని ఇప్పుడు స్పష్టంగా స్పష్టమైంది. ఒక వ్యక్తి చట్టబద్ధమైన హక్కుతో పాటు ఆస్తిని కలిగి ఉండటం కూడా మానవ హక్కుగా పరిగణించబడుతుంది.

45) పిటిషనర్లు తమ అమ్మకందారులతో కొనుగోలుదారులుగా కుదుర్చుకున్న ప్రైవేట్ అమ్మకపు లావాదేవీలను ప్రాసిక్యూషన్ వారు ప్రశ్నార్థకమైన భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్న చెల్లుబాటు అయ్యే రిజిస్టర్డ్ సేల్ డీడ్ల కింద చెల్లుబాటు అయ్యే అమ్మకపు పరిశీలన కోసం నేరంగా పరిగణించడానికి ప్రయత్నిస్తుంది కాబట్టి, పిటిషనర్లు తమ రాజ్యాంగ హక్కులో భాగంగా ఆస్తిని పొందే దేశ పౌరులుగా పైన పేర్కొన్న హక్కు, చట్టపరమైన హక్కు, మరియు మానవ హక్కు ఈ సందర్భంలో ప్రాముఖ్యతను సంతరించుకున్నాయి. అందువలన, ఆ పరిమిత ప్రయోజనం కోసం, ఈ కేసులో పైన పేర్కొన్న చట్టపరమైన స్థితిని పరిష్కరించారు.

వాస్తవిక ఫలితాలు:-

46) ఆస్తి హక్కు అనేది దేశ పౌరుడి రాజ్యాంగ హక్కు, చట్టబద్ధమైన హక్కు అని పైన పేర్కొన్న చట్టపరమైన స్థితి నేపథ్యంలో, ఆ భూమిని కొనుగోలు చేసే ఉద్దేశ్యాన్ని అమ్మకందారుకు తెలియజేయకుండా భూమిని కొనడం లేదా కొనుగోలుదారుకు తెలియకుండా అతను పొందే గుప్త ప్రయోజనం సెక్షన్ కింద నేరం అవుతుందా అనేది ఇప్పుడు చూడాలి. ఐపీసీ సెక్షన్ 420తో పాటు 406, 409 సెక్షన్ల కింద కూడా కేసులు నమోదు చేయాలి.

47) ఈ కీలక అంశంపై విచారణ చేపట్టి ముందు, ప్రాసిక్యూషన్ కేసు గురించి సమగ్ర అవగాహన పొందడానికి, ప్రాసిక్యూషన్ కేసు యొక్క మూలాంశానికి సంబంధించి స్పష్టత పొందడానికి కొన్ని సంబంధిత వాస్తవాలను ప్రస్తావించాలి.

48) 01-01-1956 నుండి రాష్ట్రాల పునర్విభజన చట్టం, 1956 ప్రకారం ఏర్పడిన ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం 2014 ఆంధ్రప్రదేశ్ పునర్వ్యవస్థీకరణ చట్టం ప్రకారం 2014 లో తెలంగాణ రాష్ట్రం, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం అనే రెండు రాష్ట్రాలుగా విభజించబడింది. 03.03.2014 న పార్లమెంటు ఈ చట్టాన్ని ఆమోదించింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ పునర్విభజన చట్టం ప్రకారం నిర్ణీత రోజు అయిన 02-06-2014 నుండి రెండు రాష్ట్రాలు అనగా తెలంగాణ రాష్ట్రం, ప్రస్తుత ఆంధ్రప్రదేశ్ అవశేష ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రాలు ఏర్పడ్డాయి. అవశేష ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రానికి 2014 ఏప్రిల్ నెలలో జరిగిన సార్వత్రిక ఎన్నికల్లో తెలుగుదేశం పార్టీ అధికారంలోకి వచ్చింది. ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రానికి రాజధానిగా ఉన్న హైదరాబాద్ నగరాన్ని తెలంగాణ రాష్ట్రానికి రాజధానిగా చేశారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రానికి రాజధాని లేదు. అందువల్ల ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రానికి రాజధాని లేనందున కొత్తగా ఏర్పడిన ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రానికి రాజధాని ఏర్పాటుకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చర్యలు తీసుకోవాల్సి వచ్చింది. అందువలన, ప్రభుత్వం రాజధాని ప్రాంత అభివృద్ధి ప్రాధికార సంస్థ చట్టాన్ని (ఇకపై "సి.ఆర్.డి.ఎ చట్టం" అని పిలుస్తారు) కృష్ణా నది ఒడ్డున కృష్ణా నది ఒడ్డున రాజధాని నగరాన్ని నిర్మించడానికి ఆమోదించింది. రాజధాని ప్రాంతాన్ని నోటిఫై చేస్తూ 30.12.2014న జీవో ఎంఎస్ నెం.252, జీవో ఎంఎస్ నెం.254 జారీ చేశారు. రాజధాని ఏర్పాటు కోసం ఆయా గ్రామాల్లోని భూముల యజమానుల నుంచి భూములను సేకరించేందుకు పై చట్టంలో ల్యాండ్ పూలింగ్ విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టారు.

49) ఆంధ్రప్రదేశ్ పునర్విభజన చట్టం 03.03.2014 న ఆమోదించబడిన తరువాత, కృష్ణా జిల్లా మరియు గుంటూరు జిల్లాల మధ్య రాజధాని ఎక్కడ ఉంటుందనే దానిపై ఊహగానాలు రావడంతో, ఆ ప్రాంతంలో భూములు కొనుగోలు చేసిన వారిలో ప్రస్తుత పిటిషనర్లు కూడా ఉన్నారు. వారు కొనుగోలు చేసిన భూముల్లో కొన్ని రాజధాని ప్రాంతంలోనే ఉన్నాయని, చాలా భూములు రాజధాని ప్రాంతానికి ఆవల, ప్రతిపాదిత ఇన్నర్ రింగ్ రోడ్డుకు ఆవల ఉన్నాయన్నారు.

పిటిషనర్లు కొనుగోలు చేసిన ఈ భూముల స్థలాన్ని సీడీ ఫైల్ తో పాటు ప్రాసిక్యూషన్ సమర్పించిన ప్రణాళికల ప్రకారం గుర్తించారు.

50) 2014 జూన్ నుంచి 2014 డిసెంబర్ మధ్య కాలంలో సదరు భూములను కొనుగోలు చేసిన పిటిషనర్లకు ప్రభుత్వ ఉన్నతాధికారులు, రాజకీయ నాయకుల నుంచి అనధికారికంగా రాజధాని ఎక్కడందో ముందస్తు సమాచారం అందిందని, ఆ సమాచారం ఆధారంగా వారు ఆ భూముల యజమానుల నుంచి ఆ భూములను కొనుగోలు చేశారని, ఆ సమయంలో వారు బహిర్గతం చేయలేదని ప్రాసిక్యూషన్ ప్రధాన కేసు. పైన పేర్కొన్న జీవోల ప్రకారం ఆ ప్రాంతంలో రాజధాని ఉండబోతుందని, తద్వారా భూముల అమ్మకందారులను మోసం చేశారని, ఆ ప్రాంతంలో రాజధానిని అధికారికంగా ప్రకటించిన తర్వాత భూమి విలువ పెరగడం వల్ల వారు ఆర్థిక ప్రయోజనం పొందారని యజమానులకు తెలిపారు. దీంతో 30.12.2014న రాజధాని ఆ ప్రాంతంలోకి రాబోతోందనే విషయాన్ని విస్మరించి వాటిని విక్రయించిన భూముల యజమానులకు నష్టం వాటిల్లింది. సరిగ్గా ఇదే ప్రాసిక్యూషన్ కేసు సారాంశం.

51) కాబట్టి, ప్రాసిక్యూషన్ యొక్క పైన పేర్కొన్న వెర్షన్ వెలుగులో, ప్రాసిక్యూషన్ యొక్క ఆ వెర్షన్ ను దాని ముఖ విలువ ప్రకారం నిజమని పరిగణించాలా, ఇది ఐపిసి సెక్షన్లు 420, 409, 406 మరియు 120-బి కింద శిక్షార్హమైన నేరాలుగా పరిగణించబడుతుందా లేదా అనేది పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన కీలకమైన ప్రశ్న.

ఐపీసీ సెక్షన్ 420, 415 ప్రకారం..

52) మరింత మెరుగ్గా అవగాహన కొరకు, ఐపిసి యొక్క 420 మరియు 415 సెక్షన్లు సిద్ధంగా రిఫరెన్స్ కొరకు ఇక్కడ పునః సమీక్ష చేయబడ్డాయి:

420. మోసం చేయడం మరియు నిజాయితీగా ఆస్తిని పంపిణీ చేయడాన్ని ప్రేరేపించడం: ఎవరైనా మోసం చేసి, తద్వారా మోసం చేసిన వ్యక్తిని ఏదైనా వ్యక్తికి అప్పగించమని ప్రేరేపిస్తారు, లేదా విలువైన సెక్యూరిటీ యొక్క మొత్తం లేదా ఏదైనా భాగాన్ని లేదా సంతకం చేయబడిన లేదా సీల్ చేయబడిన ఏదైనా వస్తువును తయారు చేయడానికి, మార్చడానికి లేదా నాశనం చేయడానికి ప్రేరేపిస్తారు, మరియు దానిని విలువైన సెక్యూరిటీగా మార్చగలరు. ఏడేళ్ళ వరకు పొడిగించే శిక్షతో పాటు జరిమానా కూడా విధించబడుతుంది."

53) పై ఐపిసి సెక్షన్ 420 మోసం నేరానికి శిక్షను వివరిస్తుంది, సెక్షన్ 415 ఐపిసి మోసం అంటే ఏమిటో నిర్వచిస్తుంది మరియు ఇది ఈ విధంగా ఉంది:

"సెక్షన్ 415 ఛీటింగ్/మోసం: ఎవరైనా ఒక వ్యక్తిని మోసం చేయడం ద్వారా, మోసపూరితంగా లేదా నిజాయితీగా మోసం చేసిన వ్యక్తిని ఏదైనా ఆస్తిని ఎవరికైనా ఇవ్వడానికి ప్రేరేపించడం, లేదా ఎవరైనా ఆస్తిని కలిగి ఉండటానికి అంగీకరించడం, లేదా ఉద్దేశపూర్వకంగా మోసం చేయబడిన వ్యక్తిని అతను అలా మోసం చేయకపోతే చేయని లేదా వదిలివేయని ఏదైనా చేయమని ప్రేరేపించడం లేదా వదిలివేయడం, మరియు ఏ చర్య లేదా తప్పిదం ఆ వ్యక్తికి శరీరం, మనస్సు, కీర్తి లేదా ఆస్తిలో నష్టం లేదా హాని కలిగించే అవకాశం ఉంది, దీనిని "మోసం" అని అంటారు.

వివరణ : వాస్తవాలను నిజాయితీగా దాచడం ఈ విభాగం అర్థంలో మోసం.

54) మొదట్లో, సెక్షన్ 415 ఐపిసి కింద కొన్ని ఉదాహరణలు ఇవ్వబడ్డాయి మరియు మోసం యొక్క కొన్ని సందర్భాలను వివరిస్తాయి మరియు కేసు యొక్క వాస్తవాలు ఈ ఉదాహరణల పరిధిలోకి రావు.

55) పైన పేర్కొన్న రెండు సెక్షన్లు 415 మరియు 420 ఐపిసీలను కలిపి చదివితే, ఐపిసి సెక్షన్ 420 ప్రకారం మోసం నేరంగా నిర్ధారించడానికి అవసరమైన అంశాలు స్పష్టంగా కనిపిస్తాయి (1) నిందితుడు చేసిన అభ్యర్థన తప్పు అని పూర్తిగా తెలిసి మోసపోయిన వ్యక్తికి నిందితుడు తప్పుడు ప్రాతినిధ్యం ఇచ్చినట్లుగా చెప్పబడాలి. ఇది; (2) మోసపోయిన వ్యక్తిని మోసపూరితంగా లేదా నిజాయితీగా ప్రేరేపించి, నిందితుడు చేసిన తప్పుడు ఫిర్యాదు ఆధారంగా ఏదైనా ఆస్తిని అతనికి లేదా ఏ వ్యక్తికి ఇవ్వడానికి ప్రేరేపించాలి; (iii) తత్ఫలితంగా అది సదరు వ్యక్తికి, శరీరానికి, మనస్సుకు లేదా ఆస్తికి నష్టం లేదా నష్టం కలిగించాలి.

56) కాబట్టి, ఐపిసి 415, 420 సెక్షన్ల కింద పరిగణనలోకి తీసుకున్న అంశాలను పరిశీలిస్తే, మోసం అనేది మోసం నేరం యొక్క ప్రధానాంశం అని స్పష్టమవుతుంది. కాబట్టి, ఒక వ్యక్తి మరొక వ్యక్తిని మోసం చేశాడని భావించడానికి, సాధారణంగా మరియు సాధారణంగా, నిందితుడు మోసపోయిన వ్యక్తికి తప్పుడు ప్రాతినిధ్యం ఇచ్చాడనే ఆరోపణ ఉండాలి, ఆ ప్రాతినిధ్యం తయారు చేసే సమయంలో తనకు తెలిసినంత వరకు తప్పు అని బాగా తెలుసు, తద్వారా అతను మోసం చేసిన వ్యక్తిని అతనికి లేదా ఏ వ్యక్తికి ఏదైనా ఆస్తిని ఇవ్వడానికి ప్రేరేపించాలి మరియు తత్ఫలితంగా మోసపోయిన వ్యక్తి తప్పనిసరిగా ఉండాలి. శరీరానికి, మనస్సుకు, ప్రతిష్ఠకు లేదా ఏదైనా ఆస్తికి నష్టం లేదా హాని కలిగించండి. ప్రొసిక్యూషన్ కేసులోని వాస్తవాల ప్రకారం పిటిషనర్లు

ఆ భూములను విక్రయించే సమయంలో ఆ భూముల యజమానులకు ఎలాంటి తప్పుడు విజ్ఞప్తులు చేసి, సదరు ఆస్తిని తమకు అప్పగించేలా ప్రేరేపించడం తమ కేసు కాదని అంగీకరించారు. కాబట్టి, సెక్షన్ 420 ఐపిసి కింద మోసం నేరంగా పరిగణించడానికి అవసరమైన పై ప్రాథమిక అంశాలు కేసు యొక్క వాస్తవాలలో స్పష్టంగా లేవు.

57) సెక్షన్ 415 ఐపిసిలోని మోసం యొక్క నిర్వచనంలో ఉపయోగించిన వ్యక్తీకరణ భాషను దృష్టిలో ఉంచుకుని, ఆరోపించబడిన మోసం మోసపూరితంగా ఉండాలి మరియు ఆరోపించబడిన ప్రేరేపణ ఐపిసి సెక్షన్లు 420 మరియు 415 ఐపిసి కింద నేరాన్ని ఆకర్షించడానికి నిజాయితీగా ఉండాలి. అందువల్ల, నిజాయితీ లేని, మోసపూరితమైన వంటి కొన్ని ప్రతికూల పదాలను ఒక వ్యక్తికి క్రిమినల్ బాధ్యతను ఆపాదించడానికి ఉపయోగిస్తారు. కాబట్టి, నిజాయితీగా, మోసపూరితంగా చేస్తే తప్ప ఏ చర్యనూ ఈ సెక్షన్ కింద నేరంగా పరిగణించలేం. క్రిమినల్ చట్టం యొక్క ప్రధాన సూత్రాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకొని, అవసరమైన పురుషులతో అంటే దోషి ఉద్దేశ్యంతో చేయకపోతే నేరం జరగదు, నిజాయితీగా మరియు మోసపూరితంగా వంటి పై అర్హత పదాలను ఉపయోగిస్తారు.

58) సెక్షన్ 24 ఐపిసి "నిజాయితీలేనిది" అనే పదాన్ని నిర్వచిస్తుంది మరియు ఇది ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"24. ఒక వ్యక్తికి అన్యాయంగా లాభం చేకూర్చడం లేదా మరొక వ్యక్తికి అన్యాయంగా నష్టం కలిగించే ఉద్దేశ్యంతో ఎవరైనా ఏ పని చేసినా, ఆ పనిని "నిజాయితీగా" చేస్తారని చెబుతారు."

59) సెక్షన్ 23 ఐపిసిలో తప్పుడు లాభం మరియు తప్పు నష్టం మళ్ళీ నిర్వచించబడింది మరియు ఇది ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"ఎస్.23. "తప్పుడు లాభం":- చట్టవిరుద్ధమైన ఆస్తి మార్గాల ద్వారా పొందే లాభాన్ని అక్రమ లాభం అంటారు, దీనికి వ్యక్తి చట్టబద్ధంగా అర్హులు కాదు.

"తప్పుడు నష్టం".- చట్టవిరుద్ధమైన ఆస్తి మార్గాల ద్వారా కలిగే నష్టాన్ని అన్యాయమైన నష్టం అంటారు, దానిని కోల్పోయిన వ్యక్తి చట్టబద్ధంగా అర్హులు."

"తప్పుగా సంపాదించడం, తప్పుగా ఓడిపోవడం" - ఒక వ్యక్తి తప్పుగా సంపాదించినప్పుడు, అలాగే అటువంటి వ్యక్తి తప్పుగా సంపాదించినప్పుడు తప్పుగా లాభం పొందుతాడని చెబుతారు. అటువంటి వ్యక్తిని అన్యాయంగా ఏదైనా ఆస్తి నుండి దూరంగా ఉంచినప్పుడు, అలాగే అటువంటి వ్యక్తిని అన్యాయంగా ఆస్తిని కోల్పోయినప్పుడు తప్పుగా నష్టపోతారని చెబుతారు.

60) సెక్షన్ 24 ఐపిసి కింద నిజాయితీలేని చర్యను నిరూపించడానికి ఏర్పాటు చేయబడిన తప్పుడు లాభం మరియు తప్పుడు నష్టం యొక్క సమగ్ర నిర్వచనం ఇవ్వబడింది. "తప్పు" అనే పదానికి కొన్ని చట్టపరమైన హక్కులో ఒక పక్షాన్ని ముందస్తుగా ప్రభావితం చేయడం అని అర్థం. అన్యాయమైన నష్టం లేదా లాభం కోసం, ఆస్తిని యజమానికి కోల్పోవాలి, లేదా యజమానిని తప్పుగా దాని నుండి దూరంగా ఉంచాలి. 61) అదేవిధంగా సెక్షన్ 25 ఐపిసిలో "మోసపూరితం" అనే పదం నిర్వచించబడింది మరియు అది ఈ క్రింది విధంగా ఉంది: "ఎస్.25. మోసపూరితంగా.- ఒక వ్యక్తి మోసం చేయాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఆ పని చేస్తే అతను మోసపూరితంగా చేస్తాడని చెబుతారు కాని వేరే విధంగా కాదు." 62) "మోసగాడు" అనే పదానికి అక్షరార్థము దాదాపుగా "మోసం" మరియు "మోసగాడు" మొదలైన వాటికి పర్యాయపదం. రిజిస్టర్డ్ సేల్

డీడ్స్ కింద అమ్మకందారులకు చెల్లుబాటు అయ్యే అమ్మకపు పరిగణనను చెల్లించడం ద్వారా పిటిషనర్లు చట్టబద్ధంగా ఆస్తిని పొందినప్పుడు, ఈ లావాదేవీలో ఏదైనా మోసం లేదా మోసం ఉందని చెప్పలేము.

63) అందువల్ల, సెక్షన్ 24 ఐపిసి కింద "నిజాయితీగా" మరియు సెక్షన్ 23 ఐపిసి కింద అన్యాయమైన లాభనష్టాల యొక్క పైన పేర్కొన్న నిర్వచనం వెలుగులో కేసు యొక్క వాస్తవాలను చూసినప్పుడు, ఈ అమ్మకపు లావాదేవీలకు సంబంధించి పిటిషనర్లు చేసిన నిజాయితీలేని చర్య ఏమిటి మరియు ఈ కేసులో ఇమిడి ఉన్న తప్పుడు లాభం మరియు తప్పుడు నష్టం ఏమిటో అర్థం చేసుకోవడానికి ఈ కోర్టుకు అవకాశం ఉంది. లావాదేవీ మరియు పిటిషనర్లు చట్టపరంగా అర్హత లేని చట్టవిరుద్ధమైన మార్గాల ద్వారా ఆస్తిని ఎలా సంపాదించారు మరియు పిటిషనర్లు చట్టవిరుద్ధమైన మార్గాల ద్వారా అమ్మకందారులకు తప్పుడు నష్టాన్ని కలిగించడానికి ఎలా నష్టపోయారు.

64) ఈ సందర్భంలో, అమ్మకందారులు తమ కుటుంబ మరియు చట్టపరమైన అవసరాలను తీర్చడానికి స్వచ్ఛందంగా తమ భూములను పిటిషనర్లకు విక్రయించడానికి ముందుకొచ్చారని, పిటిషనర్లు ఆ ప్రతిపాదనను అంగీకరించారని మరియు రిజిస్టర్డ్ సేల్ డీడ్ల కింద చెల్లుబాటు అయ్యే అమ్మకపు పరిగణనను చెల్లించి భూములను కొనుగోలు చేశారని ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలు తెలియజేస్తున్నాయి. అందువల్ల, ఇది చట్టబద్ధమైన అమ్మకపు లావాదేవీ మరియు పిటిషనర్లు చట్టపరంగా అర్హత లేని చట్టవిరుద్ధమైన ఆస్తి మార్గాల ద్వారా అక్రమంగా ప్రయోజనం పొందారని చెప్పలేము. అదేవిధంగా రిజిస్టర్డ్ సేల్ డీడ్ల కింద ఉన్న భూములను అమ్మకందారులు లక్షల రూపాయల మేర విక్రయించినందున పిటిషనర్లు చట్టవిరుద్ధమైన మార్గాల ద్వారా వారికి ఎలాంటి నష్టం వాటిల్లేదు. భూమిని చట్టబద్ధంగా అంటే చట్టబద్ధమైన మార్గాల ద్వారా పిటిషనర్లు

స్వాధీనం చేసుకున్నారు. కాబట్టి పిటిషనర్లు అక్రమంగా ఆస్తులు సంపాదించారని ఏ కారణంతోనూ చెప్పలేం. అందువల్ల, లావాదేవీలో ఎటువంటి నిజాయితీ లేని చర్య ఉండదు.

65) అయితే, సెక్షన్ 415 ఐపిసికి జతచేయబడిన వివరణను అడ్వోకేట్ జనరల్ ప్రస్తావించారు, "వాస్తవాన్ని నిజాయితీగా దాచడం ఈ సెక్షన్ యొక్క అర్థంలో మోసం" అని పేర్కొంది, తద్వారా పిటిషనర్లు ఆ భూములు ఉన్న ప్రాంతంలో రాజధాని రాబోతోందని భూమి అమ్మకందారులకు తెలియజేయలేదని, వారు భూములు కొనుగోలు చేశారనే వాస్తవాన్ని దాచిపెట్టారని వాదించారు. సదరు భూములను విక్రయించడానికి అమ్మకందారులు అంగీకరించకపోవచ్చని, ఫలితంగా 30.12.2014న జీవో ద్వారా రాజధాని ఎక్కడుందో తెలియజేసిన తర్వాత భూమి విలువ పెరుగుతుందని, ఆ భూములను కొనుగోలు చేయడంలో పిటిషనర్ల చర్యల వల్ల అమ్మకందారులు ఆర్థికంగా నష్టపోతారని పిటిషనర్లు అమ్మకందారులకు తెలియజేశారు. ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలు సెక్షన్ 415 ఐపిసి కింద మోసం యొక్క నిర్వచనాన్ని ఆకర్షిస్తాయి మరియు కేసు యొక్క వాస్తవాలు ఐపిసి సెక్షన్ 420 కింద నేరంగా పరిగణించబడతాయి. అందువలన, విద్వాంసుడైన అడ్వోకేట్ జనరల్ ఎప్పటిలాగే తన ఆదేశానుసారం అడ్వోకేట్ వాక్చాతుర్యంతో సెక్షన్ 415 ఐపిసికి జతచేయబడిన వివరణ వెలుగులో, సెక్షన్ 420 ఐపిసి కింద కేసును వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో ఏర్పాటు చేయబడిందని ఈ కోర్టును ఒప్పించడానికి తన వంతు ప్రయత్నం చేశారు.

66) మేధావి అడ్వోకేట్ జనరల్ లేవనెత్తిన వాదనను నేను అంగీకరించలేకపోతున్నాను. ఈ నేపథ్యంలో ముందుగా భూమి కొనుగోలుదారుడు ఆ భూమిని కొనుగోలు చేయడానికి గల కారణాన్ని గానీ, భూమిని కొనుగోలు చేసే ఉద్దేశం గానీ, కొనుగోలుదారునికి తెలిసిన భూమిని కొనుగోలు చేయడంలో దాగి ఉన్న ప్రయోజనాన్ని గానీ, అమ్మకందారునికి ఆ అమ్మకందారునికి

వెల్లడించడం అవసరమా అనే విషయాన్ని గమనించాలి. పిటిషనర్లకు సదరు ప్రాంతంలో రాజధానిని ఏర్పాటు చేయాలనే ప్రతిపాదన ఉందని ముందే తెలిసినా, ఆ విషయాన్ని చట్టబద్ధంగా ఆ భూమి అమ్మకందారుకు తెలియజేయాల్సిన అవసరం ఉందా, సెక్షన్ 415 ఐపీసీ ప్రకారం వాస్తవాలను దాచిపెట్టడమే అవుతుందా లేదా అనే విషయాలను గోప్యంగా ఉంచడమే అవుతుంది. మేధావి అడ్వకేట్ జనరల్ లేవనెత్తిన పై కీలక వాదన దృష్ట్యా నిర్ణయించాల్సిన ప్రధాన ప్రశ్నలు ఇవి.

67) ఈ విషయాన్ని చెప్పడానికి ముందు, ఐపీసీ సెక్షన్ 415 క్రింద ఇవ్వబడిన ఉదాహరణలలో ఉదాహరణ (1) వాస్తవాన్ని దాచడానికి సమానం అని స్పష్టంగా వివరిస్తుందని గమనించాలి.

అది ఇలా ఉంది: " (i): A ఒక ఆస్తిని Bకు అమ్ముతుంది మరియు తెలియజేస్తుంది. A, అటువంటి అమ్మకం ఫలితంగా అతనికి ఆస్తిపై ఎటువంటి హక్కు లేదని తెలుసుకొని, మునుపటి అమ్మకం మరియు రవాణా యొక్క వాస్తవాన్ని Bకు వెల్లడించకుండా, దానిని Zకు అమ్మడం లేదా తాకట్టు పెట్టడం జరుగుతుంది మరియు Z. A నుంచి కొనుగోలు లేదా తనఖా డబ్బును పొందుతాడు."

68) కాబట్టి, భూమిపై హక్కుకు సంబంధించిన సమాచారాన్ని దాచడం లేదా బహిర్గతం చేయకపోవడం మాత్రమే భౌతిక వాస్తవాలను నిజాయితీగా దాచడానికి సమానం మరియు భూమిపై అమ్మకందారు యొక్క హక్కు లేదా ఆసక్తికి సంబంధం లేని ప్రతి బాహ్య సమాచారం కాదు.

69) అంతేకాక, ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పేటప్పుడు, ఇద్దరు వ్యక్తుల మధ్య భూమి అమ్మకానికి సంబంధించిన లావాదేవీ తప్పనిసరిగా కొనుగోలుదారు మరియు అమ్మకందారు మధ్య ఒప్పందం అని గమనించడం సముచితం. భూమిని అమ్మే ప్రతిపాదన, ఆ భూమిని కొనుగోలు చేసేందుకు సదరు ఇద్దరు వ్యక్తుల మధ్య అంగీకారం ఉంటుంది. సదరు భూమి అమ్మకం, కొనుగోళ్ల లావాదేవీని పూర్తి చేయడానికి వారి ఒప్పందంలో పేర్కొన్న నియమనిబంధనల ప్రకారం చెల్లుబాటు అయ్యే అమ్మకపు పరిగణనను చెల్లించడం ఇందులో ఉంటుంది. అందువల్ల, ఇది తప్పనిసరిగా ఇండియన్ కాంట్రాక్ట్ చట్టం పరిధిలోకి వచ్చే సివిల్ లావాదేవీ. ఆస్తి బదలాయింపు చట్టంలోని సెక్షన్ 55 ప్రకారం కొనుగోలుదారు, అమ్మకందారు ఇద్దరికీ కొన్ని హక్కులు, బాధ్యతలు ఉంటాయి.

70) అడ్వకేట్ జనరల్ టీపీ చట్టంలోని సెక్షన్ 55(5)(ఎ)ను ఉపయోగించి, దానిపై భారీగా ఆధారపడి, ఆ ప్రాంతంలో రాజధానిని గుర్తించే ప్రతిపాదన ఉందని, భవిష్యత్తులో ఆ భూమి విలువ పెరిగే అవకాశం ఉందని, ఆ విషయాన్ని అమ్మకందారుడికి వెల్లడించనందున భూమి కొనుగోలుదారులైన పిటిషనర్లు అమ్మకందారులకు వెల్లడించక తప్పదని వాదిస్తారు. సెక్షన్ 415 ఐపిసికి జతచేయబడిన వివరణ ప్రకారం ఇది నిజాయితీ లేని విషయాలను దాచిపెట్టినట్లు అవుతుంది. మేధావి అడ్వకేట్ జనరల్ వాదనను అభినందించడానికి, టీపీ చట్టంలోని సెక్షన్ 55 (5) (ఎ) ను ఈ క్రింది విధంగా పొందుపరచడం సముచితం:

'సెక్షన్ 55(5) ప్రకారం కొనుగోలుదారుడు కట్టుబడి ఉంటాడు.

(ఎ) కొనుగోలుదారునికి తెలిసిన ఆస్తిపై వికేత యొక్క ఆసక్తి స్వభావం లేదా పరిధి గురించి వికేతకు ఏదైనా వాస్తవాన్ని వెల్లడించడం, కానీ దాని గురించి వికేతకు తెలియదని

నమ్మడానికి అతనికి కారణం ఉంది, మరియు అటువంటి వడ్డీ విలువను భౌతికంగా పెంచుతుంది."

71) పైన పేర్కొన్న నిబంధనను క్షుణ్ణంగా చదివితే, కొనుగోలుదారునికి తెలిసిన ఆస్తిపై అమ్మకందారుని ఆసక్తి స్వభావం లేదా పరిధికి సంబంధించిన ఏదైనా వాస్తవాన్ని విక్రేతకు తెలియజేయాల్సిన బాధ్యత మాత్రమే ఉందని స్పష్టమవుతుంది మరియు అటువంటి వడ్డీ విలువను భౌతికంగా పెంచే విషయం విక్రేతకు తెలియదని అతను విశ్వసించడానికి కారణం ఉంది. అందువల్ల, పైన పేర్కొన్న నిబంధనలో గమనించవలసిన అంతర్లీన పదాలు ఆస్తిపై అమ్మకందారు యొక్క ఆసక్తి స్వభావం లేదా పరిధి. అందువల్ల, ఈ విషయంలో పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన కీలకమైన ప్రశ్న ఏమిటంటే, "ఆస్తిపై అమ్మకందారు ఆసక్తి యొక్క స్వభావం లేదా పరిధి" అనే పదం దానిలో ఆ భూమిలో పెట్టుబడి యొక్క ప్రతిపాదిత స్థానానికి సంబంధించిన సమాచారాన్ని అర్థం చేసుకుంటుందా లేదా మరియు ఖచ్చితంగా లేదా అనిశ్చితమైన సంఘటన జరిగినప్పుడు కొనుగోలుదారు భవిష్యత్తులో పొందే గుప్త ప్రయోజనానికి సంబంధించిన సమాచారాన్ని కూడా అర్థం చేసుకుంటుందా లేదా అనేది. భవిష్యత్తులో భూముల విలువ పెరిగే అవకాశం ఉందని వెల్లడించే బాధ్యత కొనుగోలుదారుడికి దక్కిందో లేదో చూడాలి. టిపి చట్టంలోని సెక్షన్ 55(5)(ఎ) ప్రకారం అది పార్లమెంటు ఉద్దేశం కాదు. ఈ విషయంలో స్థిరపడిన చట్టం ప్రకారం భూమికి సంబంధించి గుప్త ప్రయోజనానికి సంబంధించిన సమాచారాన్ని బహిర్గతం చేయడం ఈ కోర్టు అభిప్రాయంలో లేదు.

72) టి.పి చట్టంలోని సెక్షన్ 55(5)(ఎ) ప్రకారం ఆస్తిలో అమ్మకందారుని ప్రయోజనాలకు సంబంధించి తనకు తెలిసిన వాస్తవాలను బహిర్గతం చేయాల్సిన బాధ్యత కొనుగోలుదారుని విధి స్వభావాన్ని ప్రముఖ న్యాయనిపుణుడు, రచయిత ముల్లా తన తొమ్మిదవ ఎడిషన్ పేజీ

నెం.534లో ఆస్తి బదిలీ చట్టంపై వ్యాఖ్యానాలలో క్లుప్తంగా వివరించారు: ఆస్తికి సంబంధించి అమ్మకందారుడి హక్కు మాత్రమే ఈ నిబంధన ముఖ్యమన్నారు. విక్రేత యొక్క శీర్షిక సాధారణంగా అతనికి మాత్రమే తెలిసిన విషయం అయినప్పటికీ, అమ్మకందారుకు లేని సమాచారం కొనుగోలుదారు వద్ద ఉన్న సందర్భాలు ఉండవచ్చు. అలాంటప్పుడు దాన్ని అన్యాయంగా వాడుకోకూడదు. అతను సమాచారాన్ని విక్రేతకు ఇవ్వాలి. దీనికి సంబంధించి ఒక ఆంగ్ల ఉదాహరణ సమ్మర్స్ వర్సెస్ గ్రిఫిత్స్ 7లో ఒక ముసలావిడ తనకు మంచి టైటిల్ రాదని నమ్మి తక్కువ ధరకు ఆస్తిని విక్రయించింది, అయితే కొనుగోలుదారుకు ఆమె చేయగలదని తెలుసు. కొనుగోలుదారుడు అఘాయిత్యానికి పాల్పడ్డాడని భావించి అమ్మకాన్ని మోసపూరితమైనదిగా కొట్టిపారేశారు.

73) శ్రీ జి.సి.వి.సుబ్బారావు రచించిన ఆస్తి బదలాయింపు చట్టం యొక్క వ్యాఖ్యానాలలో ఆస్తి బదిలీ చట్టంలోని సెక్షన్ 55 (5) (ఎ) కింద కొనుగోలుదారుని కర్తవ్య స్వభావాన్ని వివరించడానికి ఇదే కేసును ఒక ఉదాహరణగా ఉదహరించారు.

74) అందువల్ల, టి.పి చట్టంలోని సెక్షన్ 55 (5) (ఎ) ప్రకారం కొనుగోలుదారునిపై విధించే సుంకం యొక్క స్వభావం కొనుగోలుదారునికి తెలిసిన తన ఆస్తిపై అమ్మకందారుని ఆసక్తికి సంబంధించినది మరియు కొనుగోలుదారు వెల్లడించాల్సిన విషయం విక్రేతకు తెలియదని ఇప్పుడు చట్టపరమైన స్థితి స్పష్టంగా స్పష్టం చేయబడింది.

75) సెక్షన్ 55(5)(ఎ) కింద కొనుగోలుదారుడిపై విధించిన ఈ సుంకం, కొనుగోలుదారునికి తెలిసిన మరియు అమ్మకందారునికి తెలియని భూమికి సంబంధించి దాగి ఉన్న ప్రయోజనాలకు సంబంధించిన ఎటువంటి సమాచారాన్ని కూడా ఈ చట్టం తనలో పొందుపరచదు మరియు ఇన్నా

గురించి చర్చించిన వివిధ కేసులలో పేర్కొన్న చట్టం దృష్ట్యా మరియు వివిధ న్యాయనిపుణులు మరియు రచయితలు వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయం ప్రకారం అటువంటి పరిస్థితిని ఇది కవర్ చేయదు. అనే పాయింట్ పై కేసు చట్టాన్ని నిర్ణయించారు.

76) ప్రముఖ న్యాయనిపుణుడు శ్రీ జి.సి.వి.సుబ్బారావు రచించిన ఆస్తి బదలాయింపు చట్టంపై వ్యాఖ్యానాలలో, 1197వ పేజీలోని నాల్గవ ఎడిషన్ లో " అమ్మకం పూర్తయ్యేలోగా కొనుగోలుదారుడి అప్పులు" అనే శీర్షికతో, టి.పి చట్టంలోని సెక్షన్ 55(5)(ఎ) ప్రకారం విలువను పెంచే వాస్తవాలను బహిర్గతం చేయాల్సిన ఆవశ్యకతను వివరించారు. ఇది ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొనబడింది: "గుప్త ప్రయోజనాలను బహిర్గతం చేయాల్సిన అవసరం లేదు: ఒక కొనుగోలుదారుడు గుప్త ప్రయోజనాలను బహిర్గతం చేయాల్సిన అవసరం లేదు లేదా ఆస్తిని కొనుగోలు చేయడంలో అతని స్వంత తీర్పును ప్రభావితం చేసే వాస్తవాలను తన విక్రేతకు తెలియజేయాల్సిన అవసరం లేదు. ఫాక్స్ వర్సెస్ మాక్రెత్ ((1788) 2 బ్రో. సి.సి. 400 = 29 ఇ. ఆర్. 224) లో, B యొక్క ఎస్టేట్ లో ఒక బొగ్గు గని ఉందని, దానిలో B అజ్ఞాని అని తనకు తెలుసని తెలిసిన ఒక వ్యక్తి గనిని పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా, ఎస్టేట్ ధర కోసం B యొక్క ఎస్టేట్ ను కొనుగోలు చేయడానికి ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నాడు. కొనుగోలుదారుగా బి, గని ఉనికిని విక్రేతకు తెలియజేయాల్సిన బాధ్యత లేదు కాబట్టి మోసం కారణంగా ఒప్పందాన్ని పక్కన పెట్టలేమని తేల్చిచెప్పారు.

77) ఫాక్స్ వర్సెస్ మాక్రెత్ 8 కేసులో ఈ తీర్పు కొనుగోలుదారులుగా పిటిషనర్లు సదరు భూమిని కొనుగోలు చేసేటప్పుడు రాజధాని ఆ ప్రాంతంలోకి రాబోతోందని అమ్మకందారులకు వెల్లడించక తప్పదని, వాటిని బహిర్గతం చేయకపోవడం సెక్షన్ 415 ఐపిసి కింద పేర్కొన్న వాస్తవాలను

నిజాయితీగా దాచినట్లే అవుతుందన్న విజ్ఞుడైన అడ్వకేట్ జనరల్ లేవనెత్తిన కీలక వాదనకు పూర్తి సమాధానం ఇస్తుంది.

78) ఫాక్స్ వర్సెస్ మాక్రెట్ 8 కేసులో, ఈ తీర్పులో చేసిన సంబంధిత పరిశీలనలు ఈ కేసులో ఇమిడి ఉన్న అంశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి చాలా సముచితంగా ఉంటాయి. ఇది ఈ క్రింది విధంగా గమనించబడింది: "నాకున్న సందేహం ఏమిటంటే, ఈ లావాదేవీని పక్కన పెట్టడానికి సూత్రాలు ఉత్పన్నమయ్యే వాస్తవాలను ఈ కేసు అందిస్తుందా, ఇది అవసరమైన అనువర్తనం ద్వారా ఇతర కేసులను ప్రమాదంలోకి లాగదు. సాంకేతిక నైతికతను నొక్కి చెప్పకుండా, ఒక ఒప్పందంలో ఒక ప్రయోజనాన్ని పొందిన చోట, నైపుణ్యం ఉన్న వ్యక్తి తీసుకోని చోట, దానిని పక్కన పెట్టాలని చెప్పేవారితో నేను ఏకీభవించను; ఉదాహరణకు, B యొక్క ఎస్టేట్ లో ఒక గని ఉందని తెలిసిన A, అజ్ఞాని అని తెలుసుకొని, B యొక్క ఎస్టేట్ ను కొనుగోలు చేయడానికి ఒప్పందం కుదుర్చుకోవాలని, గనిని పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా, ఎస్టేట్ యొక్క ధరను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా, కోర్టు దానిని పక్కన పెట్టగలదా? B కి గని గురించి తెలియజేయబడలేదు కాబట్టి, A. ఎందుకు తెలియజేయబడలేదు? ఎందుకంటే, కొనుగోలుదారుగా B, ఒప్పంద స్వభావాన్ని బట్టి, ఆ ఆవిష్కరణ చేయాల్సిన అవసరం లేదు. అందువలన లావాదేవీని పక్కన పెట్టడానికి, గొప్ప ప్రయోజనాన్ని తీసుకోవడమే కాదు, ఆ విషయాన్ని కనుగొనడం పార్టీలో ఏదో ఒక బాధ్యత నుండి ఉత్పన్నం కావాలి. ఒక ఒప్పందాన్ని కోర్టు సరిదిద్దదు, ఎందుకంటే మంచి గౌరవం ఉన్న వ్యక్తి అందులోకి ప్రవేశించడు; ఇది మోసం యొక్క ఏదో ఒక నిర్వచనం పరిధిలోకి రావాలి; మానవాళి యొక్క సాధారణ లావాదేవీలను ప్రభావితం చేయకుండా ఈ నియమాన్ని రూపొందించాలి."

79) పై ఉదాహరణ ప్రకారం అమ్మకందారుని భూమిలో బొగ్గు గని ఉందనే విషయం కొనుగోలుదారుడికి తెలిసినా, ఆ వాస్తవాన్ని విక్రేతకు తెలియజేయకుండా, చెల్లుబాటు అయ్యే ధరకు కొనుగోలుదారుడు భూమిని కొనుగోలు చేసినా, ఆ వాస్తవాన్ని విక్రేతకు తెలియజేయాల్సిన చట్టపరమైన బాధ్యత లేదు కాబట్టి అది మోసం కిందకు రాదు. స్పష్టమైన చట్టపరమైన స్థితి అలా ఉన్నప్పుడు, పై ఉదాహరణతో పోలిస్తే ప్రస్తుత కేసు పూర్తిగా మెరుగైన స్థాయిలో ఉంది, ఇక్కడ పిటిషనర్లు తమ ప్రాంతంలో రాజధాని నగరాన్ని గుర్తించే ప్రతిపాదన ఉందని అమ్మకందారులకు తెలియజేయాల్సిన చట్టపరమైన బాధ్యత కూడా లేదు.

80) తొమ్మిదవ ఎడిషన్ పేజీ నెం.534లో మరో ప్రముఖ న్యాయనిపుణుడు ముల్లా రాసిన ఆస్తి బదలాయింపు చట్టంపై వ్యాఖ్యానాలలో కూడా టి.పి చట్టంలోని సెక్షన్ 55(5)(ఎ) కింద కొనుగోలుదారునికి బహిర్గతమయ్యే కర్తవ్యం లేదని, గుప్త ప్రయోజనాలను బహిర్గతం చేయాల్సిన బాధ్యత కొనుగోలుదారునికి లేదనడంలో సందేహం లేదని, లార్డ్ సెల్ఫోర్న్ తీర్పులో పేర్కొన్న విధంగా ఇంగ్లాండులో కూడా ఇదే చట్టం అని పేర్కొన్నారు. కోక్స్ వరెన్స్ బోస్వెల్ 9 లో.

81) కోక్స్ వరెన్స్ బోస్వెల్ 9లో ఇలా చెప్పబడింది: "అటువంటి కొనుగోలుదారుడు ఒప్పందాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని తాను చెప్పే లేదా చేసే ప్రతి పనిలో మంచి విశ్వాసాన్ని పాటించాలి మరియు (వాస్తవానికి) సత్యాన్ని అణచివేయడం ద్వారా లేదా అసత్యాన్ని సూచించడం ద్వారా అన్ని మోసాలకు దూరంగా ఉండాలి. కానీ ఒక కొనుగోలుదారుడు (సాధారణంగా చెప్పాలంటే) తన స్వప్రయోజనాల కోసం బేరసారాలు చేసేటప్పుడు తన స్వంత ప్రవర్తనను లేదా తీర్పును ప్రభావితం చేసే వాస్తవాలను తన విక్రేతకు తెలియజేయాల్సిన ముందస్తు బాధ్యతను కలిగి లేనప్పుడు, అతను వాటిని కమ్యూనికేట్ చేయడానికి పూనుకోవడం లేదా ప్రకటించడం తప్ప, అటువంటి వాస్తవాల గురించి అతని మౌనం నుండి ఎటువంటి మోసాన్ని సూచించలేము.

ఏదేమైనా, అతను ఆ వాస్తవాలను జోడించకుండా, తప్పనిసరిగా లేదా సహజంగా మరియు బహుశా తప్పుదోవ పట్టించే ఏదైనా కమ్యూనికేషన్ చేస్తే, అతను అలా చేయవచ్చు."

82) పై అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరుస్తూ, న్యాయనిపుణుడు ముల్లా ఫాక్స్ వర్సెస్ మాక్రెట్ 8 లోని తీర్పును కూడా ప్రస్తావించాడు, ఇది ఇప్పటికే ఉదహరించబడింది, దీనిలో అమ్మకందారుకు తెలియని బొగ్గు గని ఉనికిని కొనుగోలుదారు వెల్లడించాల్సిన అవసరం లేదని పేర్కొన్నారు.

83) లైడ్ లా ఎట్ అల్ వర్సెస్ ఆర్గాన్ 10 కేసులో గౌరవనీయ ప్రధాన న్యాయమూర్తి మార్షల్ ద్వారా మాట్లాడిన యునైటెడ్ స్టేట్స్ సుప్రీం కోర్టు ఈ కేసులో ఇదే అంశంపై కోర్టు అభిప్రాయాన్ని ఈ క్రింది విధంగా ఇచ్చింది: "ఈ కేసులో ప్రశ్న ఏమిటంటే, వస్తువు ధరను ప్రభావితం చేసే బాహ్య పరిస్థితుల తెలివితేటలు, మరియు ఇది పూర్తిగా వెండింగ్ యొక్క జ్ఞానానికి లోబడి ఉంది, దీనిని అతను విక్రేతకు తెలియజేయాలి? దానిని తెలియజేయాల్సిన అవసరం ఆయనకు లేదని కోర్టు అభిప్రాయపడింది. తెలివితేటల సాధనాలు రెండు పక్షాలకు సమానంగా అందుబాటులో ఉన్న సరైన పరిమితుల్లో విరుద్ధమైన సిద్ధాంతాన్ని రూపొందించడం కష్టం."

84) అందువల్ల, ఆంగ్ల కేసులు మరియు అమెరికన్ కేసుల యొక్క పైన పేర్కొన్న తీర్పులలో సారూప్యతను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, ప్రశ్నార్థకమైన భూములు కొనుగోలు చేసిన ప్రాంతంలో రాజధాని యొక్క స్థాపన ప్రతిపాదనకు సంబంధించి పిటిషనర్ల జ్ఞానంలో ఉన్న సమాచారం, అది నిజమే అయినప్పటికీ, అమ్మకందారులకు తెలియజేయాల్సిన అవసరం లేదని మరియు వాటిని బహిర్గతం చేయడానికి లేదా తెలియజేయడానికి వారికి ఎటువంటి చట్టపరమైన బాధ్యత లేదని చట్టపరమైన స్థితి స్పష్టంగా ఉంది. సదరు భూములను కొనుగోలు చేసే సమయంలో భూముల అమ్మకందారులు.. కాబట్టి ఐపీసీ సెక్షన్ 415 ప్రకారం వాస్తవాలను దాచిపెట్టడం నేరం కాదు. ఈ

సందర్భంలో, ఇదివరకే గమనించినట్లుగా, ఇది కేవలం వాస్తవాన్ని దాచిపెట్టడం మాత్రమే కాదని, పైన పేర్కొన్న వివరణ కింద మోసపు చర్యగా చేయబడిన వాస్తవాన్ని నిజాయితీగా దాచడం మాత్రమే అని గమనించడం కూడా ముఖ్యమైనది. వాస్తవాన్ని బహిర్గతం చేయాల్సిన చట్టపరమైన బాధ్యత లేనప్పుడు, సుప్రా చర్చించినట్లుగా, దానిని బహిర్గతం చేయకపోవడం వాస్తవాన్ని నిజాయితీగా దాచినట్లు కాదు. కరాచీ మున్సిపాలిటీ వర్సెస్ బోజ్ రాజ్ 11 కేసులో సిండ్ లోని జ్యుడిషియల్ కమిషనర్ కోర్టు సెక్షన్ 415 ఐపిసి వివరణ ఇచ్చింది. ఈ కేసులో కరాచీ మున్సిపాలిటీని వేడి చేసినందుకు నిందితుడిపై అభియోగాలు మోపారు. అతను కొన్ని భూములకు సంబంధించి కరాచీ మునిసిపాలిటీకి అనుకూలంగా సేల్ డీడ్ ను అమలు చేసి, ధర పొందాడు. ఆ తర్వాత ఆ భూమిని నిందితుడు తాకట్టు పెట్టాడని, అతని కుటుంబ సభ్యులు ఆసక్తి చూపుతున్నారని తేలింది. సేల్ డీడ్ అమలు సమయంలో భూమిని తాకట్టు పెట్టారనే వాస్తవాన్ని దాచిపెట్టారని ఆరోపిస్తూ, అతనిపై ప్రాసిక్యూట్ చేయాలని కోరారు మరియు ఈ ప్రక్రియలో ఈ కేసులో చేసినట్లుగా సెక్షన్ 415 ఐపిసికి జోడించిన వివరణను ఉపయోగించారు. నిందితుడు తనఖా విషయాన్ని దాచిపెట్టాడని, ఉమ్మడి కుటుంబానికి చెందిన ఒక సభ్యుడు ఉన్నాడని వాదించారు. ఈ వాదనను తోసిపుచ్చిన సుప్రీంకోర్టు ఈ విధంగా పేర్కొంది: "బహిర్గతం చేయాల్సిన చట్టపరమైన బాధ్యత ఉంటే తప్ప వాస్తవాలను దాచడం నిజాయితీ లేనిది కాదు. హజీ ఎస్సా వర్సెస్ దయాబాయి 12లో నిర్దేశించిన నిష్పత్తి ప్రకారం టీపీ చట్టంలోని సెక్షన్ 55(1)(ఎ) ప్రకారం ఆస్తిలో భౌతిక లోపంగా గుర్తించారు. కొనుగోలుదారుడు సాధారణ శ్రద్ధతో వాటిని కనుగొనలేకపోతే వీటిని బహిర్గతం చేయాల్సిన బాధ్యత అమ్మకందారుడిపై లేదు. మున్సిపాలిటీకి ముందస్తు తాకట్టు ఉనికిని సులభంగా నిర్ధారించవచ్చు మరియు అమ్మకందారు హిందువు అని తెలుసుకోవచ్చు. ఇంకా ఈ క్రింది విధంగా ఉంది: "ఈ మోసం కొన్ని తప్పుడు ప్రాతినిధ్యాన్ని సూచిస్తుంది, ఇది మునిసిపాలిటీని భూమిని కొనుగోలు చేయడానికి అంగీకరించడానికి ప్రేరేపించింది." చక్రవర్తి వర్సెస్ బిషన్ దాస్ 13 విషయంలో ఈ అంశంపై చట్టం సరిగ్గా చెప్పబడిందని కూడా అభిప్రాయపడింది.

85) వి.బిషన్ దాస్ 13లో ఐపిసి సెక్షన్ 415 ప్రకారం స్థిరాస్తులను ఎన్క్యంబరెన్స్ పేర్కొనకుండా విక్రయించడం మోసం కిందకు రాదని, అమ్మకం సమయంలో ఆస్తిపై ఎన్క్యంబరింగ్ ఉందని పేర్కొనకుండా నిందితుడ్ని దోపిగా నిర్ధారించలేమని పేర్కొన్నారు. ఆస్తి కట్టాకు గురైందా అని వెండి వ్యాపారి అడిగినట్లు చూపించకపోతే, అది కాదని, లేదా అది జప్తు కాలేదనే వినతిపత్రంపై ఆస్తిని విక్రయించానని చెప్పకపోతే, అతను మోసం చేసిన నేరానికి బాధ్యత వహించలేడని పేర్కొంది.

86) ఈ సందర్భంలో, ప్రస్తుత కేసుపై ప్రత్యక్ష ప్రభావాన్ని చూపే సంబంధిత తీర్పులో కోర్టు చేసిన సంబంధిత పరిశీలనలను ప్రస్తావించడం సముచితం. ఇది ఈ క్రింది విధంగా జరుగుతుంది:

సెక్షన్ 415కు జత చేసిన వివరణలో వాస్తవాలను నిజాయితీగా దాచడం సెక్షన్ అర్థంలో మోసం అని పేర్కొన్న మాట వాస్తవమే. నియమావళిలోని సెక్షన్ 24లో కనిపించే "నిజాయితీలేనిది" అనే పదం యొక్క నిర్వచనాన్ని పరిశీలిస్తే, నిజాయితీ లేని చర్య అనేది ఒక వ్యక్తికి అన్యాయంగా లాభం లేదా మరొకరికి తప్పుడు నష్టాన్ని కలిగించే ఉద్దేశ్యంతో చేసిన చర్య అని మనం కనుగొంటాము. సెక్షన్ 23 ప్రకారం అక్రమంగా సంపాదించిన వ్యక్తికి చట్టబద్ధంగా అర్హత లేని చట్టవిరుద్ధమైన ఆస్తి మార్గాల ద్వారా పొందే లాభం అని నిర్వచించింది. అదేవిధంగా, "తప్పుడు నష్టం" అనేది చట్టవిరుద్ధమైన ఆస్తి మార్గాల ద్వారా కలిగే నష్టం అని నిర్వచించబడింది, దీనిని కోల్పోయిన వ్యక్తి చట్టబద్ధంగా అర్హులు. ఉపయోగించిన సాధనాల చట్టవిరుద్ధత నేరపూరిత నిజాయితీలో అవసరమైన అంశం. ఇప్పుడున్న సందర్భంలో దరఖాస్తుదారుడు ఉపయోగించిన సాధనాలలో చట్టవిరుద్ధమైనదేదీ నేను కనుగొనలేను. తనఖాను రిజిస్టర్డ్ ఇన్ స్ట్రుమెంట్ ద్వారా నిర్వహించి, సాధారణ శ్రద్ధతో దాని ఉనికిని ధృవీకరించినంత వరకు, తనఖా ఉనికిని తన వెండితెరకు వెల్లడించాల్సిన బాధ్యత చట్టం ద్వారా (ఆస్తి బదిలీ చట్టంలోని సెక్షన్ 55

ద్వారా) అతనిపై లేదు. తన విక్రేతను ప్రశ్నించడం ద్వారా దాని ఉనికిని కూడా అతను నిర్ధారించి ఉండవచ్చు. అతను అలా చేసి ఉంటే, మరియు విక్రేత ఆస్తిని తప్పుగా ప్రాతినిధ్యం వహించి ఉంటే, కేసు చాలా భిన్నంగా ఉండేది, ఎందుకంటే అమ్మకందారు మోసం నేరంగా పరిగణించేంత వాస్తవంగా తప్పుగా చూపించేవాడు." సెక్షన్ 415కు ఇచ్చిన వివరణలో పేర్కొన్న వాస్తవాలను నిజాయితీగా దాచడం నిజాయితీలేని వాస్తవాలను దాచిపెట్టడమేనని, వాటిని దాచిపెట్టే వ్యక్తి తాను ఎవరితో సంప్రదింపులు జరుపుతున్నాడో ఆ వ్యక్తికి వెల్లడించడం తన కర్తవ్యమని చెప్పడానికి నాకు ఎలాంటి సంకోచం లేదు. చివరగా, ఇది ఈ క్రింది విధంగా జరుగుతుంది: "ఇంగ్లాండులో ఇదే నియమం. హార్న్ ఫాల్ వర్సెస్ థామస్ (1862) విషయంలో 31 ఎల్ జె, 322 బ్రామ్ వెల్, బి ఇలా అంటాడు:- "మోసానికి కారణం కానిదాన్ని ధృవీకరించటం ద్వారా లేదా నిజమైనదాన్ని అణచివేయడం ద్వారా చేయాలి మరియు దానిని తెలియజేయడం అతని కర్తవ్యం. ఒక వాస్తవాన్ని దాచిపెట్టిన చోట, ఆ వాస్తవాన్ని తెలియజేయడానికి నిందితుడికి మరియు అతను వ్యవహరించే వ్యక్తికి మధ్య చట్టం విధించిన విధి ఉంటే తప్ప క్రిమినల్ చట్టం యొక్క అర్థంలో మోసం లేదా నిజాయితీ లేదని నా అభిప్రాయం. పై కారణాల వల్ల, భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 417 కింద పిటిషనర్ బిషన్ దాస్ కు విధించిన శిక్షను నేను రద్దు చేస్తున్నాను.

87) సెక్షన్ 415 ఐపిసికి జతచేయబడిన వివరణకు సంబంధించి పైన పేర్కొన్న అన్ని భారతీయ కేసులు మరియు యుకె మరియు యు.ఎస్ కేసుల వివరణ మరియు టి.పి చట్టంలోని సెక్షన్ 55 కింద చట్టపరమైన బాధ్యతలు మరియు బాధ్యతలకు సంబంధించి చట్టం యొక్క వివరణను బట్టి, ఈ వాస్తవాన్ని బహిర్గతం చేయాల్సిన చట్టపరమైన బాధ్యత కొనుగోలుదారుకు పూర్తిగా లేనప్పుడు, చట్టపరమైన స్థితి స్పష్టంగా మేఘరహిత ఆకాశంలా స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. భూమిని

విక్రయించే సమయంలో అమ్మకందారుడు సెక్షన్ 415 ఐపిసికి జతచేయబడిన వివరణ ప్రకారం వాస్తవాన్ని నిజాయితీగా దాచిపెట్టినట్లు కాదు.

88) అమ్మకం తర్వాత భూమి విలువ పెరిగే అవకాశం ఉన్నంత మాత్రాన కొనుగోలుదారుడిని మోసం చేసిన నేరానికి ప్రాసిక్యూట్ చేయడానికి ఒక కారణం ఉండదు.

89) ఈ సందర్భంలో పిటిషనర్లలో ఒకరి తరపున హాజరైన సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ సిద్ధార్థ లూథ్రా వాదనను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. టిపి చట్టంలోని సెక్షన్ 55(6) ప్రకారం కొనుగోలుదారుడు ఆస్తి విలువను మెరుగుపరచడం లేదా పెంచడం, దాని అద్దెలు, లాభాలను పొందడం, ఆస్తి యాజమాన్యాన్ని అతనికి బదలాయించడం జరుగుతుందని ఆయన వాదించారు. అందువల్ల, పిటిషనర్లు చట్టబద్ధంగా ఆ భూములకు యజమానులు అయినప్పుడు, ఆ భూముల యాజమాన్యాన్ని వారికి బదలాయించడం వల్ల, కొనుగోలుదారులుగా పిటిషనర్లు ఆస్తి విలువలో ఏదైనా మెరుగుదల లేదా పెరుగుదల యొక్క తదుపరి ప్రయోజనానికి చట్టబద్ధంగా అర్హులు. అందువల్ల, కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో, వాస్తవాన్ని బహిర్గతం చేయకపోవడం మోసపూరితమైనదిగా చెప్పలేము, ఇది టిపి చట్టంలోని సెక్షన్ 55 యొక్క చివరి భాగంలో కూడా చెప్పబడింది, దీనిని ప్రముఖ అడ్వకేట్ జనరల్ ఉపయోగించారు.

90) అంతేకాక, ఈ చట్టం కింద 'మోసాన్ని' నిర్వచించే భారతీయ ఒప్పంద చట్టంలోని సెక్షన్ 17 యొక్క ఉదాహరణ (డి) కూడా ఈ కేసుతో ముడిపడి ఉన్న అంశాన్ని లాభదాయకంగా ముందుకు నడిపించడానికి ఉపయోగించవచ్చు మరియు అది ఈ విధంగా ఉంది: "(డి) ఎ మరియు బి, వ్యాపారులుగా, ఒక ఒప్పందాన్ని కుదుర్చుకోవచ్చు. ధరల్లో మార్పు గురించి Aకు

వ్యక్తిగత సమాచారం ఉంది, ఇది కాంట్రాక్ట్ తో ముందుకు సాగడానికి B యొక్క సుముఖతను ప్రభావితం చేస్తుంది. A అనేది Bకు తెలియజేయాల్సిన అవసరం లేదు."

91) ఇప్పుడు, భారత ఒప్పంద చట్టంలోని సెక్షన్ 17 కు జతచేయబడిన వివరణ కూడా ఈ అంశాన్ని ముందుకు తీసుకువెళ్ళే సందర్భంలో సముచితంగా ఉంది, మరియు అది ఈ విధంగా ఉంది:

"వివరణ: ఒక ఒప్పందం కుదుర్చుకోవడానికి ఒక వ్యక్తి యొక్క సంసిద్ధతను ప్రభావితం చేసే వాస్తవాల గురించి కేవలం మౌనం మోసం కాదు, కేసు యొక్క పరిస్థితులు అలా ఉంటే తప్ప, మౌనంగా మాట్లాడటం వ్యక్తి యొక్క కర్తవ్యం, లేదా అతని మౌనం వాక్యంతో సమానం."

92) పై చట్టపరమైన స్థితిగతుల దృష్ట్యా, ఏ కోణం నుంచైనా చూస్తే, పిటిషనర్లకు నిజంగా భూములు కొనుగోలు చేసిన ప్రాంతంలో రాజధాని ఎక్కడ ఉంది అనే సమాచారం లభించినా, ఆ భూములను కొనుగోలు చేసే సమయంలో ఆ సమాచారాన్ని అమ్మకందారులకు బహిర్గతం చేయకపోవడం పిటిషనర్లకు క్రిమినల్ బాధ్యతను కట్టబెట్టే ఉద్దేశ్యంతో వాస్తవాలను నిజాయితీగా దాచిపెట్టడంగా భావించలేం. సెక్షన్ 420 ఐపీసీ ప్రకారం..

93) గమనించాల్సిన మరో ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటంటే, ఈ అమ్మకం లావాదేవీలు ఆరేళ్ల క్రితం 2014 సంవత్సరంలో జరిగిన భూముల అమ్మకానికి సంబంధించినవి. భూములను విక్రయించిన భూముల యజమానులకు ఆ భూముల అమ్మకానికి సంబంధించి ఇన్నాళ్లూ ఏ ప్రాంతం నుంచి ఎలాంటి అనుమతులు రాలేదు. భూములు అమ్మే సమయంలో రాజధాని తమ

ప్రాంతంలోనే ఉంటుందనే విషయాన్ని దాచిపెట్టి పిటిషనర్లు తమను మోసం చేశారని వారు గతంలో ఏ సమయంలోనూ ఆవేదన వ్యక్తం చేయలేదు. రాజధాని ఎక్కడుందో తెలియజేసిన తర్వాత కూడా ఇన్నాళ్లూ ఈ విషయంలో వారు వేలు ఎత్తలేదు. ఇప్పుడు హఠాత్తుగా కొందరు అపరిచితులు అమ్మకపు లావాదేవీలతో సంబంధం లేని పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేయగా, తమ భూములను విక్రయించే సమయంలో తమ ప్రాంతానికి రాజధాని రాబోతోందని తెలియజేయకుండా పిటిషనర్లు తమను మోసం చేశారని అమ్మకందారులు పోలీసుల ముందు పై వెర్షన్ తో ముందుకొచ్చారు. కాబట్టి, ఈ పరిస్థితులలో, ఇప్పుడు ప్రవేశపెట్టిన ఆలస్యంగా ప్రవేశపెట్టిన వెర్షన్ యొక్క విశ్వసనీయత మరియు ప్రామాణికత నిజంగా ప్రమాదంలో పడింది. అందువల్ల, అమ్మకందారుల ప్రకటనల ద్వారా ఇప్పుడు ప్రవేశపెట్టిన ప్రాసిక్యూషన్ వెర్షన్ ఖచ్చితంగా నమ్మశక్యంగా ఉండదు. నిజంగా ఈ విషయంలో తమకు ఫిర్యాదు వచ్చి ఉంటే ఆరేళ్ల క్రితం 30.12.2014న రాజధాని ప్రాంతాన్ని నోటిఫై చేసినప్పుడే సివిల్, క్రిమినల్ చర్యలు చేపట్టి ఉండేవారు. మోసం లేదా వంచన కారణంగా లేదా భౌతిక వాస్తవాలను అణచివేసిన కారణంగా అమ్మకం చెల్లదని ప్రకటించడానికి వారు ఎటువంటి పౌర చర్యను ప్రారంభించలేదు. పై కారణాల ఆధారంగా వారు ఎటువంటి క్రిమినల్ ప్రాసిక్యూషన్ ప్రారంభించలేదు. అందువల్ల, అమ్మకందారుల వాంగ్మూలాల ద్వారా ప్రాసిక్యూషన్ ఇప్పుడు ప్రవేశపెట్టిన పై ఆలస్యం వెర్షన్ వాస్తవానికి దూరంగా ఉంది. పైన పేర్కొన్న కారణాల దృష్ట్యా, ప్రస్తుత నివేదికను దాఖలు చేయడంలో సదరు అమ్మకపు లావాదేవీలకు అపరిచితుడైన వాస్తవిక ఫిర్యాదుదారు యొక్క సమర్థనపై ఇది ఎంత సందేహాన్ని కలిగిస్తుంది. అందువల్ల ఈ పరిస్థితుల్లో పిటిషనర్లను చట్టవిరుద్ధంగా ప్రాసిక్యూట్ చేయాలనే కల్పిత కథతో తాను సమర్పించిన నివేదిక తయారీ వెనుక స్వార్థ ప్రయోజనాలు ఉన్నాయన్న పిటిషనర్ల వాదనను పూర్తిగా తోసిపుచ్చాలేం.

94) ఈ సందర్భంలో, మహమ్మద్ ఇబ్రహీం వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ బీహార్ 14 కేసులో సుప్రీం కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును ఈ క్రింది విధంగా పరిగణనలోకి తీసుకోవడం సముచితం.

"7. ఫిర్యాదుదారులు క్రిమినల్ నేరం యొక్క ముసుగును పూర్తిగా సివిల్ స్వభావం ఉన్న విషయాలకు ఇవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారని, స్పష్టంగా నిందితుడిపై ఒత్తిడి తీసుకురావడానికి లేదా నిందితులపై శత్రుత్వంతో లేదా నిందితుడిని వేధింపులకు గురిచేయడానికి ప్రయత్నించే ధోరణిని ఈ కోర్టు పదేపదే దృష్టి సారించింది. క్రిమినల్ కోర్టులు తమ ముందు ఉన్న ప్రొసీడింగ్స్ ను కేసుల పరిష్కారానికి లేదా సివిల్ వివాదాలను పరిష్కరించడానికి పార్టీలపై ఒత్తిడి తీసుకురావడానికి ఉపయోగించకుండా చూసుకోవాలి. ..." ఇది పేరా నెం.15లో కూడా ఈ క్రింది విధంగా జరుగుతుంది:

"15..... ఒక వ్యక్తి ఆస్తి తనది కాదని తెలుసుకొని, తద్వారా ఆ ఆస్తిని కొనుగోలు చేసిన వ్యక్తిని మోసం చేస్తే, మోసపోయిన వ్యక్తి, అంటే కొనుగోలుదారుడు, విక్రేత మోసపూరిత మోసానికి పాల్పడినట్లు ఫిర్యాదు చేయవచ్చు. కానీ దస్తావేజు ప్రకారం కొనుగోలుదారు కాని మూడవ పక్షం అటువంటి ఫిర్యాదు చేయలేకపోవచ్చు."

సేల్ డీడ్ యొక్క విషయాలు అమ్మకందారుల వెర్షన్ కు విరుద్ధంగా ఉంటాయి:

95) ప్రాసిక్యూషన్ కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు ప్రాసిక్యూషన్ తరపున వాదించిన సమర్పణలు సెక్షన్ 420 ఐపిసి కింద ఎటువంటి నేరాన్ని ఆకర్షించడానికి అనుకూలంగా లేనప్పటికీ, పై చర్చ వెలుగులో, రికార్డు నుండి వెలువడే వాస్తవిక అంశాలు కూడా ప్రాసిక్యూషన్ కేసుకు మద్దతు ఇవ్వవు. పిటిషనర్లు తమ భూములను తమకు విక్రయించేందుకు అనుకూలంగా నిర్వహించిన రిజిస్టర్డ్ సేల్ డీడ్లను క్షుణ్ణంగా పరిశీలిస్తే, తమకు ఆస్తిని విక్రయించాలని అమ్మకందారులను ఆశ్రయించేది కొనుగోలుదారులుగా పిటిషనర్లు కాదని స్పష్టమవుతోంది. పిటిషనర్లకు తమ న్యాయపరమైన అవసరాలు తీర్చుకునేందుకు తమ భూములను విక్రయించేందుకు విక్రయదారులే ముందుకొచ్చారని సేల్ డీడ్ లోని రికార్డులు చెబుతున్నాయి.

96) భూములు వ్యాపారులకు లాభదాయకంగా లేనందున, వారి కుటుంబ ఖర్చులు తీర్చడానికి లేదా వారి అప్పులను తీర్చడానికి వారికి డబ్బు అవసరం ఉన్నందున యజమానులు తమ భూములను విక్రయించాలని నిర్ణయించుకున్నారని, తద్వారా పిటిషనర్లకు భూములను విక్రయించడానికి ముందుకొచ్చారని, పిటిషనర్లు వారి ప్రతిపాదన మరియు అమ్మకాన్ని అంగీకరించారని సేల్ డీడ్ లోని విషయాలు తెలియజేస్తున్నాయి. ఇరువురి మధ్య ఏకాభిప్రాయం కుదరడం, అమ్మకం పరిగణనలోకి తీసుకోవడంతో భూముల యజమానులు పిటిషనర్లకు అనుకూలంగా సేల్ డీడ్లను రిజిస్టర్ చేయించారని నిర్ధారణకు వచ్చారు. అందువల్ల పిటిషనర్లు ఆ ప్రాంతంలో రాజధాని ఉండబోతుందనే వాస్తవాన్ని దాచిపెట్టి భూములు అమ్ముకునేలా ప్రేరేపించారని నమ్మించడానికి లేదా చెప్పడానికి భూములను తమకు విక్రయించాలని కోరుతూ భూ యజమానులను సంప్రదించలేదని ఇప్పుడు స్పష్టమవుతోంది. అందువల్ల పిటిషనర్లు అధిక విలువకు అమ్మకపు ధరను ఆఫర్ చేయడం ద్వారా, రాజధాని ఆ ప్రాంతంలో ఉండబోతోందనే వాస్తవాన్ని దాచిపెట్టడం ద్వారా అమ్మకందారులను భూమిని విక్రయించడానికి ప్రేరేపించారనే ప్రాసిక్యూషన్ వాదనను సేల్ డీడ్స్ లోని కథనాలు పూర్తిగా తప్పుబడుతున్నాయి. సదరు ప్రాంతంలో ఉన్న భూముల యజమానులు/అమ్మకందారులు భూములను అమ్మే ప్రతిపాదన చేయడం దాని ప్రాముఖ్యతను పూర్తిగా కోల్పోతుందని, అది అస్సలు తలెత్తదని సేల్ డీడ్ల ద్వారా స్పష్టమవుతోంది. కాబట్టి, సేల్ డీడ్స్ రూపంలో ఉన్న సాక్ష్యాలు ప్రాసిక్యూషన్ వాదనను పూర్తిగా తోసిపుచ్చుతున్నాయి. పిటిషనర్లకు తమ న్యాయపరమైన అవసరాల కోసం భూములను విక్రయించేందుకు యజమానులు ముందుకొచ్చిన వివరాలే సేల్ డీడ్స్ లో ఉన్నాయనడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు. వాస్తవానికి, పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ చేసిన లిఖితపూర్వక సమర్పణలకు జత చేసిన పట్టిక యొక్క చివరి కాలమ్లో, ప్రాసిక్యూషన్ స్వయంగా సేల్ డీడ్లలో పేర్కొన్న అంశాలను సేకరించింది, ఆ భూముల యజమానుల కుటుంబ అవసరాలను తీర్చడానికి, వారు వాటిని పిటిషనర్లకు విక్రయించారు. తెలుగులోనూ, ఇంగ్లీషులో అనువదించిన వెర్షన్ లోనూ.

కాబట్టి, పిటిషనర్లు ఆ విషయాలను దాచిపెట్టి భూములను విక్రయించాలని కోరుతూ భూముల యజమానులను ఆశ్రయించారన్న ప్రాసిక్యూషన్ వాదనలో వాస్తవం లేదని ఈ విచారణలు రుజువు చేస్తున్నాయి.

97) అన్ని సేల్ డీడ్ లలోని పారాయణాలు స్టీరియో టైప్ గానం అవుతాయని, అవి సేల్ డీడ్స్ లో ప్రస్తావనకు వచ్చే సాధారణ పఠనాల్ అని, అందువల్ల అవి అమ్మకందారుల ప్రస్తుత వెర్షన్ ను విశ్వసించలేవని భావించలేమని, వాటిని అంగీకరించలేమని విద్వాంసుడైన అడ్వకేట్ జనరల్ చేసిన వాదనలో ఎలాంటి యోగ్యత లేదని, వాటిని అంగీకరించలేమని వాదించారు. ఈ వాదనను అంగీకరించడం వాస్తవ వాస్తవాలను వక్రీకరించడమే కాకుండా, సత్యాన్ని అపహాస్యం చేయడమే అవుతుంది. చట్టప్రకారం అనుమతించని సేల్ డీడ్ల వ్యక్తీకరణకు విరుద్ధంగా తప్పుడు అభిప్రాయాన్ని తీసుకుంటుంది.

98) పిటిషనర్లకు తమ భూములను విక్రయించిన కొందరు యజమానులు సెక్షన్ 161 సీఆర్ పీసీ కింద పోలీసులకు ఇచ్చిన వాంగ్మూలంలో బ్రోకర్/మధ్యవర్తి అయిన శ్రీనివాస్ అనే వ్యక్తి పిటిషనర్ల తరపున భూములను విక్రయించాలని కోరారని, తొలుత ఆయన అభ్యర్థనను తిరస్కరించారని తేలింది. ఆ తర్వాత అధిక అమ్మకపు ధర ఇచ్చి వారిని నమ్మించారని, ఆ అమ్మకపు ధరను అంగీకరించి యజమానులు తమ భూములను అమ్ముకున్నారని, ఆ సమయంలో ఆ ప్రాంతంలో రాజధాని ఉండబోతుందని యజమానులకు తెలియదని, ఆ తర్వాత ప్రభుత్వం తమ ప్రాంతాన్ని రాజధాని ప్రాంతంగా నోటిఫై చేసిందని, పిటిషనర్లు చెప్పిన వాస్తవాన్ని తమకు చెప్పకుండానే తమ భూములను ప్రకటించారని తెలుసుకున్నారు. తమ భూములను కొనుగోలు చేసి, భూముల విలువ పెరగడం వల్ల తాము నష్టపోయామని, అందుకు అనుగుణంగా తాము మోసపోయామని చెప్పారు. 161 సి.ఆర్.పి.సి స్టేట్మెంట్లలో ఎల్.డబ్ల్యు.ఎస్.3 నుండి 11 మరియు 13 నుండి 16

వరకు ఇచ్చిన వెర్షన్కు సేల్ డీడ్ల యొక్క వివరణలు పూర్తిగా విరుద్ధంగా ఉన్నాయి. ఇప్పటికే సుప్రాలో చర్చించినట్లుగా, వారి చట్టపరమైన అవసరాలు మరియు కుటుంబ అవసరాలను తీర్చడానికి వారు స్వచ్ఛందంగా తమ భూములను పిటిషనర్లకు విక్రయించడానికి ముందుకొచ్చారని సేల్ డీడ్లలో వారి స్పష్టమైన ప్రకటన చూపిస్తుంది. అందువల్ల, వారు రిజిస్టర్డ్ సేల్ డీడ్ లలో తమ స్వంత డిక్లరేషన్ కు విరుద్ధంగా వాదించకుండా, సంబంధిత రిజిస్టర్ అధారిటీ ముందు వారు సంతకం చేశారు. పిటిషనర్ల తరపున కొందరు రియల్ ఎస్టేట్ బ్రోకర్లు తమ వద్దకు వచ్చి తమ భూములను విక్రయించాలని కోరారని, ఈ ప్రక్రియలో వాస్తవాలను దాచిపెట్టారని వారు పోలీసుల ముందు ఇచ్చిన వాంగ్మూలంలో వాస్తవం లేదు.

రాజధాని స్థానానికి సంబంధించిన సమాచారం పబ్లిక్ డొమైన్ లో ఉంది:-

99) కృష్ణా జిల్లాకు, గుంటూరు జిల్లాకు మధ్య కృష్ణా నది ఒడ్డున, హైవేను ఆనుకుని ఉన్న ప్రాంతంలో రాజధానిని ఏర్పాటు చేయాలన్న ప్రభుత్వ ప్రతిపాదన భూమి అమ్మకందారులకు తెలియదని, పిటిషనర్లు ఆ సమాచారాన్ని అప్పటి ప్రభుత్వంలోని ఉన్నతాధికారులు, రాజకీయ నాయకుల నుంచి రహస్యంగా పొందారని ప్రాసిక్యూషన్ వెర్షన్ కూడా ఉంది. తద్వారా ఆ భూమి యజమానులకు ఆ వాస్తవాన్ని వెల్లడించకుండా ఆ సమాచారం ఆధారంగా భూములను కొనుగోలు చేయడం సత్యానికి దూరంగా ఉంది. పిటిషనర్లు పేపర్ పబ్లికేషన్స్ రూపంలో ఈ కోర్టు ముందు ఉంచిన అంశాలు ఈ వాదనకు పూర్తి విరుద్ధంగా ఉన్నాయి. ఆంధ్రప్రదేశ్ పునర్విభజన చట్టం 2014 ప్రకారం అవశేష ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం ఏర్పాటుకు 02.06.2014 న నిర్ణీత తేదీ. 09.06.2014 న సాధారణ అసెంబ్లీ ఎన్నికల తరువాత ఈ రాష్ట్రానికి కొత్త ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. 09.06.2014 న ముఖ్యమంత్రిగా ప్రమాణ స్వీకారం చేశారు. ఈ వాస్తవాలు కాదనలేని వాస్తవాలు. ప్రమాణ స్వీకారం చేసిన వెంటనే అప్పటి ముఖ్యమంత్రి రాజధాని కృష్ణా జిల్లా

పరిధిలోకి, గుంటూరు జిల్లా కృష్ణా నది ఒడ్డున రాబోతోందని బహిరంగంగానే ప్రకటించారు. ఈ వార్త విస్తృతంగా ప్రసారమయ్యే అన్ని తెలుగు, ఆంగ్ల దినపత్రికల్లో విస్తృతంగా ప్రచురితమైంది. 10.06.2014న ఆంగ్లపత్రికలో "గుంటూరు దగ్గర ఏపీ రాజధాని, గుంటూరు- విజయవాడ మధ్య రాజధాని కావాలని చంద్రబాబు నాయుడు అంటున్నారు" అనే శీర్షికతో ప్రచురితమైంది. ఆ వార్త ఇలా ఉంది.

'ఇది అధికారికం. ఆంధ్రప్రదేశ్ కొత్త రాజధాని విజయవాడ- గుంటూరు మధ్య రానుంది. ఈ విషయాన్ని ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి నారా చంద్రబాబు నాయుడు సోమవారం (అంటే 09.06.2014న) ప్రకటించారు.

తన నివాసంలో ఆయన మీడియాతో మాట్లాడుతూ విజయవాడ- గుంటూరు మధ్య రాజధాని వస్తే హైదరాబాద్ నగరంలా అభివృద్ధి చెందుతుందన్నారు.

100) భౌగోళికంగా మధ్యలో ఉన్నందున కొత్త రాజధాని విజయవాడ- గుంటూరుల మధ్య ఉంటుందని 10.06.2014న ఆంధ్రజ్యోతి, తెలుగు దినపత్రికల్లో ప్రచురితమైంది. భౌగోళికంగా సీమాంధ్ర కేంద్రంగా ఉన్నందున విజయవాడ, గుంటూరుల మధ్య కొత్త రాజధాని ఉంటుందని కొత్తగా ఏర్పడిన ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి నారా చంద్రబాబు నాయుడు స్పష్టం చేసినట్లు వార్తలు వచ్చాయి. కాబట్టి, ఆ ప్రదేశంలో పెట్టుబడి ఏర్పాటుకు మొగ్గు చూపారు.

101) 02.07.2014 న ప్రచురితమైన మరో స్థానిక వార్తాపత్రిక ఈనాడులో ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం కృష్ణా నది ఒడ్డున రాష్ట్రానికి కొత్త రాజధానిని ఏర్పాటు చేయాలని, అమరావతిని ప్రధాన కేంద్రంగా చేయాలని ఆలోచిస్తోందని, రాజధాని ప్రాంతంలోని అన్ని ప్రాంతాలను కలుపుతూ భారీ ప్లెటవర్

వంతెనలను నిర్మించాలని ప్రభుత్వం ఆలోచిస్తోందని 02.07.2014 న ప్రచురితమైంది. కృష్ణానదికి ఇరువైపులా రాజధానిని భారీ వంతెనలతో అనుసంధానం చేయాలని, ఆ ప్రాంతంలోని ప్రభుత్వ భూముల వివరాల సేకరణపై రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కసరత్తు చేస్తోందని ఆ వార్తలో పేర్కొన్నారు. టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా, ఆంగ్ల దినపత్రికలో కూడా 02.07.20214న "అమరావతిలో ఏపీ రాజధాని?" శీర్షికతో ప్రచురితమైంది. తక్కువ భూమి ధరలు దీనిని పురాతన శాతవాహన పట్టణానికి అనుకూలంగా మారుస్తాయి ". ఆ వార్తాపత్రికలో ప్రచురితమైన వార్త ఇలా ఉంది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ నూతన రాజధానిని పురాతన పట్టణమైన అమరావతి చుట్టూ నిర్మిస్తామన్నారు .

102) మళ్ళీ 23.07.2014న రాష్ట్రంలో విస్తృతంగా ప్రచారంలో ఉన్న తెలుగు దినపత్రిక సాక్షిలో ఒక వార్త ప్రచురితమైంది, "రాజధాని కృష్ణా, గుంటూరుల మధ్య ఉంటుంది, రాజధాని నిర్మాణానికి అనువైన ప్రదేశం ఇదే" అన్న శీర్షికతో అడ్వైజరీ కమిటీ చైర్మన్ నారాయణ అన్నారు. సలహా కమిటీ చైర్మన్, పురపాలక శాఖ మంత్రి డాక్టర్ పి.నారాయణ డిల్లీలో శివరామకృష్ణన్ ను కలిసి రాష్ట్రంలో కొత్త రాజధాని నిర్మాణానికి కృష్ణా, గుంటూరు జిల్లాల మధ్య ప్రాంతం అనువుగా ఉంటుందని, నీటి వనరులు ఉండటంతో పాటు ఉత్తర కోస్తా జిల్లాలు, రాయలసీమ జిల్లాలకు సమాన దూరంలో ఉంటుందని వివరించినట్లు ఆ వార్తలో ప్రచురితమైంది. విమానాశ్రయం, రైలు మరియు రోడ్లు సౌకర్యాలు మొదలైనవి. అడ్వైజరీ కమిటీ చైర్మన్, కంభంపాటి రామ్మోహనరావు శివరామకృష్ణన్ తో మాట్లాడుతున్న ఫోటోను కూడా ప్రచురించారు.

103) మళ్ళీ ఈనాడు, తెలుగు దినపత్రికలో 24.09.2014న రాజధాని రింగురోడ్డులో ఉంటుందని, రైతులు ముందుకు వస్తున్నందున 184 K.Ms పొడవునా ఎక్కడైనా ఉండొచ్చని, 30 వేల ఎకరాలు అవసరమని, పుత్రజయ నగర ఏరియల్ ఫోటో కూడా ఆ పత్రికలో ప్రచురితమైంది.

05.09.2014 న ఎకనామిక్ టైమ్స్ అనే ఆంగ్ల దినపత్రికలో "ఆంధ్రప్రదేశ్ కొత్త రాజధాని విజయవాడ ప్రాంతంలో ఉంటుంది" అనే శీర్షికతో ప్రచురించబడింది. ఈ విషయంపై నెలల తరబడి సాగుతున్న ఊహాగానాలకు తెరదించుతూ ఆంధ్రప్రదేశ్ నూతన రాజధానిని విజయవాడ ప్రాంతంలోనే నిర్మిస్తామని ముఖ్యమంత్రి నారా చంద్రబాబు నాయుడు గురువారం శాసనసభలో ప్రకటించారు. 26.10.2014న ఆంధ్రజ్యోతి, తెలుగు దినపత్రికలో రాజధాని తుళ్లూరు మండల పరిధిలో ఉంటుందని, ఆ మండలంలోని 14 గ్రామాలను గుర్తించామని, మొదటి విడతలో ల్యాండ్ పూలింగ్ పథకం కింద రైతుల నుంచి 30 వేల ఎకరాల భూమిని సేకరించబోతున్నట్లు ప్రచురితమైంది. 30.10.2014 న ది ఎకనామిక్ టైమ్స్ కృష్ణా నదికి దక్షిణం వైపున ఆంధ్రప్రదేశ్ కు "రివర్ ఫ్రంట్" రాజధాని ఉంటుందని వార్తను ప్రచురించింది, ప్రస్తుత గుంటూరు జిల్లాలోని 17 గ్రామాలను కొత్త రాజధానిగా అభివృద్ధి చేస్తామని ప్రకటించడం ద్వారా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నెలల తరబడి సస్పెన్స్ మరియు ఊహాగానాలకు తెరదించింది. కొత్త రాజధాని విజయవాడ పరిధిలోకి వస్తుందని ఇప్పటి వరకు చెబుతూ వచ్చిన తెలుగుదేశం పార్టీ నేతృత్వంలోని ప్రభుత్వం తొలిసారిగా కొత్త రాజధానిపై స్పష్టమైన ప్రకటన చేసిందని అంటున్నారు. మరీ ముఖ్యంగా మంగళగిరి మండలంలోని నీరుకొండ, కురుగల్లు, నిడమర్రు అంటూ కొత్త రాజధాని ప్రాంతంలో భాగంగా ప్రతిపాదిత గ్రామాల పేర్లను పై వార్తాపత్రికలో ప్రచురించడం గమనార్హం. తుళ్లూరు మండలంలోని బోరుపాలెం, తుళ్లూరు, నేలపాడు, నెక్కల్లు, శాఖమూరు, మందడం, మల్కాపురం, వెలగపూడి, ముదలింగాయపాలెం, ఉద్దండరాయపాలెం, లింగాయపాలెం, రాయపూడి, అప్పరాజుపాలెం, దొండపాడు రాజధాని ప్రాంతంలో భాగంగా ఉంటాయి.

104) డెక్కన్ క్రానికల్ అనే ఆంగ్ల దినపత్రికలో 31.10.2014న ప్రచురితమైన కథనం ప్రకారం రివర్ ఫ్రంట్ రాజధాని నిర్మించాలన్న ముఖ్యమంత్రి నారా చంద్రబాబు నాయుడి కలకు అనుగుణంగా గురువారం ఇక్కడ సమావేశమైన మంత్రివర్గ ఉపసంఘం 17 గ్రామాలను గుర్తించింది- తుళ్లూరు మండలంలో 14, మంగళగిరిలో 3, కృష్ణా నదీ తీరంలో కృష్ణా నది ఒడ్డున ఏర్పడే చాలా గ్రామాలు.

ఇదే వార్తను టీవీ చానెళ్లలో కూడా విస్తృతంగా ప్రచారం చేశారని పిటిషనర్ల తరపు న్యాయవాది వాదించారు. కానీ, వారు ఆ మేరకు ఆధారాలను సమర్పించలేదు.

105) కృష్ణా జిల్లాకు, గుంటూరు జిల్లాకు మధ్య కృష్ణానది ఒడ్డున రాజధానిని ఏర్పాటు చేయాలన్న ప్రభుత్వ ప్రతిపాదనకు సంబంధించిన పై వార్తలను పత్రికల్లో ప్రచురించడాన్ని ప్రాసిక్యూషన్ ఖండించలేదు. కాబట్టి, పైన పేర్కొన్న వార్తల ప్రచురణ మరోసారి కాదనలేని వాస్తవం. అందువలన ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో విస్తృతంగా ప్రచురితమైన తెలుగు, ఆంగ్ల దినపత్రికల్లో విరివిగా ప్రచురితమైన పై వార్తలు, ప్రస్తుత ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం ఏర్పడిన 2014 జూన్ నుంచి ఆ ప్రాంతంలో రాజధానిని గుర్తించాలన్న ప్రభుత్వ ప్రతిపాదనకు సంబంధించిన సమాచారం చాలా వరకు పబ్లిక్ డొమైన్ లో ఉందని స్పష్టమవుతోంది. కృష్ణానది ఒడ్డున, హైవే పక్కన కృష్ణా, గుంటూరు జిల్లాల మధ్య రాజధాని ఉండబోతుందని ప్రజాక్షేత్రంలో విస్తృతంగా ప్రచారం, అంచనాలు ఉన్నాయనడానికి పై వార్తలే నిదర్శనం. అలాంటప్పుడు ఆ సమాచారం సంబంధిత ప్రభుత్వ ఉన్నతాధికారులు, రాజకీయ నాయకులకు మాత్రమే తెలుసునని, అడ్వకేట్ జనరల్ వాదించినట్లు ఇది ప్రజాక్షేత్ర సమాచారం అని చెప్పలేము. వాస్తవానికి రాజధాని ప్రాంతాన్ని ఫలానా ప్రాంతంలో ఎక్కడ ఏర్పాటు చేయాలనే దానికి సంబంధించిన సమాచారం పబ్లిక్ డొమైన్ లో ఉంది. ఎందుకంటే అది రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి వంటి బాధ్యతాయుతమైన అధికారి తన ప్రమాణ స్వీకారోత్సవం రోజున అంటే 09.06.2014న పత్రికల్లో ప్రచురితమైంది. అందువల్ల పిటిషనర్లు రాజధాని ఉండే ప్రాంతానికి సంబంధించి ప్రభుత్వ ఉన్నతాధికారులు, రాజకీయ నాయకుల నుంచి అనధికారికంగా సమాచారాన్ని పొందారని చెప్పలేం. అమ్మకందారులకు ఈ వాస్తవం లేదా సమాచారం తెలియదని కూడా చెప్పలేము. నిజానికి పత్రికల్లో ఆ వార్తలకు విస్తృత ప్రచారం కల్పించడం వల్ల యావత్ ప్రపంచానికి తెలిసిన సమాచారం ఇది. కాబట్టి ఆ ప్రాంతంలో రాజధానిని ఏర్పాటు చేయాలన్న ప్రభుత్వ ప్రతిపాదనకు సంబంధించిన సమాచారం పిటిషనర్లకే కాదు, భూముల యజమానులకు కూడా తెలుసు. అందువల్ల భూముల అమ్మకందారులు ఇప్పుడు తమ ప్రాంతంలో రాజధాని ఉండబోతోందని, ఆ సమాచారాన్ని దాచిపెట్టారని, భూములను

విక్రయించే సమయంలో తమకు వెల్లడించలేదని, అందువల్ల తాము నష్టపోయామని వాదించలేరు. ఆ సమాచారం పబ్లిక్ డొమైన్ లో ఉందని, ఈ విషయం యావత్ ప్రపంచానికి తెలుసని పునరావృతం చేయక తప్పదు. వార్తాపత్రికల్లో పైన పేర్కొన్న విస్తృత ప్రచురణ రూపంలో ఉన్న సాక్ష్యాలు ఆ మేరకు ఉన్నాయి.

106) అడ్వకేట్ జనరల్ చేసిన వాదనల ప్రకారం రాజధాని ఏర్పాటుకు సంబంధించి 01.09.2014న కేబినెట్ నిర్ణయం తీసుకుని 02.09.2014న శాసనసభలో ప్రకటించింది. అందుకే అసెంబ్లీలో రాజధాని ఏ ప్రాంతానికి సంబంధించిన సమాచారం ప్రకటిస్తారనే వార్తలు మళ్ళీ తెరపైకి వచ్చాయి.

107) కాబట్టి, ఆ సమాచారం పబ్లిక్ డొమైన్ లో ఉన్నప్పుడు, అమ్మకందారులకు కూడా ఈ విషయం తెలిసినప్పుడు, సెక్షన్ 415 ఐపిసి ప్రకారం పిటిషనర్లకు మోసం యొక్క ఏదైనా క్రిమినల్ బాధ్యతను ఆపాదించడానికి అవసరమైన విధంగా వాస్తవాలను దాచిపెట్టారని న్యాయబద్ధంగా వాదించలేము. వాస్తవానికి పిటిషనర్లు మాత్రమే కాకుండా ప్రతిపాదిత రాజధాని పరిసర ప్రాంతాల్లో భూములు కొనుగోలు చేసిన వారు చాలా మంది ఉన్నట్లు సీడీ ఫైల్ తో పాటు దర్యాప్తు అధికారి సమర్పించిన ప్రణాళికలో తేలింది. బహుశా పత్రికల్లో ప్రచురితమైన పబ్లిక్ డొమైన్ లో తమకు అందుబాటులో ఉన్న సమాచారం కారణంగా వారంతా సదరు ప్రాంతంలో భూములు కొనుగోలు చేసి ఉండవచ్చు. ఆస్తిని సంపాదించడం మరియు సొంతం చేసుకునే హక్కు రాజ్యాంగ హక్కు, చట్టపరమైన హక్కు మరియు మానవ హక్కు కాబట్టి, ఏ పౌరుడైనా వారి రాజ్యాంగ మరియు చట్టపరమైన హక్కును ఉపయోగించి భూములను పొందడానికి అర్హులు కాబట్టి, భూములను కొనుగోలు చేయడంలో కొనుగోలుదారులను ఎవరూ తప్పు పట్టలేరు. కాబట్టి ప్రతిపాదిత రాజధాని ప్రాంతంలో భూములు కొనుగోలు చేసిన పిటిషనర్లు లేదా వ్యక్తులపై క్రిమినల్ చట్టం కింద ఎలాంటి

నేరానికి ప్రాసిక్యూట్ చేయడానికి ఎలాంటి క్రిమినల్ బాధ్యత ఉండదు. అందువల్ల, సెక్షన్ 420 ఐపిసి కింద కేసు యొక్క వాస్తవాల నుండి ఎటువంటి నేరం చేయబడదు లేదా ఏర్పాటు చేయబడదు.

కేసు వాస్తవాలకు ఐపీసి 406, 409 సెక్షన్లు వర్తిస్తాయి.

108) సెక్షన్ 406 ఐపీసి ప్రకారం నమ్మక ద్రోహానికి శిక్ష విధిస్తారు. ఎవరైనా నేరపూరిత విశ్వాస ఉల్లంఘనకు పాల్పడితే మూడేళ్ల వరకు జైలు శిక్ష లేదా జరిమానా లేదా రెండూ విధించవచ్చని పేర్కొంది. క్రిమినల్ నమ్మక ద్రోహం సెక్షన్ 405 ఐపిసిలో నిర్వచించబడింది.

109) సెక్షన్ 405 ఐపిసిని చదివితే, ఒక వ్యక్తికి ఆస్తిపై ఏదైనా అధికారం అప్పగించినప్పుడు, లేదా అతను నిజాయితీగా ఆ ఆస్తిని దుర్వినియోగం చేసినప్పుడు లేదా తన స్వంత వినియోగానికి మార్చుకున్నప్పుడు, లేదా అటువంటి నమ్మకాన్ని నిర్వర్తించే విధానాన్ని నిర్దేశించే ఏదైనా చట్ట ఆదేశాలను ఉల్లంఘించి ఆ ఆస్తిని దుర్వినియోగం చేసినప్పుడు లేదా పారవేయడం స్పష్టమవుతుంది. నేరపూరిత విశ్వాస ఉల్లంఘన నేరానికి పాల్పడినట్లు చెబుతారు. కాబట్టి, పిటిషనర్లకు ఆస్తిని అప్పగించడం, ఫలితంగా నమ్మక ద్రోహం జరిగిందనే ఆరోపణ ఉండాలి. పిటిషనర్లకు అప్పగించిన ఆస్తిపై పిటిషనర్లకు ఏ ఒక్కరూ బాధ్యతలు అప్పగించారని, పిటిషనర్లకు అప్పగించిన ఆస్తిపై ఎలాంటి డౌమైన్ ఉందని, ఆ ఆస్తిని వారు నిజాయితీగా దుర్వినియోగం చేశారని లేదా తమ సొంత వినియోగంలోకి మార్చుకున్నారని లేదా అటువంటి ట్రస్టు నిర్వహించే విధానాన్ని నిర్దేశించే ఏదైనా చట్ట ఆదేశాలను ఉల్లంఘించి ఆ ఆస్తిని దుర్వినియోగం చేశారని లేదా నిజాయితీగా విక్రయించారని ఎటువంటి ఆరోపణ లేదు. అందువల్ల, ఆరోపణలు మరియు ఎఫ్.ఐ.ఆర్ లోని విషయాల దృష్ట్యా, క్రిమినల్ విశ్వాస ఉల్లంఘనకు సంబంధించి సెక్షన్ 406

ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి పిటిషనర్లపై ఎటువంటి నేరం చేయబడదు లేదా ఏర్పాటు చేయబడదు. సెక్షన్ 405 ఐపిసికి జతచేయబడిన వివరణలు 1 మరియు 2 ప్రకారం, నిందితులకు ఏదైనా ఆస్తిని అప్పగించినప్పుడు మరియు వారు ఆ ఆస్తిని దుర్వినియోగం చేసినప్పుడు లేదా వారి స్వంత ఉపయోగానికి మారినప్పుడు లేదా అటువంటి ఆస్తిని విక్రయించినప్పుడు మాత్రమే, ఆ సెక్షన్ మాత్రమే ఆకర్షిస్తుంది మరియు వేరే విధంగా కాదు. సెక్షన్ 405 ఐపిసి కింద ఇవ్వబడిన ఉదాహరణలు (ఎ) నుండి (ఎఫ్) కూడా ఈ స్థితిని చాలా స్పష్టంగా తెలియజేస్తాయి. ఈ సెక్షన్ లో ఉపయోగించిన 'అప్పగింపు' అనే పదం గమనించడానికి చాలా ముఖ్యమైనది మరియు అప్పగింపు లేకపోతే, సెక్షన్ 406 ఐపిసి ప్రకారం నేరపూరిత విశ్వాస ఉల్లంఘన నేరం ఉండదు. కాబట్టి, సెక్షన్ 406 ఐపిసి కేసు యొక్క వాస్తవాలకు పూర్తిగా వర్తించదు.

110) సెక్షన్ 409 ఐపిసి కింద నేరానికి సంబంధించి, ఇది ప్రభుత్వ ఉద్యోగి, బ్యాంకర్, వ్యాపారి లేదా ఏజెంట్ యొక్క నేరపూరిత విశ్వాస ఉల్లంఘనకు సంబంధించినది. అది ఇలా ఉంది:

409. ప్రభుత్వోద్యోగి, లేదా బ్యాంకర్, వ్యాపారి లేదా ఏజెంట్ ద్వారా నేరపూరిత విశ్వాస ఉల్లంఘన: ఎవరైనా, ఏ విధంగానైనా ఆస్తిని అప్పగించినప్పటికీ, లేదా ప్రభుత్వ సేవకుడి హోదాలో లేదా బ్యాంకర్, వ్యాపారి, కారకం, బ్రోకర్, అటార్నీ లేదా ఏజెంట్లా తన వ్యాపారానికి ఆటంకం కలిగి ఉంటే, ఆ ఆస్తికి సంబంధించి నేరపూరిత విశ్వాస ఉల్లంఘనకు పాల్పడతారు. యావజ్జీవ కారాగార శిక్ష లేదా పదేళ్ల వరకు పొడిగించే శిక్షతో పాటు జరిమానా కూడా విధించబడుతుంది."

111) కాబట్టి, సెక్షన్ 409 ఐపిసి కింద నేరాన్ని ఆకర్షించడానికి అవసరమైన ప్రధాన ఆవశ్యకత ఏమిటంటే, నిందితుడు ప్రభుత్వ ఉద్యోగి లేదా బ్యాంకర్ లేదా వ్యాపారి లేదా ఏజెంట్ అయి ఉండాలి మరియు ఆస్తిని పై హోదాలో ఏదైనా ఒక హోదాలో అతనికి అప్పగించాలి మరియు ప్రభుత్వ ఉద్యోగి హోదాలో ఆ ఆస్తిపై డొమైన్ కలిగి ఉండాలి. బ్యాంకర్, మర్చంట్ లేదా ఏజెంట్, బ్రోకర్ లేదా అటార్నీ, సదరు ఆస్తికి సంబంధించి ఏదైనా నేరపూరిత విశ్వాస ఉల్లంఘనకు పాల్పడితే, సెక్షన్ 409 ఐపిసి కింద నేరం చేయబడుతుంది. కాబట్టి, నిందితుడు ప్రభుత్వోద్యోగి లేదా బ్యాంకర్ లేదా ఏజెంట్ అని ప్రాసిక్యూషన్ తప్పనిసరిగా రుజువు చేయాలి మరియు ఆ ఆస్తిని ఆ హోదాలో అతనికి అప్పగించారు మరియు అతను సదరు ఆస్తికి సంబంధించి ఏదైనా నేరపూరిత విశ్వాస ఉల్లంఘనకు పాల్పడ్డాడు. పిటిషనర్లు ప్రభుత్వోద్యోగులు లేదా బ్యాంకర్లు లేదా వ్యాపారులు లేదా ఏజెంట్లు అని, అటువంటి హోదాలో ఏదైనా ఆస్తిని వారికి అప్పగించారని, వారు ఆ ఆస్తికి సంబంధించి ఏదైనా నేరపూరిత విశ్వాస ఉల్లంఘనకు పాల్పడ్డారని ప్రాసిక్యూషన్ కేసు కాదు. అందువల్ల సెక్షన్ 409 ఐపిసి కింద నేరాన్ని రుజువు చేయడానికి అవసరమైన అంశాలు ఈ కేసులో పూర్తిగా లోపించాయి. అందువల్ల ఎఫ్ ఐఆర్ లోని అంశాల నుంచి గానీ, సెక్షన్ 409 ఐపిసి కింద పిటిషనర్లపై దర్యాప్తు సందర్భంగా సేకరించిన అంశాల నుంచి గానీ పిటిషనర్లపై ఎలాంటి నేరం జరగదు. ఐపిసి సెక్షన్ 409 కూడా ఈ కేసు వాస్తవాలకు పూర్తిగా వర్తించదు.

ఐపిసి సెక్షన్ 120-బీ కింద నేరం:

112) ఐపిసి సెక్షన్ 120-బిపై చర్యలు తీసుకోవాల్సి ఉంది. ఐపిసి సెక్షన్ 120-బి నేరపూరిత కుట్రకు శిక్షను వివరిస్తుంది, ఐపిసి సెక్షన్ 120-ఎ క్రిమినల్ కుట్ర అంటే ఏమిటో నిర్వచిస్తుంది. అది ఇలా ఉంది:

"120ఎ. నేరపూరిత కుట్ర యొక్క నిర్వచనం: ఇద్దరు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది వ్యక్తులు చేయడానికి అంగీకరించినప్పుడు, లేదా చేయటానికి కారణమైనప్పుడు:-

(1) చట్టవిరుద్ధమైన చర్య, లేదా

(2) చట్టవిరుద్ధమైన మార్గాల ద్వారా చట్టవిరుద్ధం కాని ఒక చర్య, అటువంటి ఒప్పందాన్ని నేరపూరిత కుట్రగా పరిగణిస్తారు:

నేరం చేయడానికి ఒక ఒప్పందం తప్ప మరే ఒప్పందమూ నేరపూరిత కుట్రగా పరిగణించబడదు, ఒప్పందానికి అనుగుణంగా ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ పక్షాలు ఒప్పందానికి విరుద్ధంగా ఏదైనా చర్య చేయకపోతే అది నేరపూరిత కుట్ర అవుతుంది.

వివరణ: చట్టవిరుద్ధమైన చర్య అటువంటి ఒప్పందానికి అంతిమ లక్ష్యమా లేక కేవలం ఆ వస్తువుకు యాదృచ్ఛికమైనదా అనేది ముఖ్యం కాదు."

113) పైన పేర్కొన్న సెక్షన్ ను సాదాసీదాగా చదివితే ఇద్దరు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది వ్యక్తుల మధ్య (1) చట్టవిరుద్ధమైన చర్య లేదా (2) చట్టవిరుద్ధమైన మార్గాల ద్వారా చట్టవిరుద్ధం కాని ఒక చర్యకు అంగీకారం ఉండాలి. అందువల్ల, చట్టవిరుద్ధమైన చర్య చేయడానికి లేదా చట్టవిరుద్ధమైన మార్గాల ద్వారా చట్టవిరుద్ధం కాని చర్యను చేయడానికి ఇద్దరు వ్యక్తుల మధ్య కుదిరిన ఒప్పందాన్ని నేరపూరిత కుట్ర నేరంగా పరిగణిస్తారు. ఐపిసి సెక్షన్ 120-ఎ యొక్క నిబంధన ప్రకారం, ఒక నేరం చేయడానికి ఒప్పందం తప్ప మరే ఒప్పందమూ నేరపూరిత కుట్ర కిందకు రాదని స్పష్టం చేయడం గమనార్హం. అందువలన, నేరపూరిత కుట్ర యొక్క సారాంశం చట్టవిరుద్ధమైన చర్య చేయడానికి ఒక ఒప్పందం. కాబట్టి, సెక్షన్ లో ఉపయోగించిన "చట్టవ్యతిరేక చర్య" అనే పదానికి ప్రాధాన్యత ఇవ్వబడింది. ఇప్పుడు, చట్టవిరుద్ధమైన చర్య అంటే ఏమిటో ఐపిసి సెక్షన్ 43 కింద నిర్వచించడం సముచితం. మెరుగైన ప్రశంస కోసం, ఇది ఇక్కడ సంగ్రహించబడింది మరియు ఇది ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"43. "చట్టవిరుద్ధం", "చట్టపరంగా చేయవలసినది": "చట్టవిరుద్ధం" అనే పదం నేరం లేదా చట్టం ద్వారా నిషేధించబడిన లేదా పౌర చర్యకు ఆధారాన్ని అందించే ప్రతిదానికి వర్తిస్తుంది; మరియు ఒక వ్యక్తి తనలో చట్టవిరుద్ధమైన దేనినైనా "చట్టబద్ధంగా చేయవలసి ఉంటుంది" అని చెప్పబడింది."

114) చట్టవ్యతిరేక చర్యకు పైన పేర్కొన్న నిర్వచనాన్ని చదివితే అది నేరం లేదా చట్టం ద్వారా నిషేధించబడిన ఒక వాస్తవం లేదా పరిస్థితికి వర్తిస్తుందని స్పష్టమవుతుంది. ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితుల ఆధారంగా వాస్తవం మరియు చట్టం యొక్క ప్రశ్నకు సంబంధించిన విస్తృత చర్చను చేపట్టిన తరువాత, పిటిషనర్లు సెక్షన్ 420, 406 మరియు 409 ఐపిసి కింద ఎటువంటి నేరం చేయలేదని మరియు ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలు సెక్షన్ 420 కింద ఎటువంటి నేరాలుగా పరిగణించబడవని స్పష్టం చేసింది. ఐపీసీ 406, 409 సెక్షన్లు.. అందువల్ల పిటిషనర్లు మరే వ్యక్తితోనూ ఒప్పందం కుదుర్చుకుని చట్టవిరుద్ధమైన చర్య లేదా నేరం చేయడానికి లేదా చట్టవిరుద్ధమైన మార్గాల ద్వారా చట్టవిరుద్ధం కాని చర్యను చేయడానికి ప్రయత్నించలేదని భావించాలి. రిజిస్టర్డ్ సేల్ డీడ్స్ కింద యజమానులు ఇష్టానుసారంగా అమ్ముకున్న భూములను పిటిషనర్లు కొనుగోలు చేసి చట్టబద్ధంగా యజమానులుగా మారినందున చట్టవిరుద్ధం కాని, చట్టవిరుద్ధమైన మార్గాల ద్వారా ఏ చర్య జరగలేదు. చట్టపరమైన ప్రక్రియను అవలంబించడం ద్వారా పిటిషనర్లు భూములను కొనుగోలు చేసి చట్టబద్ధంగా వాటికి యజమానులుగా మారారు.

115) ఒక కేసులోని పరిస్థితులను కలిపి చూసినప్పుడు, చట్టవిరుద్ధమైన చర్యకు పాల్పడటం లేదా చట్టవిరుద్ధమైన మార్గాల ద్వారా చట్టవిరుద్ధమైన చర్యకు పాల్పడటం అనే ఉద్దేశ్యంతో కుట్రదారుల మధ్య మనస్సులు కలవడాన్ని సూచిస్తాయి. నేరపూరిత కుట్ర నేరంతో నిందితులను

అనుసంధానం చేయడానికి ప్రాసిక్యూషన్ ఆధారపడే కొన్ని బిట్స్ ఇక్కడ మరియు అక్కడ కొన్ని బిట్స్ సరిపోవు. అవలంబించిన మార్గాలు, చట్టవిరుద్ధమైన చర్యలన్నీ కుట్ర లక్ష్యానికి కొనసాగింపుగా ఉన్నాయని చూపించాలి. వీసీ శుక్లా వర్సెస్ స్టేట్ (డీల్లీ అడ్మిన్) 16లో గతంలో ఇచ్చిన తీర్పుకు సంబంధించి పేరా నెం.38 చివర్లో ఈశ్వర్ సింగ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ ఆంధ్రప్రదేశ్ 15 పై విధంగా తీర్పు వెలువరించింది. జాన్ పాండియన్ వర్సెస్ స్టేట్ 17లో పేరా.56 చివరలో, నేరపూరిత కుట్ర నేరం యొక్క కమిషన్ తో నిందితులను అనుసంధానించడానికి ఇక్కడ కొన్ని బిట్లు మరియు ప్రాసిక్యూషన్ ఆధారపడే కొన్ని బిట్ లు సరిపోవని పేర్కొంటూ, ఎషర్ సింగ్ యొక్క 15 కేసులో తీర్పు తరువాత మళ్ళీ అదే అభిప్రాయం వ్యక్తమైంది.

116) సుప్రీంకోర్టు తీసుకున్న పై అభిప్రాయం కేసు ప్రస్తుత వాస్తవాలకు వర్తిస్తుంది. ప్రస్తుత కేసులో ప్రాసిక్యూషన్ అక్కడక్కడా అడపాదడపా ఉదంతాలను ఎత్తిచూపుతూ వాటిని ఎలాగైనా ఐపీసీ సెక్షన్ 120-బి పరిధిలోకి తీసుకురావడానికి కుట్ర పన్నేందుకు ప్రయత్నిస్తోందని ఈ కేసు వాస్తవాలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి. కాబట్టి ఐపీసీ సెక్షన్ 120, బీ కింద ఎలాంటి నేరం జరగదు.

117) ముసాయిదా జీవోలు తయారు చేయాల్సిన సెక్రటేరియట్ లోని సంబంధిత విభాగంలో పనిచేస్తున్న కొందరు ఉద్యోగులు సెక్షన్ 161, సెక్షన్ 164 సీఆర్ పీసీ కింద దర్యాప్తు అధికారి, మేజిస్ట్రేట్ ముందు 30.12.2014 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.252, 254 తేదీలను రూపొందించే సమయంలో రాజధాని ప్రాంతాన్ని నోటిఫై చేస్తూ వాంగ్మూలం ఇచ్చారని అడ్వకేట్ జనరల్ వాదిస్తారు. ఏర్పాటు చేసిన పద్ధతిని పాటించడం లేదని, ఆ జీవోల రూపకల్పనలో అవకతవకలు జరిగాయని పేర్కొంది. ముసాయిదా జీవోలో రాజధాని పరిధిలోకి వచ్చే గ్రామాల పేర్లను బహిర్గతం చేయకపోవడం, రాజధాని ప్రాంతం, రాజధాని పరిధిలోకి వచ్చే గ్రామాలకు సంబంధించి ఆ జీవోను తీసుకురావడంలో కుట్ర జరిగినట్లు తెలుస్తోంది. అందువల్ల ఈ విషయంలో కుట్ర కోణాన్ని వెలికి

తీయడానికి దర్యాప్తు అవసరమని ఆయన వాదిస్తారు. ఈ వాదనకు కూడా ఎలాంటి అర్హత లేదు. సదరు జీవోల రూపకల్పనలో ఏదైనా వ్యాపార నిబంధనలను ఉల్లంఘిస్తే.. లేదా ముసాయిదా జీవోలను సిద్ధం చేయాలి. ఈ విషయంలో, సదరు జీవోల రూపకల్పనలో ఏదైనా అక్రమాలు, అవకతవకలు జరిగినా, ఆ ప్రభుత్వ శాఖకు పూర్తిగా అపరిచితులైన పిటిషనర్లకు ఈ జీవోల ముసాయిదాతో ఎలాంటి సంబంధం లేదు. సెక్రటేరియట్ ఉద్యోగులు ఇచ్చిన సెక్షన్ 161 సీఆర్ పీసీ కింద పేర్కొన్న 164 సీఆర్ పీసీ స్టేట్ మెంట్, ఇతర స్టేట్ మెంట్లలో కూడా ఈ పిటిషనర్లపై ఎలాంటి అభియోగాలు లేవు. కాబట్టి, ఈ ప్రకటనలు నిజమైతే, పిటిషనర్లపై ఐపీసీ సెక్షన్ 420, 406, 409, 120-బి కింద శిక్షార్హమైన నేరాన్ని రుజువు చేయవు.

118) ఈ విధంగా ప్రాసిక్యూషన్ కేసు యొక్క మొత్తం పరిమాణాన్ని మరియు రికార్డు నుండి వెలువడే అన్ని ఆరోపణలు మరియు వాస్తవిక అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత, ప్రాసిక్యూషన్ అంచనా వేసినట్లుగా, న్యాయ పరిభాషలో నిశితంగా మరియు సూక్ష్మంగా, తర్కాన్ని ఒత్తిడికి గురిచేసి స్థాయికి విస్తరించిన తరువాత, కేసు యొక్క వాస్తవాలు సెక్షన్ 420 కింద శిక్షార్హమైన నేరం కంటే చాలా తక్కువ నేరాన్ని అంగీకరించవు. పిటిషనర్లపై ఐపీసీ 406, 409, 120-బి సెక్షన్లు నమోదు చేశారు. రాజధాని తమ ప్రాంతంలోకి రాబోతోందని అమ్మకందారులకు తెలియజేయలేదని, ఆ తర్వాత భూముల విలువ పెరగడంతో అమ్మకందారులు ఆర్థికంగా నష్టపోయారని చెప్పడం సరికాదన్నారు. పైన పేర్కొన్న ప్రైవేటు అమ్మకపు లావాదేవీలను ఏ విధంగా నేరంగా పరిగణించవచ్చో, క్రిమినల్ చట్టం కింద వారిని ప్రాసిక్యూట్ చేయడానికి భూముల కొనుగోలుదారులకు క్రిమినల్ బాధ్యతను ఎలా ఆపాదించవచ్చో ఈ కోర్టుకు నిజంగా అర్థం కాలేదు. వాస్తవానికి ఈ కేసులోని వాస్తవాలు, పరిస్థితుల దృష్ట్యా భూమి కొనుగోలుదారులను క్రిమినల్ చట్టం కింద ఎలా ప్రాసిక్యూట్ చేయవచ్చో సహాయకమైన, వివేకవంతులైన ఏ వ్యక్తినా అర్థంకాదు.

119) వాస్తవానికి, అటువంటి ప్రైవేట్ అమ్మకపు లావాదేవీలను నేరంగా పరిగణించడం మరియు ఒక వాస్తవాన్ని దాచిపెట్టడం మరియు భూముల విలువ పెరిగిన దృష్ట్యా భూమి అమ్మకందారులకు నష్టం జరిగిందనే కారణంతో కేసు యొక్క నిర్దిష్ట వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో భూమి కొనుగోలుదారులను ప్రాసిక్యూట్ చేయడం క్రిమినల్ లా రంగంలో చాలా ప్రమాదకరమైన ధోరణిని సృష్టిస్తుంది. మరియు ఇది క్రిమినల్ ప్రాసిక్యూషన్ యొక్క వరద ద్వారాలను తెరుస్తుంది, ఎందుకంటే భూములను విక్రయించిన ప్రతి అమ్మకందారుడు / అమ్మకందారు, తరువాత భూముల విలువ అసాధారణంగా పెరిగినప్పుడల్లా భూమి యొక్క ప్రతి కొనుగోలుదారును ప్రాసిక్యూట్ చేయడానికి ప్రయత్నించవచ్చు. ఆ ప్రాతిపదికన భూమిని కొనుగోలు చేసిన వ్యక్తిపై క్రిమినల్ ప్రాసిక్యూషన్ కు చట్టం అనుమతించదు. నిస్సందేహంగా, ఇది ఈ కేసులో పిటిషనర్లపై ప్రభుత్వం ప్రారంభించిన ఒక రకమైన ఊహాజనిత క్రిమినల్ ప్రాసిక్యూషన్, ఇది చట్ట ప్రకారం అనుమతించబడదు. అందువల్ల, ఈ కేసు యొక్క పై వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో ఈ పిటిషనర్లను ప్రాసిక్యూట్ చేయడానికి ప్రాసిక్యూషన్ నిస్సందేహంగా చీకటి గదిలో గుడ్డి కాల్పులు జరపడానికి చేసిన ప్రయత్నం.

120) ఈ కోర్టు నమోదు చేసిన ప్రస్తుత చట్టపరమైన స్థితి ఆధారంగా పై వాస్తవ ఫలితాల దృష్ట్యా, మొత్తం ప్రాసిక్యూషన్ కేసు అనేక ప్రాణాంతక చట్టపరమైన బలహీనతలను కలిగి ఉంటుంది మరియు ప్రాసిక్యూషన్ కేసు యొక్క అట్టడుగు భాగంలో అదే సమ్మెలు జరుగుతాయి మరియు ఇది ప్రాసిక్యూషన్ కేసును దాని మూలాల్లో కత్తిరించింది. అందువల్ల, ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలు ఐపిసి సెక్షన్లు 420, 406, 409 మరియు 120-బి కింద శిక్షార్హమైన నేరాలు కావు కాబట్టి, పిటిషనర్లపై ప్రాసిక్యూషన్ పూర్తిగా చట్ట ప్రక్రియను దుర్వినియోగం చేయడమే అవుతుంది. ఎఫ్.ఐ.ఆర్. లోని అంశాలు కూడా గుర్తించదగిన నేరాలకు సంబంధించిన కమీషన్లు బహిర్గతం చేయవు. కాబట్టి వారిపై నమోదైన ఎఫ్ ఐఆర్ ను రద్దు చేసే అవకాశం ఉంది.

121) సెక్షన్ 482సి.ఆర్.పి.సి కింద, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం ఎఫ్.ఐ.ఆర్ ను రద్దు చేయాల్సిన కారణాలను హర్యానా రాష్ట్రం వర్సెస్ భజన్ లాల్ 18 కేసులో సుప్రీంకోర్టు వివరించింది. తీర్పులోని పేరా నెం.102లో సుప్రీంకోర్టు ఈ విధంగా పేర్కొంది.

"ఆర్టికల్ 226 కింద అసాధారణ అధికారాన్ని ఉపయోగించడానికి లేదా సెక్షన్ 482 కింద అంతర్లీన అధికారాలను ఉపయోగించడానికి సంబంధించిన వరుస నిర్ణయాలలో 14 వ అధ్యాయం కింద కోడ్ యొక్క వివిధ సంబంధిత నిబంధనలను మరియు ఈ కోర్టు పేర్కొన్న చట్ట సూత్రాలను వివరించిన నేపథ్యంలో, మేము ఈ క్రింది వర్గాల కేసులను ఉదాహరణ ద్వారా ఇస్తున్నాము, దీనిలో అటువంటి అధికారాన్ని ఏ న్యాయస్థాన ప్రక్రియ యొక్క దుర్వినియోగాన్ని నిరోధించడానికి లేదా న్యాయం యొక్క లక్ష్యాలను పొందడానికి ఉపయోగించవచ్చు, అయితే ఖచ్చితమైన, స్పష్టంగా నిర్వచించబడిన మరియు తగినంత మార్గనిర్దేశం చేయబడిన మరియు కఠినమైన మార్గదర్శకాలను లేదా కఠినమైన సూత్రాలను రూపొందించడం సాధ్యం కాకపోవచ్చు మరియు అటువంటి అధికారాన్ని ఉపయోగించాల్సిన అనేక రకాల కేసుల యొక్క సమగ్ర జాబితాను ఇస్తాము.

(1) మొదటి సమాచార నివేదికలో లేదా ఫిర్యాదులో చేసిన ఆరోపణలను వారి ముఖ విలువగా తీసుకొని పూర్తిగా ఆమోదించినప్పటికీ, ప్రాథమికంగా ఎటువంటి నేరంగా పరిగణించబడదు లేదా నిందితులపై కేసు నమోదు చేయబడదు.

(2) ఎఫ్ఐఆర్లో పాటు మొదటి సమాచార నివేదికలోని ఆరోపణలు మరియు ఇతర అంశాలు ఏవైనా ఉంటే, కాగ్నిజబుల్ నేరాన్ని బహిర్గతం చేయకపోతే, కోడ్లోని సెక్షన్ 155 (2) పరిధిలో

మేజిస్ట్రేట్ ఉత్తర్వుల ప్రకారం తప్ప కోర్టుని సెక్షన్ 156 (1) కింద పోలీసు అధికారుల దర్యాప్తును సమర్థిస్తుంది.

(3) ఎఫ్ఐఆర్ లేదా ఫిర్యాదులో చేసిన తిరుగులేని ఆరోపణలు మరియు దానికి మద్దతుగా సేకరించిన సాక్ష్యాలు ఏదైనా నేరం యొక్క కమీషన్ బహిర్గతం చేయవు మరియు నిందితుడిపై కేసును నమోదు చేస్తాయి.

(4) ఎఫ్ఐఆర్లోని ఆరోపణలు కాగ్నిజబుల్ నేరంగా పరిగణించబడవు, కానీ నాన్ కాగ్నిజబుల్ నేరంగా మాత్రమే పరిగణించబడతాయి, కోడ్ యొక్క సెక్షన్ 155 (2) ప్రకారం మేజిస్ట్రేట్ ఆదేశాలు లేకుండా పోలీసు అధికారి ఎటువంటి దర్యాప్తును అనుమతించరు.

(5) ఎఫ్ఐఆర్ లేదా ఫిర్యాదులో చేసిన ఆరోపణలు చాలా అసంబద్ధమైనవి మరియు సహజంగా అసాధ్యమైనవి, వాటి ఆధారంగా నిందితులపై చర్యలు తీసుకోవడానికి తగిన ఆధారం ఉందని వివేకవంతులైన ఏ వ్యక్తి కూడా న్యాయమైన నిర్ధారణకు రాలేడు.

(6) కోడ్ లేదా సంబంధిత చట్టంలోని ఏదైనా నిబంధనలలో (దీని కింద క్రిమినల్ ప్రొసీడింగ్ ఏర్పాటు చేయబడుతుంది) సంస్థకు మరియు ప్రొసీడింగ్స్ కొనసాగించడానికి మరియు/లేదా కోడ్ లేదా సంబంధిత చట్టంలో ఒక నిర్దిష్ట నిబంధన ఉన్న చోట, బాధిత పక్షం యొక్క ఫిర్యాదుకు సమర్థవంతమైన పరిష్కారాన్ని అందించడానికి స్పష్టమైన చట్టపరమైన అడ్డంకి ఉన్నట్లయితే.

(7) ఒక క్రిమినల్ ప్రొసీడింగ్ ను దురుద్దేశంతో మరియు/లేదా నిందితుడిపై ప్రతీకారం తీర్చుకోవాలనే దురుద్దేశంతో మరియు వ్యక్తిగత మరియు వ్యక్తిగత కక్షల కారణంగా అతడిని ద్వేషించాలనే ఉద్దేశ్యంతో దురుద్దేశంతో ప్రొసీడింగ్ ఏర్పాటు చేయబడినప్పుడు."

122) ఈ విధంగా, పైన సుప్రీంకోర్టు పేర్కొన్న చట్టం ప్రకారం, కేసు యొక్క ప్రస్తుత వాస్తవాలకు 1 నుండి 3 మరియు 5 కారణాలు స్పష్టంగా వర్తిస్తాయి. ఎఫ్.ఐ.ఆర్.లో చేసిన ఆరోపణలు వాటి ముఖ విలువతో తీసుకున్నప్పటికీ, వాటిని పూర్తిగా అంగీకరించినప్పటికీ, సెక్షన్ 420 కింద శిక్షార్హమైన నేరాలకు నిందితులపై కేసు నమోదు చేయడం లేదని ఎఫ్.ఐ.ఆర్. లోని విషయాలు మరియు ఇప్పటివరకు చేసిన దర్యాప్తులో సేకరించిన సమాచారం నుండి ఈ కోర్టు గుర్తించింది. ఐపీసీలోని 406, 409, 120-బి సెక్షన్లు, ఎఫ్ ఐఆర్ లోని ఆరోపణలు, ఇప్పటి వరకు జరిగిన దర్యాప్తులో సేకరించిన అంశాలు దర్యాప్తును సమర్థించే కాగ్నిజబుల్ నేరాన్ని బహిర్గతం చేయలేదని, ఎఫ్ ఐఆర్ లో చేసిన ఆరోపణలు చాలా అసంబద్ధమైనవి, అంతర్లీనంగా అసాధ్యమైనవని, వీటి ఆధారంగా వివేకవంతులైన ఏ వ్యక్తీ న్యాయమైన నిర్ధారణకు రాలేడని కనుగొన్నారు. నిందితులు, పిటిషనర్లపై నమోదు చేసిన ఎఫ్ ఐఆర్ ను రద్దు చేయాల్సి ఉంటుంది.

123) వెసా హోల్డింగ్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ కేరళ కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఫిర్యాదులో ఎటువంటి క్రిమినల్ నేరాన్ని వెల్లడించలేదని పేర్కొంది. పోలీసుల దర్యాప్తును కొనసాగించడానికి అనుమతించడం కోర్టు ప్రక్రియను దుర్వినియోగం చేయడమే అవుతుంది మరియు ప్రొసీడింగ్స్ ను రద్దు చేయడానికి అధికారాన్ని ఉపయోగించడానికి నిరాకరించడంలో హైకోర్టు తప్పు చేసింది. విధించిన ఉత్తర్వులను పక్కన పెట్టారు.

124) కర్ణాటక వరెస్ అరుణ్ కుమార్ అగర్వాల్ కేసులో సుప్రీంకోర్టు తీర్పులోని పేరా నెం.15లో ఈ విధంగా తీర్పునిచ్చింది.

"... నేరం జరిగినట్లు నివేదించబడితే లేదా సహేతుకమైన అనుమానం తలెత్తితే తప్ప వ్యక్తుల చర్యలు క్రిమినల్ దర్యాప్తుకు లోబడవు. ఏదో ఒక నేరం ఎక్కడో, ఎవరో చేసి ఉండవచ్చు కానీ నేరం తెలియదని, అందులో పాల్గొన్న వ్యక్తులు లేదా నేరం జరిగిన ప్రదేశం తెలియదని భావించడం నేర దర్యాప్తును ప్రారంభించడానికి సహేతుకమైన ప్రాతిపదిక అని చెప్పలేము."

ఇది ఇంకా నిర్వహించబడుతుంది:

"....ఈ కేసులో హైకోర్టు చేసిన ప్రయత్నం అసలు వేట ఉందో లేదో కూడా తెలియకుండా చీకట్లో గుడ్డిగా కాల్చిన స్వభావంలో ఉన్నట్లు మనకు అనిపిస్తుంది. అది ధ్వనిని మరియు ఆగ్రహాన్ని సృష్టించవచ్చు కాని వేటను వేటాడటానికి దారితీయదు."

125) విచారణ సందర్భంగా కొందరు పిటిషనర్ల వాటాప్ సందేశాలను పరిశీలిస్తే, వారికి కొందరు N.R.Is కమ్యూనికేషన్ ఉన్నట్లు తెలిందని అడ్వోకేట్ జనరల్ పేర్కొన్నారు. రాజధాని ఆ ప్రాంతంలో వస్తున్నందున ఆ ప్రాంతంలోని భూములను కొనుగోలు చేయడానికి తొందరపడాల్సి వస్తోందని ప్రాసిక్యూషన్ సమర్పించిన సీడీ పైల్ లో కనిపిస్తోందని, అందులో అలాంటి వాటాప్ సందేశాలు లేవని ఆరోపించారు. ఒకవేళ అది నిజమే అయినా, పై చర్య, ఫలితాల దృష్ట్యా పిటిషనర్లకు వ్యతిరేకంగా ఇది నేరపూరితమైన అంశం కాజాలదు.

126) విజ్ఞులైన అడ్వోకేట్ జనరల్ సమర్పించిన తీర్పులకు సంబంధించి, ఉమేష్ కుమార్ వరెస్ స్టేట్ ఆఫ్ ఆంధ్రప్రదేశ్ 21, ప్రకాశ్ సింగ్ బాదల్ వరెస్ స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్ 22 కేసుల్లో వచ్చిన

తీర్పులపై ఆయన ఆధారపడ్డారు. ఆరోపణల్లో వాస్తవం ఉంటే కేవలం రాజకీయ కక్షసాధింపు ఆరోపణల ఆధారంగా క్రిమినల్ ప్రొసిక్యూషన్ ను నిర్వీర్యం చేయలేమని చట్టం ప్రతిపాదించింది. క్రిమినల్ ప్రొసిక్యూషన్ ప్రారంభించడంలో పిటిషనర్లు రాష్ట్రానికి ఆపాదించిన ఉద్దేశ్యంతో సంబంధం లేకుండా, ఈ కోర్టు చట్టం ఆధారంగా కేసును దాని అర్హతల ఆధారంగా నిర్ణయించింది మరియు పిటిషనర్లపై ప్రొసిక్యూట్ చేయడానికి దాఖలు చేసిన నివేదికలో వాస్తవం లేదని కనుగొంది. అందువల్ల ఈ కేసులు ప్రొసిక్యూషన్ కు ఉపయోగపడవు. ఇదే కారణంతో ఎస్.ప్రతాప్ సింగ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్ 23 కేసులో ఇచ్చిన తీర్పుకు ఏ మాత్రం ప్రాముఖ్యత లేదు. ఇంటియాజ్ అహ్మద్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ యూపీ 24, కురుక్షేత్ర యూనివర్సిటీ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ హర్యానా 25, రాజస్థాన్ స్టేట్ వర్సెస్ రవిశంకర్ శ్రీవాస్తవ 26 కేసుల్లో నమోదైన కేసులను పరిగణనలోకి తీసుకుని దర్యాప్తును సాధారణ అంశంగా కొనసాగించలేమని స్పష్టం చేశారు. ఈ కేసులు వాస్తవాల ఆధారంగా వేరుగా ఉంటాయి మరియు ఎఫ్.ఐ.ఆర్.లో పేర్కొన్న ఆరోపణలు ప్రాథమికంగా పిటిషనర్లపై ఎటువంటి నేరం కాదని ఈ కోర్టు కనుగొన్నందున, భజన్ లాల్ యొక్క 18 కేసు (సుప్రా ఉదహరించబడింది) లోని అంశంపై అధికారిక తీర్పుల దృష్ట్యా, ఈ కోర్టు ఎఫ్.ఐ.ఆర్ ను రద్దు చేయడానికి మొగ్గు చూపింది.

127) స్కోడా ఆటో వోక్స్ వ్యాగన్ ఇండియా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రం 27 కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై కూడా అడ్వకేట్ జనరల్ ఆధారపడ్డారు. ఈ తీర్పులోని పేరా నెం.41లో సుప్రీంకోర్టు చేసిన వ్యాఖ్య పిటిషనర్లకు అనుకూలంగా ఉంది. ఫస్ట్ ఇన్స్పెక్షన్ రిపోర్టులో గుర్తించదగిన నేరం లేదా నేరం వెల్లడించని కేసుల్లో మాత్రమే దర్యాప్తు కొనసాగించడానికి కోర్టు అనుమతించదని తీర్పులో పేర్కొన్నారు. ఎఫ్.ఐ.ఆర్.లో ఏ విధమైన కాగ్నిజబుల్ నేరం లేదా నేరాలు బహిష్కారం చేయబడలేదని ఈ కోర్టు కనుగొన్నందున, ఈ కోర్టు ఎఫ్.ఐ.ఆర్ ను రద్దు చేయడానికి మొగ్గు చూపుతుంది.

128) ఆ తర్వాత మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రం వర్సెస్ అవద్ కిశోర్ గుప్తా కేసులో ఇచ్చిన తీర్పుపై ఆయన ఆధారపడ్డారు. పిటిషనర్లు ఆపాదించిన దురుద్దేశంతో సంబంధం లేకుండా, కేసు వాస్తవాలు, పరిస్థితులకు వర్తించే వాస్తవిక అంశాలు, చట్టపరమైన స్థితిగతుల ఆధారంగా ఎఫ్. ఐ.ఆర్ రద్దుకు దురుద్దేశంతో కూడిన ఆరోపణలేవీ పర్యవసానాలు కావన్న వాదనపై ఆయన ఈ కోర్టు పై నిర్ధారణకు వచ్చింది.

129) అన్నే సుధీర్ బాబు వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ ఏపీ 29 కేసులో ప్రాసిక్యూషన్ నమ్మిన ఈ కోర్టు ఇచ్చిన రిపోర్టు చేయని తీర్పు వాస్తవాల ఆధారంగా వేరుగా ఉంటుంది. వాస్తవానికి కొన్ని నేరాలకు సంబంధించి కొందరు నిందితులపై రిపోర్టు నమోదైన కేసు అది. వివాదాస్పద భూములకు సంబంధించి కొన్ని అవకతవకలకు పాల్పడటంలో తహసీల్దార్ పోషించిన పాత్రను ఎఫ్.ఐ.ఆర్ పోలీసులు ఆయనపై కేసు నమోదు చేసి నిందితుడిగా నం.4గా చూపించారు. తనపై నమోదైన ఎఫ్ ఐఆర్ లో తనపై ఎలాంటి ఆరోపణలు చేయలేదని, యాదృచ్ఛికంగానే ఎఫ్ ఐఆర్ లో తన పాత్ర ఉందని, అందువల్ల తనపై ఎఫ్ ఐఆర్ నమోదు చెల్లదని ఆయన ఎఫ్ ఐఆర్ ను ప్రశ్నించారు. ఈ నేపథ్యంలో ఆయన పోషించిన పాత్రను ఎఫ్.ఐ.ఆర్ లో యాదృచ్ఛికంగా పేర్కొన్నప్పటికీ అతనిపై కేసు నమోదు చేయడానికి, పెట్టుబడి పెట్టడానికి పోలీసులను ఏదీ అడ్డుకోలేదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. కాబట్టి, ఈ కేసులో ప్రాసిక్యూషన్ వాదనకు ఈ తీర్పు మద్దతు ఇవ్వదు.

130) పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల, రాష్ట్రం తరపున వచ్చిన తీర్పులన్నీ వాస్తవాల ఆధారంగా వేరుగా ఉంటాయి మరియు అవి ప్రాసిక్యూషన్ కేసుకు ఉపయోగపడవు.

పరిణామం:-

131) మొత్తం మీద, ఆస్తిని సంపాదించే హక్కు ఈ దేశ పౌరులుగా పిటిషనర్ల రాజ్యాంగ హక్కు మరియు చట్టబద్ధమైన హక్కు అని పై వివరణాత్మక చర్చ యొక్క సారాంశం. వారు ఈ భూములను కొనుగోలు చేసినందున, ఈ రాజ్యాంగ మరియు చట్టపరమైన హక్కును ఉపయోగించి, రిజిస్టర్డ్ సేల్ డీడ్స్ కింద చెల్లుబాటు అయ్యే అమ్మకపు పరిశీలన కోసం పిటిషనర్లకు ఇష్టపూర్వకంగా మరియు స్వచ్ఛందంగా విక్రయించిన అమ్మకందారుల నుండి ఆస్తిని కొనుగోలు చేసినందున, ఆ ప్రైవేట్ అమ్మకపు లావాదేవీలను నేరంగా పరిగణించలేము మరియు కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో పిటిషనర్లకు ఎటువంటి క్రిమినల్ బాధ్యతను ఆపాదించలేము మరియు నేరాలకు చాలా తక్కువ నేరాలకు వారిని ప్రాసిక్యూట్ చేయడానికి కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో పిటిషనర్లకు ఎటువంటి క్రిమినల్ బాధ్యతను ఆపాదించలేము. ఐపీసీ 420, 406, 409, 120-బీ సెక్షన్ల కింద శిక్షార్హులు. సెక్యూరిటీలు మరియు బాండ్లను విక్రయించడం మరియు కొనుగోలు చేయడానికి సంబంధించిన స్టాక్ మార్కెట్ రంగంలో తప్పనిసరిగా నేరం అయిన ఇన్వెడర్ ట్రేడింగ్ నేరం అనే భావనను భారతీయ శిక్షా స్మృతి కింద నేరాలకు వర్తింపజేయలేము మరియు సెక్షన్ 420 ఐపీసీ లేదా భారతీయ శిక్షా స్మృతి పథకంలోని ఏదైనా నిబంధనలలో చదవలేము. ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ నేరం అనే భావన ఐపీసీకి పూర్తిగా పరాయిది మరియు భారతీయ శిక్షాస్మృతి ప్రకారం మన క్రిమినల్ న్యాయశాస్త్రానికి ఇది తెలియదు. కాబట్టి, పిటిషనర్లను ప్రాసిక్యూట్ చేయడం సందర్భోచితంగా లేదా సాపేక్షంగా కేసు వాస్తవాలకు వర్తించదు. పిటిషనర్లను ప్రాసిక్యూట్ చేయడానికి ఇన్వెడర్ ట్రేడింగ్ అనే భావనను కేసు వాస్తవాలకు వర్తింపజేయడం పూర్తిగా తప్పుగా అర్థం చేసుకోబడింది మరియు కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో చట్టపరంగా సరిపోదు. ఆ భూమిని కొనుగోలు చేసే సమయంలో అమ్మకందారులకు భూమిని కొనుగోలు చేయడంలో దాగి ఉన్న ప్రయోజనాలకు సంబంధించిన సమాచారాన్ని బహిర్గతం చేయాల్సిన చట్టపరమైన బాధ్యత పిటిషనర్లకు లేదు. అందువల్ల, సెక్షన్ 415 ఐపీసీకి జతచేయబడిన వివరణ ప్రకారం ఇది నిజాయితీ లేని వాస్తవాన్ని దాచిపెట్టినట్లు కాదు. ఇది సెక్షన్ 420 ఐపీసీ, సెక్షన్ 415 ఐపీసీ కింద ఎలాంటి మోసం కిందకు

రాదు. ఈ విక్రయ లావాదేవీల వల్ల అమ్మకందారులకు ఎలాంటి నష్టం వాటిల్లేదు. అమ్మకం లావాదేవీలో ఎటువంటి నేరపూరిత అంశం ప్రమేయం లేదు. కాబట్టి, పిటిషనర్లు ఏదైనా క్రిమినల్ చర్యలు లేదా నేరంతో రిమోట్లా సంబంధం కలిగి ఉండలేరు, కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో వారికి ఏదైనా క్రిమినల్ బాధ్యతను ఆపాదించడం లేదా బిగించడం. అందువల్ల ఎఫ్ ఐఆర్ లో పేర్కొన్న ఆరోపణలతో పాటు ఇప్పటి వరకు జరిగిన దర్యాప్తులో సేకరించిన అంశాలతో ఐపీసీ సెక్షన్ 420, 406, 409, 120-బీ కింద ఎలాంటి కేసులు నమోదు కావు. ఎలాంటి చట్టవ్యతిరేక చర్యకు కుట్ర పన్నినట్లుగానీ, నేరం చేసినా కేసు వాస్తవాలను బట్టి తెలుస్తున్నది కాదు. అందువల్ల, ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో, ఎఫ్.ఐ.ఆర్ నమోదు చేయబడిన నేరాలకు పిటిషనర్లను ప్రాసిక్యూషన్ చేయడం పూర్తిగా అసమంజసమైనది మరియు క్రిమినల్ చట్టం యొక్క అన్ని కానన్స్ మరియు ప్రాథమిక సూత్రాలకు స్పష్టంగా వ్యతిరేకం మరియు సెక్షన్ 482 సి.ఆర్.పి.సి కింద ఈ కోర్టు తన అంతర్గత అధికారాలను ఉపయోగించి చట్టాన్ని రద్దు చేయడానికి ఆదేశించే చట్ట ప్రక్రియను దుర్వినియోగం చేయడమే అవుతుంది. మరియు భజన్ లాల్ యొక్క 18 కేసులో సుప్రీంకోర్టు పేర్కొన్న కారణాలు (సుప్రా ఉదహరించారు).

132) పైన పేర్కొన్న అంశాల దృష్ట్యా, ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, ఆరోపించబడిన నేరాలకు పిటిషనర్లపై ప్రాసిక్యూషన్ అస్సలు నిర్వహించబడదని మరియు దానిని రద్దు చేయడానికి బాధ్యత వహిస్తుందని మాత్రమే నిర్ణయించవచ్చు.

133) జరిమానాలో, క్రిమినల్ పిటిషన్లను అనుమతిస్తారు. ఐపీసీ సెక్షన్ 420, 409, 406, 120-బీ కింద శిక్షార్హమైన నేరాలకు పిటిషనర్లపై మంగళగిరి సీఐడీపీఎస్ 2020 క్లెమ్ నెం.49లో

2021:APHC:444
Crl.P.No.4819 of 2020 & batch

కామన్ ఎఫ్ ఐఆర్ నమోదు చేయడంతోపాటు సంబంధిత ఎఫ్ ఐఆర్ నమోదుకు అనుగుణంగా
చేపట్టిన అన్ని ప్రొసీడింగ్స్ ను రద్దు చేస్తున్నట్లు తెలిపింది.

ఫలితంగా పెండింగ్ లో ఉన్న ఇతర దరఖాస్తులు కూడా మూతపడనున్నాయి.

జస్టిస్ చీకాటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

తేది: 19-01-2021.

నోట్:

ఎల్.ఆర్. కాపీ మార్క్ చేయాలి.

B/O

CS